

Želiezovský spravodajca

93701@pobox.sk

VIII. ročník, júl-august 2007

Mestské noviny

cena: 12,- Sk

Z obsahu

Materské centrum
Čučoriedka slúži
verejnosti

5. str.

Je v tomto roku viac
hadov? V Želiezovciach
máme najväčšieho stre-
doeurópskeho pavúka
14. str.

Tenista Karol Beck
si zahral
v Želiezovciach

21. str.

Na ministerstve nábytok z Veľkého Dvora

„Práca odsúdených je najlepším prostriedkom ich resocializácie,“ vyhlásil minister spravodlivosti Štefan Harabin počas svojej návštevy v Ústave na výkon trestu odňatia slobody vo Veľkom Dvore. Spolu s generálnou riaditeľkou Zboru väzenskej a justičnej stráže Máriou Kreslovou navštívil železovský ústav 10. júla, aby novinárom predstavil priority a plány reformy väzenstva. Na Slovensku pracuje až 72,5 % odsúdených, zamestnanosť väzňov sa vlani zvýšila o 6 %, čím dosahujeme najlepšie výsledky spomedzi krajín V4. V súčasnosti je v slovenských väzniciach 6347 odsúdených a 2048 obvinených, železovský ústav má kapacitu 580 osôb, súčasný počet väzňov sa tu pohybuje okolo 520–550. Náklady na jedného odsúdeného predstavujú ročne 380 tis. Sk. Prácou v ústavoch väzni znižujú náklady štátu na svoj pobyt, pritom si však i privyrobia. Podľa riaditeľa železovského ústavu Vojtecha Gálíka iba vlani vyprodukovala miestna väznica z vedľajšej hospodárskej činnosti 39,7 milióna korún, ktoré boli odvedené do štátneho rozpočtu.

Mimoriadne sa darí nábytkárskej dielni, ale venujú sa aj výrobe kancelárskych stolíčiek, pestovaniu plodín a onedlho spustia novú prevádzku na výrobu podošiev topánok. „Nábytkom zo Želiezoviec sme vybavili asi 20 obnovených kancelárií na ministerstve spravodlivosti, priestory na generálnom riaditeľstve ZVJS a vydal som pokyn aj predsedom okresných súdov, aby nábytok nakupovali v Želiezovciach,“ povedal minister, ktorý bol mimoriadne spokojný s kvalitou produktov. Nábytkárska prevádzka miestneho ústavu dosiahla vlani príjmy vo výške 6,5 mil. Sk a iba v júni tohto roka vyprodukovala 600 tis. Sk.

(ck)

Hovoríme s riaditeľom neziskovej organizácie
Nový domov Ing. Ivanom Sklenkom

Nový domov v budove bývalej nemocnice

Spoločnosť Medfin Lízing odkúpila budovu bývalej železovskej nemocnice od mesta za 27 miliónov korún. Od začiatku roka v jednom z blokov prebiehali rekonštrukčné práce. V bloku E, ktorý bol otvorený začiatkom júla, vytvorila spoločnosť domov dôchodcov a domov sociálnych služieb. Ďalšie časti budovy budú rekonštruované priebežne. O využití prvého rekonštruovaného bloku sme sa zhovárali s riaditeľom NO Nový domov Ing. Ivanom Sklenkom.

→4. str.

JEDNOU VETOU

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @

@ Mestské dni so zaujímavým programom sa tento rok uskutočnia 15. -16. septembra

@ Koncom školského roka istí školáci v našom meste pravdepodobne emočne nezvládli rozlúčku so školou, zdrhli a po potúžení sa vrátili do školy, ale musela zasahovať záchranná služba, informovali o tom napríklad aj rozhlas, Markíza a Nový čas (viac tu na strane...) @ Poslanci Mestského zastupiteľstva na svojom siedmom zasadnutí 28. júna schválili zľúčenie ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským s maďarským Gymnázium @ Pripravuje sa koncert skupiny Omega v našom meste (možno jeden z posledných), chýbajú však financie @ 250 občanov mesta podpísalo žiadosť o doriešenie problému verejnoprospešných služieb, v ktorej okrem iných žiadajú aj ponechať 100%-nú účasť mesta v pretransformovanom podniku @ Otvorenie siedmeho riadneho zasadnutia Mestského zastupiteľstva muselo byť oddialené o hodinu, pretože nebola prítomná nadpolovičná väčšina poslancov @ JUDr. Gabriel Turza sa vzdal funkcie člena Rady úseku hospodárstva @ Na základe ankety a hlasovania poslancov sa Fučíkova ulica nebude premenovávať @ Na júnovom zasadnutí MsZ odznelo: reklamnú plochu na dome opatrovateľskej služby prenajíma spoločnosť Propag Studio, ročne za ňu zaplatí 26 tis. Sk. @ Pripravuje sa zriadenie Mestského múzea v „Sovom zámočku“ v nevyužívanej miestnosti vpravo od Schubertovej pamätnej izby @ Mladí futbalisti Želiezoviec hájili farby mesta na turnaji v Taliansku @ Podľa rozhodnutia MsZ môže Nausika odkúpiť od mesta pozemok vedľa polikliniky (chodník pri bočných vchodoch za 450 Sk/m2), parkoviská pred budovou mesto nepredá @ Učiteľ miestnej základnej umeleckej školy, ktorý dlhé roky úspešne pripravoval žiakov na celoštátne súťaže, pre plat a pracovné podmienky odchádza zo školy, zamestná sa v automobilovom priemysle @ Okolie potoka Vrbovec, o ktorý sa má starať Slovenský vodohospodársky podnik – Správa dolného Hrona a dolného Ipľa, sa oň napriek opakovaným výzvam mesta nestará @ V Želiezovciach na klimatologickej stanici SHMÚ zaznamenali 18. júla najvyššiu nameranú teplotu na území Slovenska - 39,9 °C. Padol tak absolútny doteraz nameraný teplotný rekord z 5. júla 1950, keď v Komárne namerali 39,8 stupňa Celzia @ Svodovské dni sa v tomto roku uskutočnia 11. augusta @

O Vepose: opät' v začiatkoch

Poslanci MsZ rokovali na svojom **7. riadnom zasadnutí 28. júna**. Po úvodných bodoch sa zaoberali správou o kontrole plnenia uznesení, v rámci ktorej sa zaoberali neusporiadenými vzťahmi a právnym postavením mestského športového klubu, na ktorých náprave sa v čase rokovania už pracovalo. Poslanci sa dotkli aj problému Mierovej ulice na úseku pred ZŠ a bytovými domami, ktorý si vyžaduje komplexné riešenie – v oblasti parkovania, obrubníkov, poklopov, ako aj potreby zníženia rýchlosti.

Zastupiteľstvo podporilo **zlúčenie maďarských škôl – Gymnázia a ZŠ** – ako možné riešenie nepriaznivej situácie – prudkého poklesu počtu študentov v Gymnázii. Podmienka zastupiteľstva

bola, aby zriaďovateľom združenej školy bolo mesto.

MsZ vzalo na vedomie dva varianty riešenia situácie Veposu, novú organizačnú štruktúru podniku, ako aj žiadosť obyvateľov, týkajúcu sa doriešenia situácie v podniku a požiadavky 100%-nej účasti mesta v transformovanej spoločnosti. Schválilo poskytnutie dotácií navrhnutých dotlačnou komisiou a doplnenie prílohy štatútu mesta o názvy ulíc. Schválilo dodatok k po-

*Tohtoročné mestské
dni sa budú konať
15. a 16. septembra.*

riadku odmeňovania a dodatok k zmluve o zriadení spoločného obecného úradu. Do mestskej školskej rady delegovalo ďalšieho člena – poslanca Vojtecha Tomašoviča. Poslanci rozhodovali o žiadostiach o

odpredaj mestských pozemkov, schválili **vstup mesta do záujmového združenia obcí Za čisté Dolné Pohronie**, zobrali na vedomie žiadosť firmy United Industrial Group o dlhodobý prenájom autokempingu s tým, že od firmy žiadajú podnikateľský zámer na využitie objektu. Schválili polročné odmeny členom rád úsekov a komisií zriadených MsZ, riaditeľom ZŠ a primátorovi a zobrali na vedomie odstúpenie JUDr. Gabriela Turzu z funkcie člena rady úseku hospodárstva. MsZ rozhodlo o tom, že tohtoročné mestské dni sa budú konať 15. a 16.

septembra. Svoje uznesenie o spôsobe ďalšieho postupu v prípade Veposu, ktoré primátor pozastavil pre nesúladi so zákonom, zastupiteľstvo opätovne nepotvrdilo.

(ik)

Z miliónového balíka bolo rozdelených 300 200 korún

Nevyužívané dotácie?

Koncom mája zaslala dotačná komisia, zriadená MsZ v Želiezovciach s cieľom rozdeliť mestské dotácie na tento rok podľa nedávno prijatého VZN. Komisia v zložení Katarína Mocsyová, Pavel Polka, Géza Horváth, Vojtech Tomašovič, Ladislav Vékony, Irena Turzová, Andrea Niszleová hodnotila 10 žiadostí, z nich dva – žiadost

Najväčšiu podporu dostalo jubilejné podujatie Miešaného zboru F. Schuberta

*Mestského športového klubu a súboru mažoretiek
Happy Girls pri ZŠ s VJM – vrátila na doplnenie.*

Podporu dostala žiadosť **Občianskeho združenia Želiezovské hlasy - Zselízi hangok** na prehliadku speváckych zborov pri príležitosti 25. výročia založenia spevokolu F. Schuberta vo výške 93 500 Sk, žiadosť **ZO Csemadok** na XLI. ročník celozväzového folklórneho festivalu vo výške 50 000 Sk, **Neinvestičný fond Čistý prameň** na nácvik choreografie Svadba zo Žitného ostrova vo výške

25 000 Sk, choreografie Tance Poiplia vo výške 21 000 Sk, na účasť na Medzinárodnom folklórnom festivale v Catanii vo výške 54 000 Sk a na účasť na letnom ľudovo-umeleckom tábore v Makó vo výške 10 700 Sk. Finančná podpora mesta bola priznaná aj občianskemu združeniu **Blue Art** na organizovanie festivalu Keep it Cool vo výške 29 000 Sk, **OZ Svodov** na Deň Svodova vo výške 15 000 Sk, na Mikuláš-výške 2000 Sk.

Vzhľadom na to, že termín na podanie žiadostí bol mimoriadne krátky a v rozpočte zostali prostriedky určené na tohtoročné dotácie, mestské zastupiteľstvo na svojom júnovom zasadnutí rozhodlo o vytvorení možnosti podania žiadostí v druhom kole. Na to je potrebná zmena príslušného VZN, ktorá sa má udiť na augustovom zasadnutí MsZ. Dá sa preto očakávať, že druhé kolo bude vypísané v septembri.

(*ik*)

Tri otázky pre primátora ŽELIEZOVIEC, Pavla BAKONYIHO

Hľadanie strateného

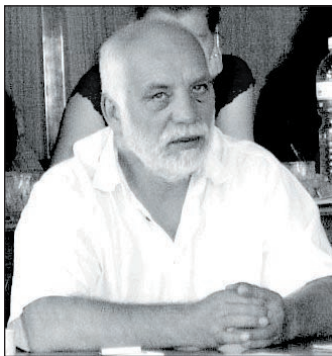
Pán Bakonyi, Želiezovce sú naoko spiacim juhoslovenským mestečkom, ktorému – zdá sa – vyhovuje jeho takmer pasívna rezistencia. Určite však ukrýva potenciál, ktorý možno nahmatať srdcom, uvidieť nielen vnútorným zrakom. Ale celkom prozaicky: Aké sú podľa Vás možnosti rozvoja mesta s jeho regiónom? Nebojím sa použiť aj dosť nepochopený a podceňovaný termín „vízie“. A priority?

-- Nemyslím si, že to obyvateľom vyhovuje. Mám práve také spätné väzby, že ľudia už dosť netrpezlivo očakávajú, že s tým už konečne niečo urobíme. Ten potenciál vnímam veľmi výrazne. Ja osobne to vnímam v dvoch polohách: Prvá je citový rozmer, ktorého korene sú v mojom detstve. Druhým rozmerom je ten odborný, vyplývajúci z mojej profesie. Stratil sa ten tajomný, rozprávkový svet, videný detskými očami, kedy je všetko veľké, dôležité a všetko je také, aké má byť. Budovy, ulice, zákutia, obchody, Hron a park. Spolu s neznámymi zvláštnymi ľuďmi, ktorí sú rozmanití, pekní, škaredí, dobrí aj zlí.

Tou víziou je hľadanie toho strateného. Tu mi je nápomocná moja profesia, pomocou ktorej sa pokúšam zadefinovať kroky a prostriedky na jeho znovuoživenie. Určite to nie je priemysel... Skôr by som stavil na rozvíjanie prírodných a historických daností mesta a regiónu.

Príjemné, pokojné prostredie, pohostinnosť ľudí, kultivované strávený čas. Rozvíjanie cestovného ruchu a s tým spojených služieb. Atraktívne prírodné prostredie Hrona, klenot - kaštieľ v parku s hudobnými tradíciami, vzácny kostol a Esterházyovská kaplnka. Kultúrne a športové centrum. Príťažlivé školstvo.

Pán primátor, ste architekt – urbanista.

Pohľad z Mestského úradu na východ prináša síce malebný, ale predsa len pomerne málo pútavý výraz centra mesta – Námestie Sv. Jakuba. Vyhovuje tento pohľad predstavám človeka, žijúcemu v treťom miléniu, človeka žijúcemu v srdci Európy (dnes už bez hraníc)?

- Vonkoncom nie. Už sa rysujú predstavy jeho rekon-

štrukcie, ktorej návrhy za krátky čas bude môcť spoznať aj verejnosť. A mestské zastupiteľstvo bude schvaľovať vybranú alternatívu.

Čo Vás v poslednom čase najviac nahnevalo a čo potešilo?

- Výrazne ma nič nenahnevalo. V poslednom čase ma potešila cesta do maďarského mesta Barcs, kde ma rozhovory so zahraničnými partnermi družobných miest utvrdili v tom, že v Želiezovciach ideme správnou cestou.

Ďakujem za rozhovor

Anton Pižurný

Vážení čitatelia!

V ruke držíte letné dvojčíslo našich novín, ktoré je najhrubšie v celej našej 8-ročnej histórii. Isto ste si všimli, že do novín okrem pravidelných rubrik sa nám sotva zmestia články, ktoré sú aktuálne. Tie ostatné, nadčasovejšie, neustále odkladáme. A miesta akoby bolo stále menej.

Teší nás, že Váš záujem o noviny sa stále zvyšuje. Z Vašich reakcií vyplýva, že sú pre Vás stále zaujímavejšie. Je to aj vďaka Vaším reakciám – pozitívnym i negatívnym.

Mnohí z Vás privítali, že prinášame viac správ o dianí v samospráve, ktoré oživujeme reakciami zúčastnených. Chceme tak robiť naďalej a ešte pohotovejšie, než doteraz. Niektorí však namietajú, že život v Želiezovciach má viac stránok, je oveľa širší a nemožno ho redukovat len na samosprávu.

Isté je jedno: ak sa tieto noviny majú ďalej vyvíjať, musia sa rozšíriť – musia mať viac strán.

Je tu však ďalší problém. Výtlačok našich novín sme veľmi dlho predávali len za 6 korún. A to i napriek tomu, že jeho výrobná cena bola omnoho vyššia. Zvyšok doplácalo mesto. A to ide len o tlač...

Počnúc septembrovým číslom budú naše noviny drahšie. Nemáme z toho radosť, je to však nevyhnutné.

Naším cieľom je neustále zvyšovať kvalitu novín aj počet predaných výtlačkov, postupne zväčšiť rozsah (počet strán) a to tak, aby vydávanie novín čo najmenej zatažovalo mestský rozpočet. Nemožné?

Veríme, že sa to dá. Ak si k našim novinám aj naďalej – napriek zvýšenej cene – zachováte svoju priazeň.

My sa budeme naďalej snažiť prinášať Vám informácie, sprostredkovať rôzne názory (s ktorými nemusí každý súhlasiť), skrátka pomáhať Vám vytvárať si čo najobjektívnejší obraz o živote v Želiezovciach.

Budeme sa snažiť zvýšiť príjmy aj účinným využívaním reklamnej plochy, napriek tomu, že železovský trh je minimálny. Predaj novín chceme rozšíriť aj na okolité obce, v Želiezovciach už teraz rozširujeme počet predajných miest... Všetko si to však vyžaduje viac práce...

Pritom naďalej potrebujeme Vaše reakcie, návrhy, pripomienky. Môžete ich doručiť priamo do redakcie, alebo poslať na e-mail: 93701@post.sk, v krátkom čase bude na tento účel slúžiť viditeľná plechová skrinka v blízkosti mestského úradu.

Zatiaľ Vám prajeme príjemne prežiť leto.

Vaša redakcia

Petícia

za zachovanie počtu a kompetencií matrik a ostatných úradov miestnej štátnej správy na území Slovenskej republiky

My, podpísaní občania miest a obcí Slovenskej republiky sme nesmierne rozhorčení z pripravovanej zmeny súčasne platného zákona o matrikách č. 154/1994 Z. z., obsahom ktorej má byť výrazná celoplošná redukcia doterajšieho počtu matričných úradov. Zníženie počtu úradov oproti súčasnému stavu sa má v blízkej budúcnosti dotknúť aj ďalších úradov miestnej štátnej správy na území Slovenskej republiky. Uvedený systém riešenia v mnohých prípadoch vzdáva výkon verejnej správy od občana a to najmä tým, že všetky právne úkony a rozhodnutia novovostanovených úradov týkajúce sa obce v územnej pôsobnosti poverenej obce majú byť výlučne v kompetencii poverenej obce.

Zníženie počtu matričných úradov spôsobí komplikácie občanom a zvýšené nároky na novovostanovené územné obvody matričných úradov, predlžovanie čakacích lehôt na úradoch, zhustenie a neprehľadnosť agendy týchto úradov a v neposlednom rade aj zvýšenie finančných nákladov občanov na dopravu. Rovnaké komplikácie sa dajú predpokladať aj u ostatných novovostanovených úradov miestnej štátnej správy v prípade redukcie ich doterajšieho počtu.

Preto žiadame vládu SR, ako aj poslancov NR SR, aby vyšli v ústrety nám občanom a nepodporili pripravovanú zmenu zákona o matrikách, ani ďalšie návrhy zmien zákonov, týkajúcich sa redukcie úradov miestnej štátnej správy na území Slovenskej republiky.

Za petičný výbor

Ing. Zsolt Simon, Padarovce 81, 980 23 Teplý vrch, poverený na zastupovanie v styku s orgánom verejnej správy
MUDr. Tibor Bastrnák Komárno
Ing. Kotori Marian Tekovské Lužany
Mgr. Peter Vörös Bratislava
Elemér Jakab Veľké Raškovce

Nový domov v budove bývalej nemocnice

→ 4. str.

Pán riaditeľ, ako sa darí naplňovať ciele vašej spoločnosti, s ktorými ste kupovali objekt bývalej nemocnice v Želiezovciach?

– Aj keď nie všetko, najmä z časového hľadiska, prebehlo podľa našich predstáv, sme spokojní. Dostali sme potrebné povolenia na poskytovanie sociálnych služieb, čo bolo rozhodujúce pre naplnenie našich zámerov, ktoré sme pri kúpe deklarovali. Rekonštrukciou bloku „E“ získali

vnútorné priestory úplne novú tvár, izby sú vybavené vlastným sociálnym zariadením, zrekonštruované a novovybavené boli aj spoločné sociálne zariadenia a všetky ostatné priestory. Zmeny sme urobili aj v rozvodoch elektriny, vody či odpadov, samozrejme, že nové sú maľovky a nátery. Rád by som aj touto cestou poďakoval tým, ktorí sa na rekonštrukcii podieľali, išlo predovšetkým o domáce železovské firmy a aj vďaka nim tak vznikol objekt, ktorý spĺňa náročné kritéria na poskytovanie služieb. Podľa nášho názoru, ale aj názoru mnohých iných, pôsobí veľmi príjemne, jeho vybavenie, prevažujúce teplé farby a celkový charakter úprav dáva zabudnúť na to, že tu kedysi bola nemocnica.

Na čo bude vlastne tento pavilón slúžiť?

– Naša nezisková organizácia Nový domov Želiezovce v ňom začala prevádzkovať Domov dôchodcov a Domov sociálnych služieb s kapacitou 45 až 48 obyvateľov. Všetci vieme, že podobných zariadení je stále málo, čoho dôsledkom sú dlhé, niekedy aj viacročné čakacie lehoty. Chceme však prispieť nielen k zvýšeniu počtu lôžok, ale najmä k zmene kvality života našich klientov

i úrovni poskytovaných služieb. **V čom by sa mali odlišovať vami poskytované služby od služieb v iných podobných zariadeniach?**

– Chceme v prvom rade využiť to, že objekt sa nachádza v prostredí rozsiahleho, aj keď v súčasnosti dosť zanedbaného parku. Ten postupne upravíme, máme v úmysle premeniť ho na malú botanickú záhradu, vytvoriť zákutia na posedenie s rodinou či priateľmi a neskôr pribudne záhradná reštaurácia, uvažujeme aj o ďalších zariadeniach. Park otvoríme pre širokú verejnosť, návštevníkov DD a DSS i obyvateľov Želiezoviec. Aj tým poskytneme našim seniorom možnosť aktívnejšieho spoločenského života, získavania nových kontaktov i známych. Prispieť k tomu by malo aj vybudovanie pre verejnosť prístupného „malého vodného sveta“ a rehabilitačných zariadení. Našou snahou je aj v čo najväčšej miere prispôsobiť pobyt v DD a DSS domácejmu prostrediu. Ponúkame preto možnosť vybrať si typ izby, ale aj jej zariadenie a vybavenie. Samozrejme, že klient si z domu môže priniesť to, na čom mu záleží, čo mu domov bude stále pripomínať. Zaujímavá pre prichádzajúce návštevy môže byť možnosť stráviť so svojimi príbuznými v domove nielen pár hodín, ale aj viac dní, napríklad cez víkend, s možnosťou ubytovania. O pozitívnom vplyve takejto formy kontaktu na psychiku obyvateľov niet pochyb. A ešte jednu vec chcem zdôrazniť: dlhodobý pobyt je iba jedna z možností využitia DSS. Ponúkame aj možnosť krátkodobých pobytov od jedného do niekoľkých týždňov. Určite to privítajú tí, ktorí potrebujú opateru svojich blízkych v prípadoch, keď ju sami nemôžu zabezpečiť (dovolenka, dlhšia zahraničná cesta a pod.). My im poskytneme všetky potrebné služby a opateru. Umožňuje to náš vysoko kvalifikovaný a starostlivo vybraný personál s potrebnými skúsenosťami so starostlivosťou o starších ľudí. **Aké sú podmienky prijatia do DD, resp. DSS a koľko bude stať mesačný pobyt?**

– Podmienky stanovuje zákon, ale zjednodušene povedané, pre

DD je podmienkou poberanie starobného dôchodku, podmienky prijatia do DSS súvisia so zdravotným stavom uchádzača a ten vyhodnocuje lekár na základe určených diagnóz. A čo sa týka financovania? Už som počul, že sa rozpráva, ako je pobyt v tomto zariadení drahý, že si ho nemôže každý dovoliť a pod., takže rád na vašu otázku odpoviem. Financovanie pobytu sa odvíja od poskytovaných služieb, t.j.: bývanie, stravovanie a zaopatrenie. To znamená, že cena pobytu sa určuje na základe toho, aké služby klient chce mať: akú veľkú izbu, s akým vybavením, či so sociálnym zariadením, akú posteľ, aký druh stravy a koľkokrát denne, ale aj to, či je samostatný pri osobnej hygie-ne, jedení, obliekaní, prechádzkach a pod. Inak povedané, čím viac služieb potrebuje a požaduje, tým je cena vyššia. Aj preto hovoríme, že cena pobytu v DD sa začína na úrovni od cca 9 tis. Sk mesačne, v DSS od cca 13 tis. Sk. Na prvý pohľad je to dosť. Ale.... Podľa našich informácií sú to najnižšie poplatky, aké majú podobné zariadenia sociálnych služieb v Nitrianskom samosprávnom kraji aj inde. Za nižšie úhrady sa dajú poskytnúť len neúplné služby, s ktorými by sme neboli spokojní ani my, ani klient. Ak nechceme získať povesť,

ročne, pre DSS 155 tis. O príspevok na rok 2008 požiadal aj Nový domov, na tento rok to už nebolo možné, pretože rozpočet sa schvaľoval vlni. Nepredpokladáme, že Nový domov bude výnimkou a samosprávny kraj občanom, o ktorých sa staráme, nepríspeje, je to len otázka krátkej budúcnosti. Po zohľadnení uvedeného príspevku sa spoluúčasť obyvateľov na hradení výdavkov za sociálne služby významne zníži na úroveň 4 až 8 tis. Sk mesačne. Nestojí to za úvahu? Kapacita 45 miest nie je veľká, rýchlo sa naplní, miesta obsadzujeme už teraz. Čakanie na január, keď bude príspevok z VÚC, zvyšuje riziko, že v tom čase budú už kapacity obsadené. Z môjho pohľadu je zaujímavé, že o Nový domov sa zaujímajú ľudia z Nitry, Topoľčian, Nových Zámkov, Šale, ale takmer nikto z Levického okresu.

Ako, kde a kedy sa s vami môžu kontaktovať záujemcovia o umiestnenie v DD, resp. DSS?

– Osobne v objekte na Komenského ul. č. 36, (je potrebné sa vopred ohlásiť na tel. číslo 0907 899 870), máme aj vlastnú web stránku: www.nd.medfin.sk, kde sú ďalšie informácie, prípadné dopyty je možné poslať mailom: nd@medfin.sk. Všetkých záujemcov, aj nezáväzne, radi privítame.

V kuchyni sa už pracuje...

že u nás sú obyvatelia nespokojní s úrovňou poskytovaných sociálno-zdravotných služieb a navyše hladní, musí tomu zodpovedať primeraná cena. Tu treba uviesť ešte jednu dôležitú informáciu. Nie každý vie, že na zariadenia sociálnych služieb prispieva spravidla samosprávny kraj. Zákon stanovuje výšku príspevku pre DD vo výške 110 tis. Sk na obyvateľa

me, ukážeme im naše priestory, zodpovieme otázky. Aj tu platí – radšej raz vidieť, ako stokrát počuť. Aj preto plánujeme v júli zorganizovať „Deň otvorených dverí“ pre všetkých záujemcov o pobyt v Novom domove Želiezovce. Bližšie informácie budú na našej web stránke.

Ladislav Levický

Vzťahy mesta a MŠK – riešením je transparentnosť

V ostatnom období rezonuje v meste problém nevyriešených vzťahov mesta a Mestského športového klubu. Sú nielen nevyriešené, ale aj nevyjasnené, pretože niekoľko dokumentov upravujúcich vzájomné vzťahy sa stratili, niektoré vôbec neexistovali. Problém pretrváva už roky.

Klub bol založený v polovici 90. rokov ako občianske združenie. „V roku 2003 sa menil zákon o mimovládnych organizáciách, ktorý vyžadoval opätovnú registráciu občianskych združení. Tento krok sa však v prípade želiezovskej MŠK neudial. A prečo nie je mestský športový klub naozaj mestský? Zákon pozná iba príspevkovú a rozpočtovú mestskú organizáciu prípadne obchodnú organizáciu s účasťou mesta,“ povedal primátor na pracovnom zasadnutí, ktoré bolo zvolané s cieľom vyjasnenia vzťahov mesta a MŠK. Podľa vyjadrenia predsedu MŠK Róberta Ferdu sa v súčasnosti vybavuje preregistrovanie na ministerstve a určenie štatutára.

Štadión leží na nevysporiadanom pozemku, ktorý má v užívaní mesto. O zverení správy objektov klubu sa v 90-tych rokoch

zrodilo uznesenie MsZ, žiadna zmluva však nebola vypracovaná, alebo ak bola, záhadne sa stratila. Mesto každoročne prispieva na účely MŠK určitou sumou, ktorá sa použije na cestovné a energie, okrem toho mesto na štadióne zamestnáva pracovníkov na 1,5 úväzku. Príspevky mesta v takejto forme nie sú právne v poriadku. Mesto môže poskytovať občianskemu združeniu finančné prostriedky iba podľa striktných stanovených pravidiel a na určité účely. V súčasnosti mesto hradí napríklad autobusovú dopravu hráčov, pričom však s MŠK nemá z právneho hľadiska nič spoločné. Všetci prítomní sa zhodli, že podpora zo strany mesta byť musí, avšak treba zmeniť jej formu. „Z právneho a účtovného hľadiska to je neudržateľná situácia, keď mesto hradí výdavky úplne cudzieho subjektu, bez zmluvy alebo bez toho, aby bolo jeho zriaďovateľom a v súčasnosti má spoločné iba to, že subjekt nesie názov Mestský športový klub,“ vyhlásil na zasadnutí poslanec Peter Martosy. Strany sa dohodli, že všetky právne a finančné vzťahy treba sprehľadniť, vyčíslieť, mesto musí mať možnosť nahliadnuť do účtovníctva MŠK,

ktoré zas musí mať v poriadku všetky dokumenty, t. j. právoplatnú registráciu a musí byť podpísaná zmluva medzi mestom a MŠK o správe majetku. „Ak všetky tieto záležitosti budú v poriadku a transparentné, som presvedčený, že podnikatelia v meste pristúpia v oveľa väčšej miere k sponzorovaniu klubu ako doteraz. Veď pletky, ohovárania a podozrievania vznikajú práve z nejasných situácií. Transparentnosť je riešením,“ vyjadril sa primátor v závere rokovania. Práve neprehľadnosť záležitostí MŠK bola v uplynulom období príčinou toho, že sponzorstvo zo strany miestnych podnikov nebolo obzvlášť rozšírené. Prítomní sa zhodli v názore, že táto neprehľadná situácia bola vytvorená svojho času zámerne, lebo niekomu vyhovovala. Na pracovnom rokovaní nakoniec strany dospeli k dohode o ďalšom postupe asi v tomto poradí: po obnovení registrácie MŠK na ministerstve vnútra sa podpíše zmluva medzi mestom a MŠK o správe objektov, úprave a sprehľadnení finančných vzťahov.

Ladislav Levický

Tri otázky pre viceprimátora mesta Želiezovce Pavla Polku:

Bezpečnostná situácia i „Schubertiády“

V Želiezovciach sa pripravuje monitorovací kamerový systém. V akom štádiu je v súčasnosti rokovanie o kúpe a inštalácii tohto zariadenia a aká bude jeho účinnosť?

- V súčasnej dobe sa vyhodnocujú ponuky štyroch prihlásených subjektov s rôznymi cenovými ponukami. Na MsZ o tom informovala Ing. Gubíková. Najlepšia ponuka bude v priebehu niekoľkých týždňov vyhodnotená. Monitorovací systém bude potom zakúpený. Zatiaľ s dvoma kamerami (systém je rozširovateľný), ráta sa so zvýšením ich počtu. Centrálna kamera bude na stĺpe verejného osvetlenia tesne pred Námestím Sv. Jakuba, má výhodnú polohu, keďže obsiahne 360 stupňov, v čom je Námestie, kritický priestor pred kinom, Petöfioho ulica, dohliadnuteľná časť Ulice SNP, ako aj priestor smerujúci na Mierovú ulicu až po Lidl a križovatku pred ZŠ s VJM. Z tejto kamery bude viesť optický kábel na budovu Mestského úradu, kde

bude druhá kamera, ktorá bude monitorovať frekvenciu premávky na ceste pred MsÚ. Tieto kamery podľa informácií budú činné 24 hodín, záznam bude archivovaný. Monitoring bude v kancelárii Mestskej polície. Bude možnosť vracat sa k prípadným konfliktným udalostiam aj o niekoľko týždňov späť. Očakávame od toho zlepšenie bezpečnostnej situácie najmä v nočných hodinách, azda aj týmto zamedzíme vysýpaniu odpadkových košov a výtržnostiam v nočných hodinách.

Inštalácia retardérov na ulici pred ZŠ slovenskou už dlhší čas rezonuje...

- Na zasadnutí MsZ odznela aj moja požiadavka na osadenie retardérov a tabúl obmedzujúcich rýchlosť na 40 km/hod pred ZŠ. Rysuje sa, že počas prázdnin by sa konečne mohlo podať preložiť aj dlhšie trvajúcu nemožnosť inštalácie týchto spomaľovačov. S touto problematikou úzko súvisí aj komplexné doriešenie nadostatku parkovacích miest

v tzv. „Čínskej štvrti“ na Mierovej ulici. Na území celého mesta je potrebné uskutočniť odbornú opravu výtlkov na mestských komunikáciách aj chodníkoch. Ujal sa aj môj návrh na výsadbu stromov popri potoku Vrbovec za bytovkami na Mierovej ulici kde by mohla po určitom období vzniknúť zaujímavá oddychová zóna, čo by zároveň pomohlo zlepšiť kvalitu koryta potoka, pretože v súčasnosti je v ňom prebujnená vegetácia z dôvodu nedostatočného zatienenia. V parku Franza Schuberta už dlhšie „straší“ stará budova, ktorá už roky neslúži svojmu

účelu.

- Poslanci prijali aj návrh likvidácie schátralého objektu v mestskom parku pri bývalej kolkárni, kde dokonca boli uskladnené historicky cenné kované okenné mreže z Esterházyovského kaštiela, pochádzajúce z obdobia monarchie, ktoré vandali počas vlaňajšieho roka odcudzili a pravdepodobne speňažili.

Naplánovaných aktivít máme naozaj dosť, obmedzuje nás iba finančná situácia mesta. Veď to som nespomenul ešte moju „srdcovú záležitosť“ - vznik Mestského múzea pri už existujúcom Múzeu Franza Schuberta, ako aj vytvorenie tradície tzv. „Schubertiád“ v priestoroch tohto múzea, kam by sme každoročne pozývali mladých absolventov Konzervatórií, pre ktorých by – myslím si – bolo povznášajúce zúčastniť sa a prezentovať svoje umenie v autentických priestoroch, kde žil tento hudobný veľikán.

Ďakujeme

Anton Pižurný

Čučoriedky otvorili materské centrum

Dňa 20. júna došlo v areáli Klubu dôchodcov k rapidnému poklesu priemerného veku prítomných oproti predchádzajúcemu obdobiu. Početná skupina mladých mamičiek s ratolesťami čakala a dočkala sa slávnostného otvorenia materského centra Čučoriedky. Na podujatí sa zúčastnili členovia občianskeho združenia MC Čučoriedky, mladé mamičky s deťmi, ako i zástupcovia samosprávy mesta pod vedením primátora. V úvode sa prítomným prihovorela predsedníčka OZ a iniciátorka vzniku materského centra Marcela Ličková. Predstavila spoluzakladateľky združenia Paulínu Horánsku a Alicu Gundovú. „Hlavným poslaním tohto materského centra je šíriť ideu materstva a rodičovstva, vytvoriť deťom bezpečné a esteticky príťažlivé miesto na hru a pohyb, rodičom priestor na komunikáciu, relax a zábavu. Slú-

žiť by malo najmä deťom rodičov na rodičovskej dovolenke, ale aj deťom predškolského a mladšieho

školského veku. Za krátky čas našej existencie sme prerobili prenajatú miestnosť na herňu pre deti, v záhrade za domom by sme v budúcnosti chceli vybudovať detské ihrisko.“

V mene detí a rodičov sa poďakovala sponzorom: mestu Želiezovce, firme Atasoft, AX Stavas, In Elis, Stavmat HP, Šport plus – Sokol, Tinax – Tibor Naď, Imrichovi Beszédesovi. K prítomným prehovoril viceprimátor Pavel Polka i primátor mesta Pavel Bakonyi, ktorý slávnostne

prestihol stužku a tým otvoril hráciu miestnosť verejnosti.

Ako prezradila predsedníčka Čučoriedok Marcela Ličková, ich prvoradým cieľom je čo najrýchlejšie za budovu klubu dôchodcov vybudovať detské ihrisko. Od ďalších podnikateľov majú

prísľub pomoci v prípravných prácach. Prípadnú finančnú pomoc je možné poskytnúť združeniu prostredníctvom prevodu na bankový účet: 2282109555/0200. Okrem pomoci miestnych podnikateľov a verejnosti sa chcú opierať o finančné granty rôznych nadácií a organizácií.

Čo sa týka využívania priestorov miestnymi rodičmi

s malými deťmi, predsedníčka vyhlásila: „Nechceme za každú cenu zvyšovať počet členov občianskeho združenia, členmi budú iba najaktívnejší. Prístup však má každý, očakávame všetkých záujemcov. Za vstup sa bude platiť dobrovoľný poplatok, bude možné využívať aj mesačné alebo sezónne permanentky. Tieto príjmy budú využívané na nákup spotrebného

materiálu, hračiek a potrebného vybavenia. Otvorené budeme mať s výnimkou utorok od 14.00 do 19.00, vo štvrtok len do 18.00 a v piatok len po 16.00 h.“

(ev)

Vieme, ako sa to všetko začalo?

O Svodove sa toho v ostatnej dobe popísalo mnoho. Bolo to o histórii kaštieľa, o škôlke, rôznych akciách, ktoré sú naozaj mnohokrát viac ako vydarené.

Dnes za akcie organizované vo Svodove vďačíme občianskemu združeniu, do ktorého sú zapojení mnohí aktívni Svodovčania. Snažia sa vytvoriť dobrú atmosféru a dokázať svetu, že aj takáto malá dedina, ako sme my, sa dokáže svojpomocne postaviť na nohy. Vďaka občianskemu združeniu za akcie, ktorých bolo v poslednej dobe dosť a na ktorých sa zúčastňujú aj obyvatelia okolitých dedín. To značí, že sa akciám naozaj darí a ľuďom sa páčia. Príkladom bolo aj 850. výročie prvej písomnej zmienky o obci.

Chcela by som tak trochu zaloviť v nie tak dávnej minulosti. Myslím si, že mnohí budú so mnou súhlasiť, keď poviem, že najväčšia vďaka patrí ľuďom, ktorí boli na začiatku.

Ako sa to vlastne začalo?

Našli sa osoby, ktoré to všetko zobrali do vlastných rúk a po dlhom tichu a nudnom živote vo Svodove sa rozhodli urobiť tomu rázny koniec. Na vlastnú päsť sa pustili do organizovania športového dňa spojeného s oslavami MDD.

Čo sa ja pamätám, nemali to jednoduché. Narážali na mnoho prekážok, no nevzdávali sa a stálo to za to. Akcia sa vydarila a obyvatelia sa tešili. I keď sa všetkým nikdy nevyhovelo, našli sa aj čierne ovce (ale tie sú vždy a všade). O rok to organizátori zopakovali znovu a odvtedy sa to rozbehlo. Zapáčilo sa to a funguje to. A preto ešte raz vďaka za prvý krok, dobrý nápad a odvahu pustiť sa do toho: Štefanovi Lackovi ml. a Ladislavovi Vékonyovi, ktorí boli hlavnými iniciátormi. Boli proste na začiatku všetkých aktivít, ktoré sú dnes tak uznávané. Neskôr sa k nim postupne pridali aj ich manželky A. Lacková a J. Vékonyová a ďalší: J. Fecske, T. Borka, A. Číková, H. Kurucová, S. Gellenová, M. Číková a iní. Až z toho vzniklo občianske združenie. Ďakujem v mene všetkých obyvateľov Svodova.

Ingrid Sepešiová

V júli bude dokončená rekonštrukcia

Počas júna prebiehali práce na rekonštrukcii detského ihriska na Hviezdoslavovej ulici, na ktorú získala miestna organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku 30-tisícový grant od Konta Orange. Počas našej návštevy sme práve zastihli predsedníčku MO Máriu Bakonyiovú a autorku projektu Máriu Kišďurkovú pri čistení a natieraní oplotení ihriska. Vedúca miestnej organizácie v skratke zhrnula jednotlivé pracovné časti projektu: „Odstránili sme nevyhovujúce zariadenie, staré pieskovisko, čiastočne odumreté stromy a kriky, vyhrabali sme zatrávenú časť okolo plota, očistili sme oplotenie, ktoré práve natierame. Plot opravuje pán Szimundel, nové pieskovisko a zariadenie budeme osadzovať nakoniec. Dokončenie prác je naplánované na júla. Je potešiteľné, že už aj občania začínajú prispievať sponzorsky a nemáme problém ani s dobrovoľníkmi. Do 21. júna tu 139 brigádnikov odpracovalo 829 hodín.“ (ck)

SMK sa chce obnoviť omladením a budovaním kreditu

V ostatnej dobe sa často dostala do centra diania miestna základná organizácia Strany maďarskej koalície. ZO zasadala vo februári na členskej schôdzi, kde si zvolila nové vedenie. Predsedníčkou sa stala Mária Harisová, s ktorou hovoríme o postavení SMK v mestskej politickom živote. Odkedy ste činná v miestnom politickom živote?

– V komunálnej politike pôsobím od roku 1989, keď som bola najprv členkou Nezávislej maďarskej iniciatívy, potom Maďarskej občianskej strany, po fúzii strán som sa stala členkou SMK. Keď v minulom roku Andor Wurster odstúpil z funkcie predsedu ZO, túto funkciu zastával Béla Félix ako poverený predseda až do februára, keď som za predsedníčku bola zvolená ja.

Nevidíte v tom symboliku, že železovskej ZO predsedá človek z bývalej MOS – teda liberálnejšieho krídla maďarského politického spektra?

– Nevidím v tom nič také. Je síce pravdou, že po fúzii sa členovia bývalej MOS ocitli v úzadí a viacerí, najmä mladší, opustili komunálnu politiku, ale súčasnú

situáciu by som i tak nenazvala symbolickou.

Ako vidíte súčasné postavenie ZO SMK v Želiezovciach?

– V meste máme veľa práce. Chceli by sme oživiť miestny politický život. Medzi SMK, MO Csemadoku a Spolku priateľov Rákóczi vznikol vynikajúci vzťahový systém, možno aj vďaka zmenám zloženia predsedníctiev týchto organizácií. Zhodli sme sa aj na oficiálnej spolupráci. Okrem zlepšenia vzťahov s týmito organizáciami chceme všeobecne zlepšiť miestne vzťahy. V tomto smere považujem za šťastné moje stretnutie s primátorom, na ktorom sme vyriešili mnoho nedorozumení. Možno je aj mojou

chybou, že sme sa nestretli skôr. Pochvalujem si spoluprácu s našimi poslancami, pravidelne sa schádzame a konzultujeme s nimi aktuálne problémy.

Čo si myslíte, existuje v meste národnostná otázka?

– Podľa mňa nie, hoci niektorí sa snažia o to, aby tento problém pretrvával. Možno pred voľbami bolo cítiť mierne napätie vo vzťahoch, ale ja sama nemám skúsenosti s takýmto problémom v každodennom živote. Aj články, ktoré sa objavili v mestských novinách, považujem za akúsi ventiláciu predvolebného napätia. Usilujeme sa neotvárať národnostnú otázku, demonštrovať vzájomnú úctu. Dúfam, že počas štyroch rokov sa nám podarí posilniť kredit strany, nielen medzi maďarskými, ale aj medzi slovenskými občanmi mesta.

Po meste občas počúvame názory, že v ZO SMK bolo síce zvolené nové vedenie, avšak z pozadia všetko riadi stará garda akýchsi ideológov. Ako to vnímate zvnútra strany?

– Nesúhlasím s týmto názorom. Vedenie ZO je sčasti nové, pribudli aj mladší členovia, a hlása nové idey. Podľa mňa už teraz vidieť istý posun a hmatateľné

výsledky. Možno prešlo málo času a ľudia nevidia až tak do vnútra vecí. Aj preto by sme chceli pozývať na naše schôdze aj nečlenov, aby sme dokázali lepšie propagovať náš program a tým zvýšiť všeobecnú akceptáciu strany. SMK musí vykázat výsledky, budovať svoj kredit, a to nejde zo dňa na deň.

Ako vidíte budúcnosť ZO, resp. aká by mala byť miestna organizácia, aby ste niekedy v budúcnosti s pokojným srdcom mohli opustiť predsednícku stoličku?

– Chceme nadviazať užšie kontakty s miestnymi podnikateľmi a nie je tajomstvom, že chceme byť úspešní v nadchádzajúcich primátorských voľbách. Naším ďalším cieľom je pomôcť pri založení miestnej organizácie Ligy maďarských žien. Najdôležitejším predsavzatím je však rozšírenie členskej základne, najmä prostredníctvom jej omladenia. Chceme mladým pomáhať i v kultúrnej oblasti, v organizačných veciach, aby v prípade, že chcú niečo dokázať, cítili, že za nimi stojí celá organizácia.

Ďakujem za rozhovor.

Ladislav Levický

Pripravuje sa zlúčenie miestnej maďarskej ZŠ s gymnáziom

Obyvatelia mesta môžu v ostatnom období čoraz častejšie počuť o otázkach budúcnosti miestneho Gymnázia s VJM J. A. Komenského. Otázniky vyvoláva klesajúci počet študentov. Pred niekoľkými rokmi gymnázium odštartovalo aj 8-ročné vyučovanie, lenže odvtedy sa situácia zhoršila natolko, že pre radikálne klesajúci počet žiakov môže byť ohrozená aj samotná existencia školy. Riaditeľka školy Katarína Cserbová hodnotí: „Deti je čoraz menej, stredných škôl na okolí stále viac. Od roku 2003 je zavedený systém financovania podľa počtu študentov, čo menšie školy odsúva na okraj priepasti a to je charakteristické pre všetky školy Slovenska, tak s vyučovacím jazykom maďarským, ako aj slovenským. Naše gymnázium má tiež čoraz menej študentov. Pokračovaním tohto trendu nám môže hroziť aj zánik.“

O možnosti zlúčenia ZŠ a gymnázia s VJM rokovala rada školy prvýkrát v máji tohto roka. Tá poverila riaditeľku, aby vo veci začala konať. „Rokovali sme s vedením základnej školy, ktoré nebolo proti zlúčeniu. K tomu, aby sa fúzia uskutočnila, je potrebná podpora oboch školských rád, tá už bola vyslovená, ako aj vyjadrenie mestského zastupiteľstva, zriaďovateľa ZŠ, zastupiteľstva NSK ako zriaďovateľa gymnázia, aj ministerstva školstva. Podobné žiadosti je potrebné na ministerstvo doručiť vždy do 30. júna, tento termín už iste nestihneme, preto budúci školský rok prebehne bez akýchkoľvek štrukturálnych zmien,“ informovala riaditeľka. Riaditeľ ZŠ Karol Pólya sa k téme nechcel vyjadriť, avšak v oficiálnom stanovisku školy, doručenom na rokovanie MsZ, stojí, že ZŠ neodmieta zlúčenie inštitúcií s podmienkou, že zlúčená škola zostane v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta a pracovníkov ZŠ sa zlúčenie nedotkne negatívne.

Mestské zastupiteľstvo sa na svojom júnovom zasadnutí zaoberalo otázkou zlúčenia škôl a pre zachovanie gymnázia vyjadrilo svoju podporu takejto forme riešenia.

(ck)

Zámky večnosti

BARCS (AP) – Pri nedávnej návšteve Želiezovčanov v Maďarsku počas predposledného júnového vikendu zažili predstavitelia nášho mesta mnoho zaujímavého. Stretnutie predstaviteľov družobných miest z Nemecka, Rakúska, Slovenska a Rumunska sa konalo na pozvanie primátora mesta Barcs. Okrem rozhovorov, návštev, pracovných stretnutí, prehliadky pamiatok, prírody a kvalitných služieb mali možnosť vychutnať si aj „Plot zamilovaných“ v meste Pécs. O čo išlo? V rohu sakrálny budovy bol umiestnený krátky kovový plot. Ktovie, komu práve napadlo umiestniť a zamknúť na ňom prvú zámku... Skutoč-

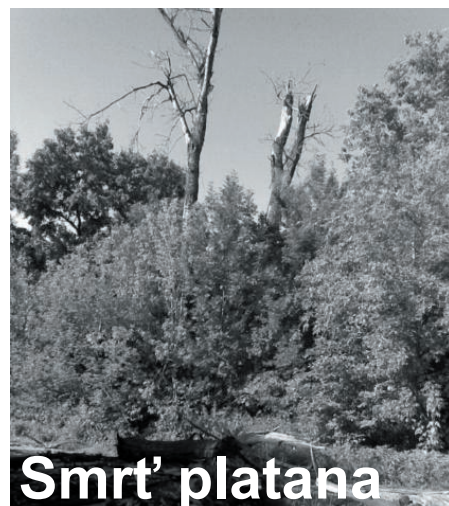
nosťou však je, že ho nasledovali ďalší a ďalší, až sa z toho stala tradícia, ktorá patrí medzi atrakcie mesta. Dvojice zamilovaných na znak svojej pevnej lásky spoločne uzamknú na plote zámku a kľúč odhodajú.

Stovky a stovky zámok svedčia o presvedčení dvojíc, že práve ich láska prekoná večnosť. Nuž, aká je úspešnosť inštalácie týchto zhmotnených túžob, to štatistiky mesta nevykazujú. Ale ako symbol viery v lásku by možno niečo podobné mohlo byť prenesené aj k nám. Čo si myslíte, našiel by sa v Želiezovciach plot, na ktorý by sa dali umiestňovať takéto zámky? V Schubertovom parku alebo niekde inde? Napíšte nám vaše návrhy!

Vznikne združenie Za čisté Dolné Pohronie

Obec Šarovce, resp. jej príspevková organizácia Služby Šarovce vypracovávajú projekt rozšírenia infraštruktúry pre zber separovaného odpadu, v rámci ktorého oslovili obce Dolnohronského regionálneho združenia s cieľom dosiahnuť ich vstup do združenia Za čisté Dolné Pohronie, ktoré má vzniknúť v blízkej budúcnosti a ktoré sa bude zaoberať vývozom a zhodnocovaním separovaného odpadu. „Na základe vyzbieraného množstva separovaného odpadu bude možnosť získať lepšie finančné zhodnotenie a tým i vyšší recyklačný poplatok, ktorý sa obciam vracia. Výhodou je väčšia šanca na získanie infraštruktúry na zhodnotenie

separovaného odpadu a lepšia pozícia voči majiteľom skládok. Najväčším prínosom združenia však bude znižovanie objemu odpadu prostredníctvom separovania,“ tvrdí v návrhu na založenie združenia starostka Šaroviec Judita Trníková, čím vlastne potvrdila pravidlo: čím viac separovaného odpadu, tým menej odpadu sa dostane na skládku a tým menej obce zaplatia za uskladnenie. Mestské zastupiteľstvo na svojom júnovom rokovaní dalo prednosť tejto alternatíve pred vstupom do Združenia pre separovaný zber, ktoré má zastrešovať firma Mikona Plus Želiezovce. (vi)

Smrť platana

ŽELIEZOVCE (AP) - Hovorí sa, že stromy umierajú postojácky. Stromy sú živé tvory,

ktoré majú svoju pamäť. Ich letokruhy presne zaznamenávajú čas ktorý uplynul, čas, ktorý načerpali svojimi siločiarami z tela matky Zeme. Niekedy sme k nim nevýslovne krutí. Vtedy, keď plní lahostajnosti ostrými zubami pretne ich žily a tepny z celkom prozaického dôvodu, že niekde niekomu zavadzali... Stromy však umierajú aj inakším spôsobom. Keď živly, ktoré vládnu našej malosti, svojou silou dokážu zlomiť mnoho rokov rastúce vzácne dreviny. Stalo sa tak v Želiezovskom parku Franza Schuberta ... júna 2007. Jeden z mimoriadne vzácných platanov na tomto atraktívnom kúsku Želiezoviec nevydržal nápor prudkého vetra a musel pred ním skloniť svoju korunu až po zem. Výsledkom je zlomený kmeň platana veľkolistého.

Akadémiu narušilo počasie

Základná škola v Želiezovciach zorganizovala dňa 26. 6. 2007 slávnostnú akadémiu pre žiakov, rodičov i verejnosť, na ktorej boli prezentované najmä úspechy, ktoré škola a jej žiaci v uplynulom školskom roku dosiahli (pozri na str. 18). Betónová plocha za školou s provizórnym hladiskom sa stala dejiskom odovzdávania ocenení a kultúrneho programu a priľahlé priestory galériou výtvarných prác žiakov a výstavou dokumentujúcou bohatú činnosť.

„Cieľom bolo ukázať, čo sme robili celý rok, na podujatí pre deti i rodičov, aby sa lepšie spoznali, aj pre širšiu verejnosť. To bola podstata. Chceli sme, aby tam bola hudba, spev, tanec, prednes

poézie i prózy, prehliadka dosiahnutých úspechov a ich slávnostné ocenenie,“ povedala riaditeľka školy Marta Zabadalová, ktorá si cení všetky dosiahnuté úspechy, najmä však tie, ktoré sa dostali až nad rámec Slovenska.

Dlhší čas pripravovaný kultúrny program narušila náhla zmena počasia, ktorá v ten deň nastala. Pre prudké ochladenie bol skrátene a slubné podujatie predčasne ukončené. (šh)

Deň detí vo Svodove

1. jún je Medzinárodným dňom všetkých detí. Sobota, 2. júna bola bezpochyby oslavou všetkých detí po celom Slovensku. Bol to príjemný, a napriek nie veľmi uspokojivým predpovediam, i slnečný a teplý deň.

Areál svodovského kynologického klubu patrí už tradične začiatkom júna na jeden deň deťom. Od šiestej ráno to v ňom žilo atmosférou plnou príprav už jeho 6. ročníka. Pribúdali organizátori, pribúdalo všetko potrebné - stoly a lavičky, športové potreby, hračky pre deti, areál sa zaplňal farbami balónov, veselou hudbou a vôňou pripravovaného občerstvenia. Kým prišli o deviate ráno prvé deti s rodičmi, bolo už všetko pripravené. Súťaže, darčeky i program.

Hneď ráno upútali pozornosť detí sirény. Súčasťou programu bola ukážka vozidiel polície, hasičov i záchrannej služby. Deti si mohli sadnúť za volant sanitky či hasičského auta, mohli zapnúť policajnú sirénu, prezrieť si vybavenie sanitky a obdivovať všetko to záhadné, čo ukrývajú útroby hasičského vozidla.

O niečo neskôr už zbierali body v 12 súťažných disciplínach v štyroch kategóriách a veru sa mali čo obracať, aby všetko absolvovali. Atraktívnou pre najstaršie deti bola určite strelba zo vzduchovky. Pre mladšie zas strieľanie

šípkami na terč, hod do basketbalového koša, či skok vo vreci. Najmenšie, niekedy ani nie dvojročné detičky, si vyskúšali zhadzovanie kužeľiek, prekážkovú dráhu či hod loptičiek do veľkého šaša.

Po súťažiach sa už smädne i hladné deti občerstvili a čakali na vyhodnotenie súťaží. Nasledovali odmeny, ceny, diplomy. Ale ani tie deti, ktoré nevyhrali, neobišli naprázdno. Veď každé jedno z vyše 120 svodovských, mikulských, želiezovských i šarovských detí dostalo darčeky, sladkosti a pamätný list na tento deň.

Rodičia boli tiež spokojní. Mohli sa realizovať v súťaži v strelbe zo vzduchovky, alebo sa pridať k jednému z 8 družstiev a zahrať si futbal, pretože hneď po skončení súťaží sa začal futbalový turnaj, ktorý trval až do večera.

Stále rozvoniavali pečené klobásky, hrala tanečná hudba a všade naokolo sa preháňali hravé a rozveselené deti. Prišli sa na ne pozrieť mnohí starí rodičia a tak sa mnohí Svodovčania znova stretli pri príjemnej príležitosti - tak, ako v poslednom období už mnohokrát. A to vďaka organizátorovi tohto výborného podujatia, ktorým bolo s podporou mesta a sponzorov Občianske združenie Svodov.

Večer začalo pršať. Dážď pomaly naberal na intenzite, ale nikomu z nás to nevadilo. Niektorých zahnal pod strechu, iných rozohnal domov. Ale bolo príjemné a uspokojujúce si uvedomiť, že rozohnal vyše 120 spokojných detí, ktoré zažili jeden krásny deň, svoj deň.

Ďakujeme všetkým, ktorí ho prišli prežiť s nami.

Naozaj tam bolo chladno

V pondelok bolo veľmi teplo, ale v utorok sa ochladilo. Na školskej akadémii bola naozaj zima. Ešte viac sa ochladilo počas kultúrneho programu, začal fúkať nepríjemne chladný vietor. Mnohí žiaci i učitelia si zabehli po svetre...

Možno i skupinke deviatakov bola len zima a keďže v škole so sebou nič na oblečenie nemali, zabehli si domov po svetre a mikiny. Cestou sa zastavili v samoobsluže, kde si kúpili vodku na zahriatie. Zahriati sa vrátili do školy. Potom si to zopakovali...

Možno to bolo trochu inak. Samotným deviatakom sa o tom napriek prisľúbenej anonymite nechcelo hovoriť. Vysvetľovať už museli učiteľom i rodičom. Stačilo...

Problémom bolo, že v skupinke boli dievčatá, ktorým vodka neurobila dobre a prišlo im zle. Keby nebolo tohto jediného problému, všetko mohlo dopadnúť úplne inak, bez problémov i následkov a nebolo by čo vysvetľovať.

Riaditeľke školy Mgr. Marte Zabadaľovej, ktorá na betónovej ploche za školou moderovala kultúrny program, bolo oznámené, že jednej dievčine je zle. Išla sa na ňu pozrieť. Povedala jej, aby zostala na záchode, nechala pri nej dozor. Jej sa však nechcelo zostať na záchode...

Po predčasnom skončení akadémie žiaci i učitelia prišli do budovy. Dievčina sedela vo vestibule a stále jej nebolo dobre, jej stav sa začal dokonca zhoršovať, do školy bola privolaná jej matka. Vyšlo najavo, že je to od alkoholu, z toho prišlo zle jej matke. Bola privolaná záchranka, ktorá obe odviezla. Rozruch však neutíchal...

Zástupca riaditeľa Mgr. Vojtech Tomašovič vyšiel na druhé poschodie, kde zrazu všetko stíchlo. Na dievčenských záchodoch sa vraj ničो deje. Vošiel. Boli tam dve dievčatá, jedna zamknutá v kabínke, otvorila až na dôrazné upozornenie. Bolo jej zle, zjavne od alkoholu.

Bola identifikovaná celá skupinka, telefonovalo sa rodičom, či ich deti možno zo školy pustiť do-

mov, alebo si po ne prídu. Niektorí prišli. Rodičia jedného z dievčat nechceli veriť, že ich dcéra pila, išli s ňou na políciu, kde jej dali fúkať. Pila. Málo, ale predsa...

„Hrubým porušením školského poriadku bolo už to, že opustili školu bez dovolenia... Oni sa vrátili a všetci ich videli, bol okolo toho rozruch. Bolo jasné, že to musíme riešiť... Vždy je problém dotiahnuť to s deviatakmi do konca, lebo oni si myslia, že keď už majú prijímacie skúšky na stredné školy za sebou, môžu si do konca školského roka robiť čo chcú, a voči tejto škole už nemajú žiadne povinnosti. Je ťažké ich udržať. Už som sa tešila, že máme výlety i všetky akcie za sebou, teda už k ničomu podobnému nemôže prísť, no toto sme skutočne nečakali. Všetci to videli a všetci o tom vedeli. Keby sme neboli urobili nejaké opatrenia, čo by sa mohlo stať nabadúce?“, pýta sa riaditeľka a zástupca dodáva: „Šťast sa môže aj horšie. Ak by sme týchto deviatakov nepotrestali, aký by to bol signál pre budúcich deviatakov? Ich rodičia by sa mohli pýtať, prečo trestáme ich dieťa za to, za čo sme vlni netrestali. Ako by sme sa im pozreli do očí?“

O trestoch rozhodovala pedagogická rada hlasovaním. Tri dievčatá dostali po trojke, traja chlapci po dvojke zo správania, jeden vyviazol s riaditeľským pokarhaním.

Tresty, ich výška a spôsob udelenia rodičov pobúrili. Niektorým za zdali príliš tvrdé, niektorí upozornili na to, že nebola objektívne vyšetrená miera previnenia každého žiaka osobitne, začalo sa hovoriť o tom, že nešlo len o siedmich žiakov a pod. Mgr. Tomašovič však tvrdí: „Všetci, ktorí dostali znížené známky zo správania sa priznali, že pili. Prešetrili sme to a všetci, jeden pred druhým povedali, koľko kto pil, nikto z nich nepoprel. Jediný, ten čo dostal riaditeľské pokarhanie, ten nepil a to o ňom aj ostatní povedali. On len opustil školu bez dovolenia.“

Pravdepodobne príbuzný jedného zo zúčastnených žiakov zavolať istú komerčnú televíziu. Odvysielaním krátkeho šotu v najsledovanejšej spravodajskej re-

lácií sa z jednej nepríjemnosti stala senzácia celoštátneho významu, o ktorú sa začala zaujímať bulvárna tlač. Rodičia obviňovali učiteľa, k udalosti sa vyjadroval kdekto. Mnohí hovorili: „Ani my sme neboli iní, keď sme boli v ich veku. Aj my sme si vypili. Nikto však z toho nerobil vedu, nikto nevolal televíziu.“

Mgr. Vojtech Tomašovič: „Smutné na tom je aj to, že medzi rodičmi týchto detí sú aj takí, čo sa tu celé roky neukázali a keby sa táto udalosť nebola stala, ani túto školu nenavštívia.“

Riaditeľka Mgr. Marta Zabadaľová: „Ja som ich skutočne vo štvrtok poobede privítala s tým, že za 9 rokov sem toľko nechodili, ako chodia teraz... To, že sme robili akadémiiu, to oni ani nevedia, lebo to ich nezaujíma...“ a dodáva: „Keď majú deviataci urobené prijímacie skúšky, my už len natahujeme ten čas, len aby vydržali, aby sme my im nešli na nervy, ani oni nám, prichádza veľmi často k záškoláctvu, tiež to riešime zníženými známками zo správania. Oni sa tu už necítia dobre, lebo sú už prijatí na školu. Ale toto čo sa teraz stalo, na pôde školy ešte nebolo. Viem, stáva sa to aj inde, nedá sa to vždy ustrážiť, napr. na výletoch, že žiaci skúsia aj alkohol... Pokiaľ sa to dá nejakým spôsobom zakryť... Možno, keby zostali na záchode, ako som im prikázala, nikto by o tom nevedel, zavolali by sme rodičov a išla by domov, lenže ona sa producovala, ony všetky boli tu na chodbe a celá škola už o tom vedela...“

Je to pochopiteľné. Išlo o prevenciu a v hre už bolo aj dobré meno školy.

Bolo by hlúpe snažiť sa určiť

jednoznačného vinníka. Žiaci i tak musia prijať zodpovednosť za svoje konanie a poniesť dôsledky. A v celom prípade bolo obviňovania viac než dosť.

Väčšina reakcií železovskej verejnosti znela približne takto: „Dospelí by nemali zabúdať, že tiež boli mladí. Nič vážne sa nestalo, len sa to zbytočne nafúklo.“ Istý redaktor najčítanejšieho slovenského denníka, podľa ktorého sa deviataci „opili priamo na slávnostnej akadémii“, to vníma ako „priam neskutočný škandál.“ (v živote toho asi veľa nezažil).

A pritom išlo len o nepríjemnosť. Nepríjemnosť s následkami.

Zostáva len dúfať, že žiakom znížené známky zo správania čo najmenej skomplikujú život, že učiteľom sa bude dariť nachádzať aj účinnejšie pedagogické metódy, ako sú tresty a že si rodičia uvedomia, že základ výchovy sa tvorí doma a so školou treba spolupracovať.

Ak sa mladý človek nerozhodne byť abstinentom, mal by si ten alkohol vyskúšať, aby vedel, ako, koľko a čoho znesie. Skúšať postupne, aby nedošlo k priotráveniu a niekde v bezpečí, nie na verejnosti. Inak na to môže doplatiť on i jeho spoločníci.

V tomto prípade, ak by si chalani urobili „pánsku jazdu“, všetko by asi bolo OK. Ale oni zobrali aj dievčatá. Za chyby sa platí. Dievčatá to nezvládli. Dostali trojky...

Števo Hečko

Fučíkova ulica v meste zostane

Možnosť vyjadriť sa k otázke premenovania Fučíkovej ulice v Želiezovciach prostredníctvom anketového lístka využilo 104 obyvateľov mesta vzhodením lístka so svojím názorom do schránky umiestnenej na chodbe mestského úradu. Rozhodujúca väčšina z nich však bola proti premenovaniu – 102 občanov sa vyjadrilo za zachovanie súčasného stavu a iba dvaja by chceli túto ulicu premenovať. Zdá sa, že obyvatelia uprednostňujú pragmatický pohľad pred ideologickým, preto ulica zrejme ešte určitý čas ponesie názov po Júliusovi Fučíkovi.

(ik)

Produkcia dreva nepoškodzuje, ale tvorí životné prostredie

„Čo sa to pri Hrone deje? Prečo sa vyrubujú stromy? Pomaly tu už nebudeme mať ani kúsok lesa! Ide o kšeft s drevom na úkor životného prostredia? Kto dal povolenie na výrub a prečo?“ – s podobnými otázkami sa na nás obrátilo viac čitateľov, preto sme si boli spomínané miesta obzrieť.

Na ľavom brehu Hrona naozaj zmizli rozsiahle časti lesnej plochy, čím sa výrazne zmenil vzhľad tejto časti okolia mesta. Na rúbanisku však prebehla výsadba nových drevín (ako vidno na fotografii).

Majiteľom týchto lesných plôch je štát a spravuje ich štátny podnik Lesy Slovenskej republiky, preto sme sa obrátili na riaditeľa odštepného závodu Levice Ing. Dušana Krajniaka:

„Strom ako každý živý organizmus má svoje životné obdobie – fázu rastu, fázu kulminácie a fázu

stve a znižujeme podiel skleníkových plynov v ovzduší. Takže má to aj takýto ekologický dosah. Myslím si, že

„Fáza rozpadu vždy nastane. Ak by sme neťažili, táto fáza by nastala o niekoľko rokov, možno desaťročí, ale nastala by. A porast by sa stal dlhodobo neprístupným. Takto sa stane neprístupným na jednu sezónu, možno na 2 – 3 roky. Ak by však prehnivali celé kmene, porast by sa stal neprístupným na oveľa dlhšiu dobu.“ – hovorí Ing. Dušan Krajniak, riaditeľ Lesy SR š. p., odštepný závod Levice.

rozpadu. Pokiaľ by pred fázou rozpadu nedošlo k vyťaženiu stromov, rozpadali by sa prirodzene a tým by ohrozovali ľudí. Topole okolo Hrona nie sú pôvodné dreviny, sú to väčšinou šľachtené topole, ktoré sú účelovo sadené a pestované na produkciu drevnej hmoty. Je to ako s kukuricou – keď ju zasejete, musíte ju zožať, aby ste z nej mali úžitok a takisto šľachtený topol – vysadíte ho a keď dorastie, musíte ho vyrúbať, a lesný porast obnoviť, to znamená znovu zalesniť.“ Teda v prvom rade ide o ťažbu dreva...

„Na čo počujete? Predpokladám, že na papier. Na čom píšete? Predpokladám, že na stole a predpokladám, že spíte na drevenej posteli.... Drevo ako materiál má veľmi široké použitie, dá sa povedať, že človeka sprevádza od kolísky až po hrob. Kamkoľvek sa okolo seba pozriete, všade sa stretnete s drevom, a to sa musí vypestovať, vyprodukovať.

Pestovanie dreva má tú výhodu, že uberať zo vzduchu kyslíčnik uhlíčitý, to znamená skleníkový plyn. Teda ak strom nenecháme zhnúť v prírode, ale použijeme ho na výrobok, zvyšujeme viazanosť uhlíka v pevnom skupen-

by sme pre prírodu oveľa horšie spravili, keby sme všetko vyrúbali z plastu a vynechali drevo z nášho života. Drevo okrem toho, že je prírodným materiálom, pôsobí na človeka, myslím si, takým lepším, teplejším dojmom, než plast, kov a pod.“

Možno povedať, že ťažba dreva má prednosť pred obnovou lesa?

„Pozrite sa, obnova lesa sa začína ťažbou dreva a navyše, drevo je cennou surovinou. Nedá sa odtrhnúť jeden význam od druhého. Pestovanie lesa má dva výstupy. Jedným výstupom je zdravé životné prostredie a druhým je drevo a ťažko povedať, ktorá úloha je dôležitejšia. Pre niekoho je dôležitejšie drevo a práca, ktorú dáva ľuďom jeho ťažba a spracovanie. Pre niekoho sú ekologické aspekty dôležitejšie. Sú to dve neoddeliteľné veci – dva produkty lesa.

Prečo majú ľudia tendenciu považovať produkciu dreva za niečo zlé? Je produkcia pšenice niečo zlé? Alebo produkcia televízorov, či áut? Vyrába sa kvôli tomu, aby sa mohlo predávať. A predáva sa kvôli tomu, aby sme mali financie na prácu v lese a zabezpečili tak aj ekologické funkcie lesa, za ktoré nám nik neplatí a ktoré sú

vlastne bezplatnou službou verejnosti. Produkcia dreva je ekologická, teda nepoškodzuje životné prostredie, ale naopak – tvorí životné prostredie. Aj keď nám strom, na ktorý sme sa dívali dlhé roky,

v krajine chýba. Ale len dovtedy, kým vyrastú sadenice mladého lesa.“

Ľudí, ktorí si obľúbia istý kút prírody, sa citlivo dotýka, keď im mizne pred očami. Pre hubárov, rybárov a vlastne všetkých Želiezovčanov to znamená veľmi neutešený pohľad na kus svojho domova. Ich otázka by znela, či sa musel vyrúbať tak veľký kus, či sa nemohlo ťažiť inde...

„Takto by sme problém tohto porastu nevyriešili, je už prestarnutý. Mal byť vyťažený už pred dvadsiatimi rokmi. Keď sa po ňom poprechádzate, objavíte prvé znaky rozpadu. Takže nastal čas na jeho obnovu. Jeho život sa končí – fáza rozpadu vždy nastane. Ak by sme neťažili, táto fáza by nastala o niekoľko rokov, možno

desaťročí, ale nastala by. A tak by sa porast stal dlhodobo neprístupným. Takto sa stane neprístupným na jednu sezónu, možno na 2 – 3 roky, kým sa odstráni haluzina a zasadia nové sadenice, kým topoľové haluze prehnijú. Ak by však prehnivali celé kmene, porast by sa stal neprístupným na oveľa dlhšiu dobu. A prišli by sme o cennú surovinu. Surovinu, ktorá dáva prácu nielen lesným robotníkom, ale i robotníkom na pilách, v celulózkach, či nábytkárskych závodoch.“

Tie vysádzané dreviny sú tiež topole?

„Áno, sú. Porasty v blízkosti Hrona sa zakladajú znovu z topoľových sadeníc, pretože výška spodnej vody dáva dobrý predpoklad na jeho pestovanie. Iné dreviny neznášajú tak dobre vysokú hladinu spodnej vody. Ak v niektorých častiach terénu spodná voda natolko poklesla, že musíme zmeniť drevinové zloženie, tam prejdeme na dub, jaseň a podobne. Ale väčšinou, pokiaľ je normálny vývoj hladiny spodnej vody, do porastov, kde sa vyťažili topole, znovu sadíme topol.“

Ďakujeme za rozhovor.

Števo Hečko

Slovenské lesy Levice...

Hospodária v okolí Želiezoviec. Patria im aj lesné cesty po oboch stranách Hrona.

Neskoré zimné a skoré jarné mesiace. Dvaja piliari, LKT a lesný hospodár. S denným priemerom tisíc kubíkov drevnej hmoty v ťažbe. Sťahovanie odvetvených pňov k ceste, nakládka a odvoz...

V akom stave po sebe zanechali tie „svoje“ lesné cesty? Patria skutočne výlučne „len im“?

Ostali po nich neprejazdné a neprebicyklovateľné. Na viacerých úsekoch odrádzajú a márne až nepriečočné.

Množenie rôznych zámienok na zákazy a obmedzenia vstupu verejnosti do lesa. Lesohospodárske sa krížia s ochrannými. Ostáva to neprehľadné.

Tvorba, obnova a ochrana prírody a krajiny. Množstvo dôvodov na zakrytie a ochrana rôznych záujmov. Ale často najmä kšeftu a niečieho zisku.

Kde ostáva pešia a cykloturistika? Rekreačná, rekondičná a ozdravná funkcia lesa?

Frontálna masívna kampaň obmedzovaniu vstupu verejnosti do lesa.

Nad všetkým sa vznáša ekonomický úžitok a zisk. Ostatné hodnoty sa kamsi vytrácajú. Lesy štátne, urbárske, súkromné, vojenské, také, onaké... Zákazy a obmedzenia. Postupne pribúdajú závery.

Koniec vŕeludového vlastníctva. Aj za toto sme pred sedemnástimi rokmi zvonili klúčmi a vykrikovali: To je ono! Aj takto môže nenápadne prebiehať „nová zonácia železovskej Tichej a Kôprovej“...

Sťažili prístup rybárom k zadnej strane mŕtveho ramena Gaštanový háj. Skladáme sa na zarybnenie, nielen pytlíakom, ale aj chráneným volavkám a kormoránom, domestikujúcim sa presunom klimatického pásma aj v povodí Hrona. Požerú nám množstvo rybej násady. A my bezmála budeme chodiť po špičkách, aby sme ich v tom nerušili. Lebo ochrana „vzácného vtáctva“. Pomýlené.

Malí si v zádu, povedľa ramena, vybudovali pozoruhodnú a miestami prácu cyklotrasu. Výborný nápad. Aj oni sú chráneným druhom.

Je iba otázkou času, kedy aj tam nastúpia dvaja piliari, LKT a jeden lesný hospodár, ktorý povie: „Toto je naše.“

Mrazí ma. Vás nie?

Mgr. Juraj Režo

K voľbe jedného kontrolóra...

Vyhlásenie volieb hlavného kontrolóra mesta Želiezovce „s miernou úpravou podmienok oproti prvému (neúspešnému) kolu“ (ŽS-4/07) vzbudzuje pozornosť vo viacerých bodoch zadania (ŽS 6/07).

Pracovný úväzok na 10% vyvoláva obavu z

- a) obmedzenia množstva a kvality objemu kontroly na jednu desatinu
- b) motivačne kontraproduktívnej „úspory“ osobných nákladov na činnosť kontrolóra,
- c) „samokontroly“ subjektov podliehajúcich kontrole v pôsobnosti mestského magistrátu.

100% výkonu za 10% mzdy? Ostávajúcu agendu si budú (z núdze cnosť) kontrolovať samé, čím sa s elegantným alibi kontrole vyhnú? Zákon je daný a platný vo svojej celistvosti. Nie je možné redukovať ho na jednu desatinu jeho právnej sily.

Kvalifikačným predpokladom uchádzača je (!) „odborná prax minimálne 15 rokov v kontrolnej činnosti“. Zabudnite! Persóna tohto kalibru zhodnocuje svoje schopnosti a erudíciu spravidla lukratívnejšie. (Žeby úprimný zbožný úmysel zadávateľa?)

Spozornel som pri jazykovej výbave adepta.

1. Imperatívna kvalifikačná požiadavka „aktívnej znalosti maďarského jazyka“. Zadávateľ „pritrvil“ a maďarčinu „povýšil z víťanej na povinnú“. Bez akejkoľvek zmienky o slovenskom jazyku. Kam ste vytesnili štátny jazyk zvrchovaných a suverénnych slovenských zákonov a legislatívy? Úradným a rokovacím jazykom podľa potreby a dohody môže byť ktorýkoľvek iný, než výlučne štátny jazyk. Možnosti a podmienky verbálnej a písomnej komunikácie v inom jazyku, vrátane vyhotovovania dokumentov a komunikátov, ako aj mediáciu tlmočníkom na území Slovenskej republiky upravuje zákon.

2. Požadovanou (!) schopnosťou (kozmetická úprava) je „aktívna znalosť anglického jazyka“. Nepostačuje ako „vítaný, obohacujúci doplnok jazykovej výbavy“? Vzhľadom na charakter a povahu práce hlavného kontrolóra diskutabilné a zrejme nad rámec účelu.

Zo zákona ste povinní mať vlastného a vami plateného kontrolóra. Zdanlivo „schizoidné“. Hlavný kontrolór je inštitútom ochrany svojho chleboďarcu. Dohliada na dodržiavanie zákonosti, signalizuje porušenia, iniciuje nápravu a spätne kontroluje finálny produkt. V súčinnosti s právnikom mesta. Pôsobí metodicky, poradensky a preventívne.

Prečo si myslíte, že 10% úväzok je práve na ochranu majestátu mestského zastupiteľstva postačujúci?

Zrejme vedome ste nedocenili a podhodnotili význam role hlavného kontrolóra mesta. Sťažili ste podmienky k urýchlenej voľbe nového kontrolóra mesta.

Skupina poslancov nového Zselízburgu vyslala signál. Hlavného kontrolóra nechce. Nebude jej chýbať prinajmenšom do 29. 11. 07.

Je po voľbách. Občan a volič je nepotrebný. Hromadná žiadosť občanov sa odignoruje, verejná diskusia a oponentúra nebude. Vepos si rozdelia už sami. Aj bez kontroly „prstokladu“.

V aktuálnom zadani a podmienkach voľby hlavného kontrolóra mesta ste porušili Ústavu Slovenskej republiky v garancii (aj vami tak proklamovanej) rovnosti práv a príležitostí občanov.

Zároveň ste porušili zákon o štátnom jazyku.

Ktosi tu „vypúšťa testovacie balóniky“ univerzálnej liberálnej identity pre jednu menšinu.

Ste si istí, že chcete skutočne to, čo chcete a koho tak úprimne, zodpovedne a snaživo hľadáte?

Idete proti sebe. Aj proti občanom mesta. A to nem-dopadne dobre.

Mgr. Juraj Režo

Záchrana v priamom prenose

Prevrátený autobus, niekoľko desiatok zranených, hasiči, policajti, záchranári v koordinovanej akcii, všade plno dymu, krvi, ale i novinárov a prizeraajúcich sa. Takto by sa jednou vetou dalo opísať Námestie hrdinov v Leviciach dňa 4. júla v predpoludňajších hodinách. Našťastie zranení ani prizeraajúci neboli v šoku, autobus nevyhorel, zato zásahové jednotky konali s najväč-

šou vážnosťou, akoby nešlo o nácvik dopravného nešťastia, ale riadny zásah.

Nácvik iniciovala spoločnosť Urgent, prevádzkujúca rýchlu zdravotnícku pomoc v Leviciach. Organizátori zosúladiли činnosti viacerých záchranných zložiek – hasičov, policajtov,

mestských policajtov, ako i záchranárov z Levíc, Želiezoviec, Šiah, I. Sokolca, N. Bane, Vrábľov, Z. Moraviec i Podhájskej, okresnej organizácie Slovenského Červeného kríža a Špeciálnej kynologickej záchrannej služby Slovakia, aby predstavili verejnosti priebeh záchrannej akcie. Na námestí bolo postavené aj dispečerské stanovište, takže prítomní si mohli vypočúť aj núdzový hovor a riadiace pokyny. Zranených zahrali členovia SČK, ktorí mali dokonca šikovne namaskované zranenia, podľa ktorých ich záchranári ošetrovali.

Ondrej Veis, riaditeľ spoločnosti Wespa, prevádzkujúcej RZP v Želiezovciach, priblížil systém ohlásenia: „Dispečerské stredisko ohlásí nehodu najbližšej stanici RZP, ktorá vyšle do minúty zásahové vozidlo, prípadne aj záložné zásahové vozidlo. Pri väčších nehodách sa na mieste rozhodne, či treba zavolať ďalšie, ak áno, príde najbližšie voľné vozidlo. Po príchode je koordinátorom celej záchrannej akcie jeden z hasičov a až keď oni zabezpečia terén, odovzdá koordináciu jednému zo záchranárov, ktorým je zvyčajne lekár zo zásahového vozidla, ktoré prvé dorazilo na miesto. Ten má najviac času získať prehľad o situácii.“

Lokalizovanie akcie do centra okresného mesta plnilo prvotný cieľ: priblížiť verejnosti priebeh záchrannej akcie. Podarilo sa ho dosiahnuť, pretože záujem okoloídúcich bol evidentný, prístup záchranárov profesionálny. Ako však poznamenal jeden z prizeraajúcich, najlepšie na tejto akcii bolo to, že nebola skutočná.

(ck)

Želiezovská pošta ocenená

Návštevníci želiezovskej pošty si isto všimli plaketu s nápisom: „Želiezovce 1 – najlepšia pošta v poskytovaní produktov Poštovej banky v roku 2006 v kategórii – veľká pošta“ visiacu v ráme na stene – nad hlavami pracovníkov pri prepážkach.

S otázkou, čím si túto plaketu zaslúžili a na základe akých kritérií je udeľovaná, sme sa obrátili na vedúcu Pošty Želiezovce Ing. Katarínu Gregušovú:

„Medzi Slovenskou poštou a Poštovou bankou je uzatvorená dohoda o vzájomnej spolupráci pri poskytovaní bankových služieb. Hodnotenie pôšt závisí od aktívneho prístupu jednotlivých zamestnancov k predaju produktov a je riadené kritériami vnútorného charakteru.“

Zamestnancom Pošty Želiezovce sa tento úspech podarilo dosiahnuť vďaka zodpovednému prístupu a patrí im za to úprimné poďakovanie.“ (šh)

Nautilus pripravuje tretí album

Po niekoľkých rokoch vystúpila miestna skupina Nautilus opäť v Želiezovciach, keď v decembri minulého roka usporiadala Rockové Vianoce – koncert štyroch rockových skupín. Aj keď doma vystupovali málo, v okolí si získali dobrú povesť. Absolvovali mnohé vystúpenia v regióne i okolitých štátoch. V minulom roku účinkoval Nautilus v Poľsku na veľkom festivale (pred 10 000 ľuďmi), na najväčšom festivale v Česku, kde popri ňom účinkovali také mená, ako napr. Arakain. Sú častými hosťami v Maďarsku, kde vystupujú na motozrazoch, festivaloch, v kluboch. Udržiavajú nadštandardné vzťahy so skupinami zvučných mien, ako napr. Stressz, Cool Head Clan, alebo domáci Rómeo Vérzik. Nautilus hrá v zložení: Pici – Roman Jóba, Kovi – Peter Kovács, Gabóca – Gabriel Luky, Peo – Peter Bartal. Prvý album skupiny vyšiel pod názvom Las Vegas v r. 2004 a stal sa mimoriadne obľúbeným medzi fanúšikmi. „*Druhý album s názvom Itt vagyok... vyšiel vlni, po dvoch rokoch tvrdej práce. Kým prvý je štýlovo orientovaný na hard-core, druhý je typický rock. Už pripravujeme vydanie tretieho nosiča, ktorý bude štýlovo niekde uprostred. Texty našich piesní sú o živote, najmä o tej časti, ktorá*

súvisí so sexom, pijatikou a rock&rollom,“ hovorí Pici, spevák skupiny.

Na predvianočné vystúpenie sa mimoriadne pripravovali, ako spomína Pici, výsledok bol však natoľko pozitívny, že každého presvedčil: Nautilus má priaznivcov aj doma. Na podujatí vystúpili aj želiezovskí Ayers

je, že organizátori považujú tento koncert za prvú zástavku tradičných predvianočných rockových koncertov. Dúfajme, že to tak bude. Spolupráca s pracovníkmi domu kultúry je na dobrej úrovni, veď skupina nacvičuje v priestoroch DK.

Napokon informácia pre tých, ktorí poznajú

Rock, štúrovskí SuckUs a Connector z Novej Viesky. Ich spoločné vystúpenie privábilo do domu kultúry asi 300 priaznivcov rocku od –nástročných po päťdesiatnikov. Kto pozná miestne pomery, veľmi dobre vie zhodnotiť, že táto návštevnosť je viac ako uspokojujúca. Na koncerte v niekoľkých piesňach spoluúčinkovala s Nautilom aj speváčka Stela Gubiková a basgitarista Viktor Radnai. Dobrou správou

a uznávajú Nautilus, resp. o ňom už počuli (opakujúci sa zážitok niekoľkých Želiezovčanov: „odkiaľ si, zo Želiezoviec?...aha, Nautilus, poznám“): skupina má vlastnú webstránku – www.nautilus.szm.sk. Poopravíme sa: je to informácia aj pre tých, ktorí ich nepoznajú, a preto prípadne nemajú radi. Niekoľko skladieb sa dá stiahnuť, treba si ich vypočuť. A možno navštíviť najbližší koncert... (ick)

Publikácia o želiezovských Židoch by mohla byť vydaná na budúci rok

Pred niekoľkými rokmi sme priniesli informáciu o zaujímavej publikácii, spracovávajúcej históriu Židov v Tekovských Lužanoch. V tom čase sa zrodila aj v Želiezovciach pohnútká spracovať históriu miestnych židovských rodín. Iniciátorskú rolu prevzal Pavel Polka, ktorý začal so zhromažďovaním dostupných dokumentov. „*Odmalička ma učili, že od Židov sa môžem všeličomu priučiť, popritom tí, ktorých som poznal, boli pre mňa v prvom rade Želiezovčanmi, až potom členovmi národnostnej alebo náboženskej komunity. Moja výchova k úcte k ľuďom ma dotlačila k tomu, že som sa začal zaoberať etnografiou miestnych Židov. Druhá pohnútká vychádzala z mojej povahy – vždy som sympatizoval s utláčanými. Už na začiatku som si uvedomil, že do zberu údajov sme sa pustili v hodine dvanástej. Našťastie sa mi podarilo osloviť niekoľko spoluobčanov, ktorí si toho pamätali o starých časoch mnoho a ktorí už teraz nie sú medzi nami. Vycestoval som až do Izraela, aby som sa mohol porozprávať s bývalými Želiezovčanmi. Želiezovský materiál sme pripravovali s autorkou tekovskolužanskej publikácie Helenou Zubčkovou. Ja som spracovával miestne údaje, ona všeobecné súvislosti. Môžem vyhlásiť, že sa mi podarilo zozbierať hodnotné veci, vzácne dokumenty, fotografie, ktoré boli zarážajúce i dojemné. Na viacerých fotkách vidieť napríklad židovské deti hrať sa v cirkevnej škole s kresťanskými deťmi...*“

Pre spracovateľa to bolo symbolické gesto, takisto, ako vydanie tekovskolužanskej publikácie, na ktorom sa spolupodieľala kresťanská mládežnícka organizácia (YMCA), samospráva obce Tekovské Lužany a židovská organizácia. O takúto spoluprácu pri vydaní sa snažili autori aj v Želiezovciach. Žiaľ, kniha ešte stále nebola vydaná, i keď podľa Pavla Polku je to už na dobrej ceste. K rukopisu sa už vyjadrila Slovenská akadémia vied a okresný archív, kde sa stretol s priazňou a uznaním odborníkov. „*Najdôležitejším cieľom súčasnosti je vydanie publikácie, aj keď v obmedzenom náklade. Svojho času, v roku 2004, sme počítali s nákladmi na vydanie vo výške 70–80 tisíc korún. Najšťastnejšie by bolo, keby sa nám podarilo vydať popri slovenskej aj maďarskú verziu, samozrejme s bohatou fotodokumentáciou,*“ hovorí spoluautor diela. Géza Horváth, predseda rady úseku kultúry pri MsZ a autor niekoľkých kníh tvrdí, že vydavateľstvá zostávajú ročný plán vždy na jeseň predchádzajúceho roka, preto vydanie publikácie ešte v tomto roku nie je reálne, vhodnou prípravou je však možné zabezpečiť vydanie v budúcom roku. Na vydavateľské náklady prislúbil sponzorskú pomoc podnikateľ Gabriel Grosz a autori očakávajú aj finančnú pomoc mesta. (ck)

Želiezovčan vyhral celoslovenské kolo SOČ

V minulom mesiaci Ministerstvo školstva SR, Štátny inštitút odborného vzdelávania a Ústredná komisia stredoškolskej odbornej činnosti v Bratislave usporiadali na Gymnázium v Nových Zámkoch XXIX. ročník celoslovenského kola Stredoškolskej odbornej činnosti (SOČ).

V 17 predmetových odboroch súťažili autori prvých dvoch víťazných prác z krajských kôl. Radi zverejňujeme umiestnenie študenta Gabriela Solyu z III. A triedy Gymnázia v Želiezovciach, ktorý sa prácou Porasty hydrofilnej a hygrolfilnej vegetácie PR Vozokanský luh umiestnil v kategórii biológia na víťaznom mieste. Túto zaujímavú a hodnotnú štúdiu vypracoval pod metodickým usmernením svojho vyučujúceho RNDr. Róberta Straku.

Nemožno nespomenúť, že študent Gabriel Solya už ako žiak ZŠ Želiezovce dosahoval popredné umiestnenia v celoslovenských literárnych súťažiach, ako aj v v okresných kolách olympiád z prírodovedných predmetov. Dúfajme, že o tomto usilovnom a v študijných predmetoch všestranne zameranom študentovi budeme i v budúcnosti počuť obdobne dobré správy.

PaedDr. Jozef Výboch

Posledný júnový deň ešte viac ožila aj tak rušná čerpacia stanica PHM firmy TaM Trans Spedition, patriaca miestnemu podnikateľovi Mariánovi Tóthovi. Majiteľ zorganizoval pre verejnosť akýsi deň otvorených dverí alebo jednoducho zábavu pre všetkých. Na svoje si prišli aj najmenší, ktorým je určené v tomto deň oficiálne otvorené detské ihrisko, ako aj väčšie deti, ktoré si mohli zasúťažiť v areáli za čerpacou stanicou, aj dospelí, ktorým patrilo popoludnie a večer. Bola to vskutku dobrá celodenná zábava, svedčila o tom aj návštevnosť, ktorú určite podporila rarita, dnes ojedinelá: jedlo a občerstvenie pre všetkých zadarmo. Pre motoristov boli ponúkané rôzne zľavy a akcie. Zorganizovaním tohto podujatia majiteľ potvrdil, že vie ľudí osloviť a rozumie aj biznisu, čo okrem iných aktivít dokázal aj spôsobom modernizácie a vybavenia tejto čerpacej stanice.

(ck)

Návraty do odľudštených čias

V sobotu 9. júna sa v mestskej časti Želiezoviec - na Veľkom Dvore uskutočnilo **II. stretnutie Konfederácie politických väzňov Slovenska (KPVS)**, na ktorom sa zúčastnili aj členovia Konfederácie politických väzňov Čiech a Moravy na čele s predsedom Dr. Naďou Kavalírovou, ktorá bola v 50. rokoch minulého storočia väzená práve v tejto, vtedy ženskej väznici. Úvod stretnutia patrilo sv. omši, ktorú v blízkych Nýrovciach celebroidal **páter Anton Srholec** - jedna z obetí totalitného režimu, ktorý si v komunistických väzeniach a pracovných táboroch odtrpel 12 rokov. Po omši prítomných uvítal predseda KPVS **Karol Noskovič**. Bývalých politických väzňov z Čiech, Moravy a Slovenska pozdravil viceprimátor Želiezoviec **Pavel Polka** a riaditeľ väznice **Mgr. Vojtech Gálik**.

Medzi účastníkmi stretnutia bolo viacero nositeľov

zvučných mien, ktorí sa dostali do krutého súkolia odľudštenej moci - aj výkonný tajomník KPVS - špičkový československý hokejista **Gustáv Bubník**.

Po príhovoroch účastníci položili kytice kvetov k pamätnej tabuli na budove väznice. Nasledoval slávnostný obed a po ňom prišiel čas na spomienky, ktorých ostré bolestivé hrany milosrdný čas predsa len trochu obrúsil.

Z priehrstia spomienok na roky za mrežami:

Sila modlitby

Baraky väznice (jeden sa ešte zachoval) vo Veľkom Dvore sa v 50. rokoch minulého storočia nachádzali blízko kostola, kam sa väzenkyne, prirodzene, nikdy nedostali. Tak mohli len počúvať, i keď nerozumeli, po maďarsky spievané nábožné piesne tamojších veriacich.

V jednu adventnú nedeľu viezol traktor ženy-trestankyne na poľné práce. Traktorista si už predtým všimol, že mno-

hé z nich túžobne hľadajú ku kostolu. Preto sa mu, možno náhodou a možno aj nie, pred kostolom pokazil traktor práve vtedy, keď tam bola omša. Jedna zo žien odvážne zoskočila z vlečky a v mihu prešla tých 20 metrov, ktoré ju delili od kostolných dvier. Skupinka ľudí, čo sa už do kostola nevošla, sa pred ňou prajne rozostúpila. Klakla si na zem a začala sa vrúčne modliť. Po chvíli sa postavila a odvážila vkročiť do kostola. Ľudia jej jeden po druhom spoľa v údive, spoľa úctivo odstupovali z cesty, až sa dostala do polovice kostola. Ďalej sa už neodvážila. Tam opäť padla na kolena a zopla ruky k modlitbe. Z týchto pár "ukradnutých" minút potom vo väzení dlho čerpala silu a odvalu.

Talizman

Na nádvorí väznice vo Veľkom Dvore pri jednom z nástupov našla čerstvá mladá väzenkyňa kamienok - zlatý onyx. Ako ho držala v dlani, zdalo sa jej, že sa na ňu z

Mestský úrad Želiezovce, referát životného prostredia a rekreácie oznamuje občanom a všetkým právnickým a fyzickým osobám pôsobiacim na území mesta, že v zmysle § 47 Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 6/2004 o ochrane životného prostredia mesta Želiezovce sú povinní riadne upraviť a udržiavať v nezáburinom stave svoje pozemky. **Do vzdialenosti 5 m od obytných domov, budov a pozemkov vo vlastníctve alebo správe právnických a fyzických osôb spravuje verejnú zeleň vlastník pozemku.**

Porušenie týchto ustanovení VZN sa rieši v zmysle §46 zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. a v zmysle zákona o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v znení jeho neskorších zmien a doplnkov.

Čo je to minibus?

Mestská doprava v každom meste zápasí s ekonomickými problémami. Logicky sa musia rušiť nerentabilné linky, vozový park je zastaraný. Mnohí občania nie sú vlastními automobilov, preto celkom prozaicky používajú bicykle, alebo sa presúvajú po vlastných. Tento spôsob presunu však tiež nevyhovuje každému. V niektorých mestech a mestách na Slovensku sa však chytili rozumu a s veľkým úspechom prevádzkujú tzv. „Minibusy“. Ide o deväťmiestne tranzitné automobily. Je to v podstate nepravidelná hromadná preprava. Sú výrazne označené a zastavujú na znamenie (stačí zdvihnúť ruku) na ktoromkoľvek mieste a za rovnaký poplatok 10 korún v rámci mesta sa pasažier môže odviezť k svojmu cieľu. Táto kyvadlová doprava sa už dlhší čas mimoriadne osvedčila napríklad vo Zvolene, v Banskej Bystrici, či v Banskej Štiavnici. Ich služby nevyužívajú iba starší, či handicapovaní občania. Za desať korún sa môžu presunúť v rámci obvodu kamkoľvek napríklad aj turisti, alebo menšie skupiny nielen na a z rôznych akcií. Aj zamestnanci, ktorí nemajú spoje na cestu do práce, sa s takýmto prepravcom môžu dohodnúť na rozumnom paušále. Možno aj v Želiezovciach sa nájde niekto, kto by vedel túto službu zrealizovať... (ap)

kameňa díva tvár šaša.

To asi má byť znamenie - pomyslela si. - Keď tu mám byť šašom, tak budem...

Šašo v kameni ukrytý sa stal jej talizmanom. Je presvedčená, že jej pomáhal v neľahkej životnej situácii, akou pobyt vo väzení vo všeobecnosti a v totalitnom väzení zvlášť dozaista je. Dnešná osemdesiatnička, bývalá úspešná pražská lekárka, ho má ešte i teraz, keď sa kruté roky vo veľkodvorskom väzení stali už len desivou spomienkou.

Prima noviny,
č. 25, 18. júna 2007 (upravené)

RNDr. Róbert Straka: „Nemyslím si, že je

Už niekoľko rokov sa hovorí o veľkých pavúkoch, ktoré sa objavujú medzi Tekovskými Lužanmi a Želiezovcami. Želiezovčania si všimajú najmä premnoženie hadov. Kým v minulosti bolo stretnutie s nimi skôr zriedkavosťou, každým rokom sa stáva bežnejšou záležitosťou.

Meniaci sa výskyt istých živočíšnych druhov na tomto území niektorí spájajú so všeobecnými klimatickými zmenami na Zemi, iní s pôsobením atómovej elektrárne a ďalší nachádzajú príčinu v tom, že sa nedostatočne postrekuje proti hmyzu, preto každým rokom pociťujeme premnoženie napr. komárov. Čím je viac hmyzu, tým lepšie sa darí žabám a následne hadom a preto ich je stále viac...

O tom, ako to vlastne je, sme sa porozprávali s človekom, ktorý okrem toho, že je odborník, dobre pozná tunajšiu prírodu. Je ním učiteľ biológie na Gymnáziu v Želiezovciach RNDr. Róbert Straka.

„Ak sa robia akékoľvek postreky, musia byť vysoko špecifické, iné nie sú dovolené. Ak sa teda postrekuje proti komárom, postrek je úzko špeciálny - na komáre a nemôže škodiť žabám ani iným živočíchom. Takže počet žiab ani hadov s tým nijako nesúvisí.“

Nemyslí sa tým, že by im škodil postrek, ale naopak, pretože sa nepostrekuje, hmyzu je nadbytok, čo žabám a hadom prospieva...

„Nemyslím si, že by ich bolo výrazne viac, je to však možné. Ale je to skôr tým, že za posledných desať rokov v poľnohospodárstve výrazne klesol objem použitých postrekov i umelých hnojív z dôvodu ich vysokých cien. Tým sa znížili ich splachy do povrchových vôd a ich čistota sa zlepšila, čo prospieva najmä oboživníkom.“

Aké druhy hadov sa tu vyskytujú?

„Sú to len 3 druhy. Užovka obyčajná je typická tými žltými škvrnami za hlavou. Má rada vlhké biotopy, takže sa nájde pri vode aj hocikde pod chlievom. A potom je to Užovka fíkaná, tých je najviac a nájdeme ich len pri vode - to sú tie, čo vylihujujú vo vode na Hrone. Sú neškodné, keď zacítia otrasy, napr. ľudské kroky, odplazia sa preč. Inak sa správa Užovka hladká, je dosť útočná. Na prvý pohľad vyzerá ako vretenica, ľudia si ju s ňou aj mýlia. Vyskytuje sa na suchých miestach, vo viniciach, najmä na strihaných prútoch, ak si ich tam ľudia nechávajú.“

Je nebezpečná?

„Nie, nemá zuby a nie je jedovatá. Je len neprijemná. Keď sa k nej človek priblíži, neodplazi sa a začne útočiť. Ľudia v takom prípade zvyčajne berú do rúk palicu a udrú ju. Preto je najčastejšie zabíjaná, napriek tomu, že užovky sú zákonom chránené...“

Takže za ich zabíjanie hrozí pokuta?

„Áno. Na to však treba svedka

RNDr. Róbert Straka: „Strehúň škvrnitý - najväčší stredoeurópsky pavúk“

a žalobcu. Spoločenská hodnota jednej Užovky obyčajnej podľa Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 24 z r. 2003 je 3000 Sk, nezáleží na veľkosti. Užovka hladká má spoločenskú hodnotu 8000 Sk, Užovka fíkaná 10000 Sk a Užovka stromová až 12000 Sk. Tá sa tu však nevyskytuje, najbližšie na Kováčovských kopcoch pri Štúrove alebo na banskoštiavnických vrchoch. Možno by sa dala chytiť aj na Ipelskej pahorkatine vo viniciach, alebo v lesoch, nikto to však nehlásil, takže pochybujem. Potrebuje trochu iný biotop.“

Akú veľkosť dosahujú tieto 3 druhy u nás sa vyskytujúcich užoviek?

„Užovka obyčajná dosahuje dĺžku aj meter. Pri Hrone sú bežné 70 cm a väčšie, ľudia to niekedy ľaká, lebo sú to dosť veľké hady. Tam, kde sa ľudia kúpu, je neprijemné ich stretnúť, ale sú neškodné a nikomu nič neurobia, odplazia sa skôr, ako sa človek nazdá...“

Okrem tej hladkej...

„...okrem tej hladkej, ale tá sa vyskytuje vo viniciach, takže pri Hrone ani na tejto nízine nie je. Nájst ju možno na tých pahorkatinách, miesta výskytu: Veľké Ludince, Malé Ludince alebo Šalov - tam sú, tam som ich osobne

našiel, sú aj pri Veľkom Peseku...“

Jedna čitateľka nám hlásila, že v parku vedľa amfiteátra pri bývalých bufetoch našla pod suchými listami veľké množstvo akýchsi hadov...

„Tie akési hady však neboli žiadne hady. Pod pokosenou trávou alebo kôpkami sena sa vyskytuje veľmi bežný plaz, vyzerá totálne ako had, ale nie je to had. Je to skôr jašterica bez nôh - Slepúch lá mavý. Niektoré sú také pekné, s modrými škvrnami, iné majú červenohnedé sfarbenie ako zoxidovaná meď - to sú dospelé. Mláďatá sú také striebrolesklé, akoby hliníkovým práškom natreté. Je ich veľa a dajú sa nájst veľmi ľahko, niekedy stačí nadvihnúť kôru po vytaženom dreve a je ich tam niekoľko, hubári sa s nimi stretávajú pri zbieraní hribov.“

Týmto sme asi tému plazy vyčerpali. Ako je to s tými veľkými pavúkmi?

„Ešte v septembri 2003 bol v Želiezovciach chytený Strehúň škvrnitý, ktorý preniká z turko-

to znamená, že si našli náhradné biotopy. Vyskytujú sa na poliach, kde je koreninová paprika alebo paradajky. Potrebujú voľné plochy medzi vegetáciou, eventuálne sa vyskytujú na dlhodobom poľných cestách, trochu zatrávnených. Môžeme tam nájsť také kolmé diery do zeme a v každej kolmej diere býva jeden jedinec, hĺbka tej diery je zhruba 15-20 cm. Ich najväčší výskyt je od konca augusta do polovice októbra. Samica prezimuje 1-2 zimy, teda tie veľké diery v zemi sú od samíc.“

Takže nejde o žiadne mutanty...

„Nie, tie reči, ktoré sa šírili v Tekovských Lužanoch o tom, že pod vplyvom atómovej elektrárne v Mochovciach

pavúky zmutovali, sú nezmysly. Nejde ani o žiadnu vzácnosť, je ich veľa, na Kissových poliach, by sa dali nachytať desiatky. Máme tu však ešte dva druhy a tie sú veľmi vzácne, v Želiezovciach určite nie sú, možno ich nájst v jednej lokalite pri Štúrove. Vyzerajú podobne, dajú sa však rozlíšovať, až keď sa na ne človek pozrie odspodu, na brušku majú také páriace terčíky a každý ten terčík má iný tvar a to je taký najlepší rozlišovací znak. Na prvý pohľad, keď voľne behá, sa to nedá. Jeden z nich je Strehúň južný, ten je taký bledohnedý. Má dlhé tenké končatiny. Ten ďalší nemá končatiny také dlhé, ale hrubšie a je celkovo

Lycosa vultuosa, Strehúň škvrnitý a Strehúň južný

tatárskych stepí cez Balkán do Európy a je už dosť ďaleko, zatiaľ ho môžeme nájsť najsevernejšie niekde pri Nitre, možno i Piešťanoch. Je to najväčší stredoeurópsky pavúk, ale cudzí, príšelec. Je typický takými sivočiernymi pásikmi krížom po nohách. U nás sú tieto pavúky bežné tam, kde je trochu stepný charakter vegetácie,

robustnejší, tmavší a trochu inak sfarbený. Vyzerá vyslovene ako nejaký orientálny pavúk a má len latinský názov - Lycosa vultuosa.

Akú veľkosť dosahujú tieto druhy?

„Sú naozaj robustné, bežne dosahujú dĺžku 5 cm s nohami. Nečudo, že sa ich ľudia boja, navyše napr. Strehúň škvrnitý je dosť

výrazne viac hadov...“

útočný. V prípade ohrozenia zaujme útočný postoj - dvíha dopredu svoje hryzávé ústroje - chelicery, ktoré sú dosť silné, prehryzne nimi kožu. Je jedovatý. Uhryznutie by bolo asi dosť nepríjemné. Zatiaľ však u nás nebolo zaznamenané týmto pavúkom.“

Čo by ste odporúčali človeku, ktorého takýto pavúk uhryzol?

„Asi by mal v každom prípade vyhľadať lekársku pomoc, aby dostal nejaké protišokové injekcie s nejakým adrenalinom. Tie slinné žľazy obsahujú tráviace enzýmy a čím väčší pavúk, tým väčšia dávka tráviacich enzýmov, eventuálne iných jedových zložiek. Nemalo by sa to zanedbávať. Nebezpečenstvo by však hrozilo, ak by došlo k nejakej prudkej alergickej reakcii, ako na uštipnutie blanokridlým

hmyzom. Aj tak by však bolo zaujímavé popísať priebeh toho uhryznutia, ako by sa to vyvíjalo...“

Hovorili ste, že sa vyskytujú na poliach, boli však zaznamenané aj prípady, keď vliezli do ľudských príbytkov...

„Na jeseň samce naozaj migrujú aj do ľudských príbytkov, potom hromadne hynú. Jedného Strehúňa škvrnitého som chytil aj ja v obývačke na piatom poschodí. Nie je príjemné nájsť v byte takého veľkého pavúka, treba však byť na to pripravený, pretože je mentálne v takom stave expanzie - je premnožený a dá sa hocikde chytiť.“

Všetky tri spomínané druhy sú v červenej knihe ohrozených druhov, spoločenská hodnota jedného

exempláru je okolo 5000 Sk.“

Vyskytujú sa tu aj iné druhy veľkých pavúkov?

„Áno. Križiak pásavý. Je to tropický druh, do Európy prenikol až z južnej Ázie. Robí si pavučiny pri vode, v trstine, takže ho treba hľadať najmä pri vodných kanáloch.“

Čoraz viac sa hovorí o dovezených živočíšnych druhoch, ktoré do voľnej prírody vypustia nezodpovední chovatelia...

„Niektorým ľuďom sa zunuje chovať privezené zvieratko a vypustia ho do matičky prírody. Príkladom je Korytnačka kaspická... V Tekovských Lužanoch za benzínovou pumpou je také hlinisko naplnené vodou a tam sú také korytnačky. Na juhozápadnom Slovensku máme hlásených

desiatky takýchto lokalít, kde sa vyskytujú druhy, ktoré sú dovezené z južnej Európy. Takéto správanie však môže v budúcnosti spôsobiť obrovské problémy.“

Mnohí z chovateľov sú však psychopatickí jedinci a niektorých z nich možno uspokojuje spôsobovanie všeobecného ohrozenia. Nedávno bolo v jednom z bratislavských bytov nájdených obrovské množstvo chovaných hadov...

„A keď to ujde, dostane sa to do bytového jadra a preniká ďalej a nič netušiaci človek na WC môže z toho dostať šok. Sú to veľmi nepríjemné záležitosti. Chov niektorých druhov by nemal byť povolený.“

Ďakujem za rozhovor.

Števo Hečko

Termíny zberu separovaného odpadu

Mestský úrad Želiezovce oznamuje občanom, že zber separovaného odpadu sa uskutoční:

23. júla a 20. augusta z rodinných domov časti Svodov a Mikula,

24. júla a 21. augusta z rodinných domov z ulíc: Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vrbová, Školská, Štúrova, Jesenskeho, SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná a Cintorínska.

25. júla a 22. augusta z rodinných domov z ulíc: kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Trzná, Petőfiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka.

26. júla a 23. augusta z obchodov.

S odvážaním začíname o 8. hodine ráno, preto vás žiadame, aby vrecia s odpadom boli vyložené včas pred váš dom. Ďalej vás žiadame, aby ste vrecia nezaviazali.

Želiezovský miešaný zbor oslavoval

Pred štvrté storočím bol pod vedením Gézu Horvátha založený Miešaný zbor Franza Schuberta. Dňa 10. júna spevokol oslávil okrúhle výročie veľkolepým zborovým koncertom, ktorý bol zaradený do série podujatí XXXI. Hudobných týždňov Lajosa Bárdosa.

Jubilejné podujatie sa začalo 9. júna, keď bola v miestnom dome kultúry otvorená výstava dokumentujúca históriu spevokolu. Podujatie slávnostne otvorila viceprimátorka Katarína Mocsyová, ktorá vo svojom príhovore zdôraznila prospešnosť práce členov spevokolu: „Keď sa podľa štatistik iba 5% občanov zúčastňuje organizovaných voľnočasových podujatí, musíme pozorne sledovať všetky hodnototvorné činnosti. Budme radi, že sú medzi nami ľudia, ktorí svoje okolie učia mnohému peknému a dobrému, čoho môžeme byť aj my sami svedkami tento víkend. Všetci vieme, že spev je krásny, naučiť sa spievať si ale vyžaduje mnoho úsilia. Je to podobné, ako

keď sa človek učí svoj materinský jazyk. Už ako ročný si vie vypýtať potravu, ale k porozumeniu poézie sa dostane až po mnohých rokoch. Tu nás obklopuje 25 rokov práce, úsilia i výsledkov.“

V nedeľu sa za účasti miestneho zboru a Komorného zboru Lajosa Bárdosa uskutočnila v rímsko-katolíckom kostole latinská svätá omša. Pri počúvaní krásnych cirkevných melódii si mnohí určite uvedomili, ako blízko k sebe majú viera a umenie, a ako počas dejín už mnohokrát, aj na želiezovskej omši sa potvrdilo, že sa navzájom živia.

Večerný koncert otvoril Ottó Miskolczi, ktorý zarecitoval vlastnú báseň Pozdrav Bárdosa. Popri jubilujúcom domácom súbore sa predstavili: Komorný zbor Lajosa Bárdosa z Budapešti, Miešaný zbor Zobor Hangja z Koliňan, Spevácky zbor Szeder Fágíin z Čeboviec a žiaci ZUŠ F. Schuberta. (ek)

Tradícia sa obnovuje

V dňoch 23. a 24. júna sa v Želiezovciach opäť konal Celostátny ľudovo-umelecký festival Csemadoku, ktorý po vlnajšom obnovení v tomto roku vstúpil do svojho 41. ročníka. Organizátorom podujatia bol celostátny výbor Csemadoku za aktívnej spolupráce miestnej organizácie.

Úvodnými podujatiami boli dve výstavy v Dome kultúry: národopisná z expozície ľudového domu, zariadeného rodinou Néveryovcov v Tekovskom Hrádku a fotodokumentácia výstava o odkazoch tunajšieho pôsobenia Zoltána Kodálya. Veľká sála bola potom dejiskom programu Sny tkané do kvetín, v rámci ktorého svoje svadobné tradície predstavilo niekoľko folklórnych skupín.

Galaprogram sa konal na priestranstve pred kaštieľom v miestnom parku. V rámci neho vystúpili súbory: Lipa (Bratislava), Muravidék (Slovinsko), Bakony (Kisbér, MR), Szóttés (Bratislava), Tanečná dieľňa Palóc (Filakovo), Pohronský ľudový súbor (Levice) a Alba Regia (Székesfehérvár, MR).

(ik)

Kultúra školy

V jednej škole sú učitelia spolu s riaditeľom plní chuti a radosti, prýšti z nich dôvera v to, čo robia. Táto radosť sa prenáša na žiakov... V inej škole hmatateľne cítiť zahŕbenú nespokojnosť učiteľov, riaditeľ sa pokúša skrývať svoju nekompetentnosť pod plášťom autority... A psychologická „choroba“ učiteľského zboru sa prenáša na študentov, ktorí vo svojej vlastnej nespokojnosti prenášajú na učiteľov náladu beznádejnosti. Tretia škola nie je poznačená ani radosťou či zúfalstvom, iba falošnými prázdnyimi rituálmi... Jej prejavy sa javia ako „nie ozajstné“.

Je to načrtnutý obraz rôznych kultúr škôl. Školy sa líšia svojimi kultúrami, ktoré majú rozhodujúci vplyv na ich vnútorný život škôl a ich vzťahy k okoliu. Pre každého „správcu“, ktorý chce zlepšiť morálku a výkonnosť ľudí spojených so školou, je nevyhnutné pochopiť jej kultúru, aby ju mohol ovplyvňovať v pozitívnom smere.

Naša snaha by sa mala začať pochopením hodnôt a ideálov, ktoré škola reprezentuje. Základná otázka, ktorú si musíme

položiť, znie: Aké správanie sa oceňuje v našej škole? O čo sa škola usiluje? Ide vlastne o určenie kultúrnej identity školy, ktorá je postavená na primárnom poslaní a celi školy. Na túto otázku nemá odpovedať len vedenie školy, ale v odpovediach na ňu musia byť zainteresovaní učitelia, žiaci, rodičia, zriaďovatelia i široká verejnosť.

Na čo sa pýtať pri hľadaní odpovedí na túto otázku:

Aké sú potreby žiakov?

Aké sú vzťahy medzi učiteľmi a žiakmi?

Aké sú vzťahy medzi školskou komunitou a rodičmi?

Aké sú vzťahy medzi učiteľmi a vedením A medzi učiteľmi navzájom?

Aké hodnoty udržiava a rozvíja vedenie školy?

Poznanie organizačnej štruktúry, obsahov, procesov, vývoja spojených s uplatňovaním (či neuplatňovaním) hodnôt školy nám dá odpoveď na otázku o pedagogickej efektívnosti školy. Jej zlepšenie si vždy vyžaduje zmenu hodnôt, snahu permanentne si odpovedať na vyššie položené otázky o identite školy, schopnosti vytvoriť „víziu“ a stratégiu školy.

V školskej praxi rozumieme pod sumou hodnôt to, čo sa vzťahuje na každého a preniká všade. Hodnoty školy, to je živá energia, ktorá je viditeľná v školských normách, cieľoch, princípoch práce, postupoch i v spätných väzbách. V súčasnosti proklamujeme a mnohí sa snažíme, aby boli školy demokratickými a humánnymi inštitúciami orientovanými na potreby žiaka. Chceme preto prezentovať podľa nášho názoru základné hodnoty demokratickej školy a upozorniť na nebezpečenstvá, ktoré sú s uplatňovaním demokratických hodnôt spojené (predpokladáme, že čitatelia poznajú nebezpečenstvo donedávna prevládajúceho autoritatívneho, ideologizovaného riadenia).

HODNOTY DEMOKRATICKEJ ŠKOLY:

1. OTVORENOSŤ PARTICIPÁCIE (To, že v škole môže každý participovať na práci školy, by nikoho nemalo oprávňovať k dominantnému správaniu).

2. OTVORENOSŤ RÔZNORODOSTI (Možnosť mať rôzne názory by nikoho nemala oprávňovať k nelojálnosti).

3. OTVORENOSŤ VOČI KON-

FLIKTOM (Možnosť existencie konfliktov by nikoho nemala oprávňovať k hrubému, neprofesionálnemu správaniu).

4. OTVORENOSŤ REFLEXIE (Možnosť reflexie by nikoho nemala oprávňovať k opakovaným pokusom odsúvať riešenia tvrdením, že potrebujeme viac času na premyslenie).

5. OTVORENOSŤ K CHYBÁM (Možnosť dopustiť sa chýb by nikoho nemala oprávňovať k nárastu množstva úbohých výkonov).

Veľmi dôležitá pri prenose kultúry je nielen hierarchia hodnôt, ale i úroveň identifikácie s nimi zo strany vedenia, pedagógov, žiakov, rodičov i ďalších participantov. To, čo zásadne ovplyvňuje kvalitu stotožnenia sa s hodnotami školy, je *emocionálna atmosféra v škole*, prejavujúca sa charakterom vzájomných vzťahov. Ak sú hodnoty školy a osobné hodnoty „účastníkov“ pedagogického procesu v súlade, potom je každý jednotlivec so svojou prácou spokojnejší, rád chodí do školy, vysoko hodnotí svoju prácu a úspešnosť školy.

RNDr. Rita Kováčová

Koniec školského roka v ZUŠ

Koniec tohtoročného školského roka priniesol v ZUŠ F. Schuberta opäť niekoľko podujatí. Začiatkom júna sa delegácia školy zúčastnila v Zlatých Horách spoločného podujatia partnerských škôl, kde okrem domácej a želiezovskej boli prítomné aj školy z blízkeho poľského mesta Glucholazy. Žiaci a učitelia ako členovia delegácie sa zúčastnili spoločného koncertu a výstavy, ale aj výletu do hôr, oboznámili sa so spôsobom ryžovania zlata, podľa čoho bola obec aj nazvaná. Riaditeľ želiezovskej ZUŠ Július Klimo pre naše noviny povedal, že nadviazal kontakty s poľskými školami a v budúcnosti nie je vylúčená prípadná užšia spolupráca s nimi, hoci aj v rámci kontaktov so Zlatými Horami.

Dňa 7. júna sa v ZUŠ uskutočnil absolventský koncert a výstava. Absolventi výtvarného odboru: Ondrej Bódiš, Eva Magdová, Dagmar Ponderlová, Ladislav Molnár, Peter Benko. Absolventi hudobného odboru (klavír, husle, klarinet): Július Baraňai, Lívia Dobrovolná, Slavomír Hrivnák, Bernadett Kollárová, Žaneta Lukyová, Katarína Magdová, Marek Nap, Dagmar Ponderlová, Lilana

Saróková, Tomáš Szabó, Tímea Tímárová, Július Fűr.

V rámci medzinárodnej súťaže Ex Libris, usporiadanej každý rok v Hlohovci získala cenu Mestskej knižnice v Želiezovciach Dorothea Salonnásová.

V polovici júna sa 18 žiakov výtvarného odboru školy zúčastnilo výtvarného tábora v penzióne Včielka v Ipelskom Sokolci, kde si deti vo veku 9–15 rokov precvičovali rôzne techniky.

(ec)

Zasadnutie starostov regiónu

ŽELIEZOVCE (PA) – 18. júna sa v zasadačke MsÚ uskutočnilo zasadnutie Dolnohronského regionálneho združenia, ktoré tvoria zástupcovia samospráv 21 obcí a mesta Želiezovce. Témou stretnutia bolo určenie spoločného postupu pri separácii komunálneho dopadu a zbere druhotných surovín. Starostovia sa zhodli na tom, že sa vytvorí účelové združenie obcí, ktoré projektovo pripraví a infraštruktúrne vybuduje systém separácie a zberu, následne bude rokovať s konkrétnymi subjektmi – záujemcami o prevádzkovanie tohto zariadenia. Stretnutia sa zúčastnil aj Zsolt Simon, predseda petičného výboru za zachovanie počtu a kompetencií matrik a ostatných úradov miestnej štátnej správy na území SR. Prítomní starostovia vyjadrili petíciou podporu. (bližšie na 3. strane)

Zážitky z letného tábora

V sobotu 30. júna nastúpili deti zo slovenskej ZŠ do letného tábora ŠKD. Miestom ich týždenného pobytu bola chata Hámor v Kokave nad Rimavicou. Do tábora nastúpilo spolu 44 žiakov druhého až šiesteho ročníka. Žiakom sa venovali vychovávateľky Mihóková, Polková, Gundová a učiteľka Matiašková, ktoré pre deti pripravili zaujímavé súťaže a pestrý program. Celá táborová činnosť bola zameraná najmä na šport. Medzi zaujímavé súťaže patrili: táborový päťboj, v ktorom boli deti rozdelené do štyroch družstiev a súťažili v rôznych disciplínach, ako napr. hod na cieľ, člnkový beh, preťahovanie lanom a iné. Najúspešnejšie družstvá boli odmenené diplomami a vecnými cenami. Súťažilo sa aj v táborovej olympiáde. Tu už bojoval každý sám za seba a najlepší boli odmenení okrem cien a diplomov aj medailami. Medzi ďalšie zaujímavé súťaže patrili napr.: turnaj vo vybíjanej, súťaž v plávaní a nočná hra, v ktorej sa hľadali ukryté odmeny. Boli sme aj na celodennom výlete. Navštívili sme jaskyňu Domica a kaštieľ Betliar. Pekný bol aj výlet do Poltára, kde sme sa vyšantili na kú-

palisku a v miestnej sklárni sme mali možnosť vidieť výrobu fúkaného skla. Mohli sme si vyskúšať aj jazdu na koni, či fúkať do fuja-ry, ktorú nám prišiel ukázať známy fujarista z okolia. Každý večer sprevádzal kultúrny program. Či to už bola diskotéka, zábavný večer „Izba baví izbu“, alebo večer s opekaním pri táboráku. V tábore naozaj prevládala dobrá nálada. Myslím si, že každý sa dobre zabával a niet takého, čo by si z tábora neodniesol nejakú cenu, či aspoň príjemné spomienky. Na záver by som dodala, že každý, kto chce zažiť dobrodružstvo, zabaviť sa a spoznať nových kamarátov,

nech navštívi letný tábor ŠKD.
Veronika Jurášová, žiačka 5.roč. ZŠ v Želiezovciach

Vedúce letného tábora ŠKD ďakujú sponzorom, ktorí prispeli finančnými prostriedkami a vecnými cenami k úspechu letného tábora: ZRPŠ pri ZŠ v Želiezovciach, G. Grosz, Ing. Kakaš, rodina Melichová, rodina Nagyová, BDG, a.s. Levice, MUDr. F. Filla, S. Klimajová, R. Mihók, Mgr. J. Matiaško, rodina Petková

Muž od kormidla

Cesta autobusom do Želiezoviec. Horúco, mdlo a nervózne. Nezávidíme šoférovi, trpezlivo radiacemu obrovskú rýchlostnú páku, krútiacemu veľkým volantom. Celkom nemetaforicky mi napadá „kormidelník lode“. Pár obcí pred cieľom našej cesty nastupuje muž stredného veku, evidentne potúžený alkoholom. No, v tej horúčave... Sadá si uprostred a hlava mu pomaly klesá. Prejdeme dvomi obcami. Šofér vstáva zo svojho kresla a ide ku spiacemu pasažierovi. „A teraz bude veselo“, - pomyslí si a nechce sa mi tam pozeráť. Muž od kormidla pomyká spiacim: „Pane, pre vás je tu záverečná, vstávať!“ – dosť naliehavo. „Toho ty tak skoro nezobudíš“ – škodorádostne si vravím. Veru je to tak. Naliehanie šoféra naberať na intenzite. Zdá sa, že horúčavy urobili svoje s nervovým systémom každého z nás. Muž sa nepreberá, preto ho šofér uchopí. Asi ho ide vyhodiť z autobusu. A vtedy nastane úžas: Statný šofér síce pevne, ale s rozvahou zdvihne muža na nohy, a nesie ho ku dverám. Cestujúci sa preberá a hľadá na šoféra. Ten sa usmeje a vraví: „Tak ako?“. Muž pomaly prikývne a chytí sa tyče pri dverách. Šofér ho ešte chvíľu istí, až kým bývalý cestujúci opatrne opustí vozidlo. Muž od kormidla chvíľu za ním hľadá a potom zavola: „Ste v poriadku, nemusím volať záchranku?“ Muž pokrúti hlavou a pomaly sa poberie svojou cestou.

Sme v miernom šoku. Usmiate šofér sadne za volant, dvere zasýčia. Takýchto šoférov autobusov by mohlo byť viac. Sme usmiate aj my. A v tom mi napadá: Bol ten muž naozaj opitý? Radšej si opriem hlavu a zavriem oči... **Anton Pižurný**

Drevo z platana, ktorý 21. júna 2007 zlomil nápor prudkého vetra, je uložené v areáli Veposu. Ako nám povedal riaditeľ Viliam László: „Jeden kubík hnilého dreva odkúpil istý občan, zvyšok bude použitý na kúrenie, pretože budova Veposu je čiastočne vykurovaná drevom.“ (šh)

Mali by sme si zvykať, že s príchodom leta sa nám v meste ponúkajú rôzne akcie, podujatia. Nie je ich mnoho, ale sme radi, že aspoň niečo máme. Sú to však také nárazové akcie, viac podujatí v jeden deň, potom dlho nič. Takým dňom bola aj sobota 2. júna, keď vo Svodove prebiehal „regionálny“ deň detí, v Bowlingu celodenné podujatie pre deti i dospelých, v Gaštanovej aleji zas celoštátny zraz sprejerov. Podujatie zorganizoval webový portál artattack.sk. Záujemcovia o maľovanie – a v tomto prípade u väčšiny išlo naozaj o umenie, to môžu potvrdiť aj návštevníci – kreslili na betónové oplatenie športového areálu – a miestami vynikajúco. Konečne sme sa v meste mohli stretnúť so svetlou a estetickou stránkou graffiti. So záujmom budeme sledovať, či ústretový krok mesta ocenia aj miestni writeri – rešpektovaním pravidiel, resp. mestského alebo súkromného vlastníctva stien a budov. (vi)

Druhého júna sa Bowling bare konalo celodenné podujatie – deň detí i turnaj v plážovom volejbale pre dospelých. Deti si mohli zasúťažiť v rôznych disciplínach, vyskúšali si i maľovanie na telo. Víťazom volejbalového turnaja sa stalo družstvo v zložení: Gabriel Grosz, Róbert Mihók, Monika Mihóková, Anna Matiašková. Celý deň vládla dobrá nálada, prítomní si mohli vychutnať guláš a opekať. (vi)

Úspechy žiakov ZŠ Želiezovce

Matematická olympiáda (okresné kolo):

5. ročník: Eunika Kapšová - 10. miesto, Gabriela Semanová - 45. miesto, 6. ročník: Scarlet Dávid - 30. miesto, Dalida Pitáková - 40. miesto, 7. ročník: Tomáš Zábrenszki - 23. miesto, Monika Mátéová - 25. miesto, 8. ročník: Tomáš Szabó - 14. miesto, Filip Peniaško - 14. miesto, 9. ročník: Monika Bathóová - 13. miesto, Monika Krišková - 16. miesto, Alexandra Róžová - 20. miesto, Daša Janšíková - 25. miesto, Dominika Dobrovická - 34. miesto

Pytagoriáda (okresné kolo):

5. ročník: Veronika Jurášová - 23. miesto, Dávid Lorenc - 37. miesto, Eunika Kapšová - 42. miesto, Nikoleta Kopjáková - 51. miesto, Patrik Vékony - 71. miesto, 6. ročník: Scarlet Dávid - 2. miesto, Dalida Pitáková - 4. miesto, 7. ročník: Tomáš Zábrenszki - 6. miesto, Denis Dobrovický - 34. miesto, 8. ročník: Filip Peniaško - 1. miesto, Tomáš Szabó - 2. miesto, Marek Nap - 23. miesto

Medzinárodnej súťaže Matematický klokan 2007 sa z našej školy zúčastnilo 118 žiakov. Úspešnými riešiteľmi sú:

6. ročník: Scarlet Dávid, 7. ročník: Monika Mátéová, 8. ročník: Barbora Chochláčová, Filip Peniaško, Tomáš Szabó, 9. ročník: Monika Bathóová, Monika Demčáková, Dominika Dobrovická, Ján Goras, Daša Janšíková, Martin Molnár, Július Zólyomi

MATMIX (celoslovenské kolo):

9. ročník: Alexandra Róžová - 1. miesto

Fyzikálna olympiáda (okresné kolo):

9. ročník: Monika Bathóová - 4. miesto, postup do krajského kola. Alexandra Róžová - 14. miesto, Monika Demčáková - 19. miesto, Daša Janšíková - 23. miesto, Dominika Dobrovická - 30. miesto,

Archimediáda (okresné kolo):

7. ročník: Simona Michlová - 15. miesto, Alexandra Číková - 18. miesto, Tomáš Zábrenszki - 20. miesto,

Chemická olympiáda (okresné kolo):

9. ročník: Alexandra Róžová - 17. miesto, Kristína Kiššová - 26. miesto

Geografická olympiáda (okresné kolo):

5. ročník: Simona Juhászová - 12. miesto, 6. ročník: Nikoleta Budaváryová - 8. miesto, 7. ročník: Zoltán Szabó - 15. miesto, 8. ročník: Jakub Stanko - 2. miesto, 9. ročník: Karina Heráková - 4. miesto

Geografická olympiáda (krajské kolo):

8. ročník: Jakub Stanko - 14. miesto

Poznaj a chráň - botanika (okresné kolo):

5. ročník: Nikoleta Kopjáková - 9. miesto, 6. ročník: Dominika Napová - 8. miesto, Nikoleta Budaváryová - 10. miesto

Poznaj a chráň - zoológia (okresné kolo):

8. ročník: Jakub Stanko - 13. miesto, Marek Nap - 14. miesto

Pravopisná olympiáda - okresné kolo

5. Lucia Sztanková (5.A) - 5. miesto, Dalida Pitáková (6.A) - 6. miesto, Alexandra Csíková (7.A) - 2. miesto, Simona Michlová (7.A) - 3. miesto, Marek Nap (8.A) - 2. miesto, Daša Janšíková (9.A) - 4. miesto

Šaliarsky Matko - obvodné kolo

I. kategória: Karin Sádecká (3.B) - 1. miesto, II. kategória: Veronika Jurášová (5.A) - 1. miesto, Nikoleta Kopjáková (5.A) - 2. miesto, Dominika Napová (6.A) - 1. miesto, Cyntia Sárkányová (6.A) - 2. miesto

nyová (6.A) - 2. miesto

Hviezdoslavov Kubín - obvodné kolo

I. kategória: Sandra Vaniaková (4.B) - 1. miesto, Lea Ridegová (3.B) - 3. miesto, II. kategória: Nikoleta Kopjáková (5.A) - 1. miesto (poézia), Dominika Napová (6.A) - 1. miesto (próza), Veronika Jurášová (5.A) - 2. miesto (poézia), Cyntia Sárkányová (6.A) - 2. miesto, III. kategória: Lenka Szakállosová (9.A) - 1. miesto (próza)

Slohové súťaže:

Poľovnícka súťaž: Dominika Šutovská - 3. miesto

Cena Zlatý Dónčovej: Beatrix Hunyová - 2. miesto

Cena Andreja Chudobu: Monika Zimovčáková - 3. miesto (próza)

Monika Demčáková - 3. miesto (poézia)

Literárny Kežmarok: Monika Demčáková - čestné uznanie

Gerbécova Snina: Monika Demčáková - čestné uznanie

Výtvarné súťaže:

Príroda očami detí: Ingrid Palečeková - 3. miesto

Múzeum očami detí: Roland Molnár - čestné uznanie

Olympiáda anglického jazyka (okresné kolo):

Tomáš Zábrenský (7.A) - úspešný, Barbora Chochláčová (8.A) - úspešná, Účast žiakov 3. ročníka a 9.A triedy na celoslovenskej súťaži Festival anglickej drámy

Spevácka súťaž Slovenskou ľudovou piesňou do Európy (obvodné kolo)

I. kategória (1. - 2. ročník): Peter Vrba (2.B) - 1. miesto, Lucia Jacková (2.A) - 2. miesto, Nikoleta Pfliegelová (1.C) - 3. miesto, II. kategória (3. - 4. ročník): Lea Ridegová (3.B) - 2. miesto, Vladimíra Ličková (4.A) - 2. miesto, Anasztázia Molnárová (3.B) - 3. miesto, Lukáš Rupek (3.A) - 4. miesto

III. kategória (5. - 6. ročník): Nikoleta Fedičová (5.A) - 1. miesto, Dominika Napová (6.A) - 2. miesto, Dominik Mészáros (5.B) - 3. miesto,

IV. kategória (7. - 9. ročník): Erika Leváková - 3. miesto

Športové súťaže:

Cezpoľný beh (okresné kolo): Viktor Neznánszki (8.B) - 2. miesto

Majstrovstvá okresu v streľbe zo vzduchovky

- družstvá: chlapci - 2. miesto, dievčatá - 5. miesto, - jednotlivci: J. Kasala (9.C) - 2. miesto, Peter Martosy (9.A) - 3. miesto

Majstrovstvá okresu v basketbale žiakov a žiačok - 2. miesto

Majstrovstvá v stolnom tenise (obvod) - 2. miesto

Majstrovstvá okresu v ľahkej atletike: Sebastián Rotík (8.A) - 1. miesto (beh), Viktor Neznánszki (8.B) - 3. miesto (beh), Kornel Tóth (9.C) - 3. miesto (beh), Daša Janšíková - 3. miesto (hod)

Majstrovstvá kraja v ľahkej atletike: Sebastián Rotík - 2. miesto (beh)

Futbal Coca-Cola: z 569 slovenských škôl sme na celoslovenskom kole získali 8. miesto

Zdravotnícka súťaž:

Súťaž Hliadky mladých zdravotníkov II - okresné kolo: 1. miesto, krajské kolo: 2. miesto, úspešná účasť na celoslovenskom kole: Dominika Dobrovická, Erika Kondačová, Monika Krišková, Alexandra Róžová, Csilla Sedláková (9.A)

Mgr. Marta Uhliarová, Mgr. M. Stanková

TEST PODVEDOMIA

NEČÍTAJTE VOPRED,
ZACHOVÁVAJTE PORADE!!
Test je na 3 minúty, robte ho poctivo. Čítajte pomaly a skutočne to urobte. Je to zvláštne, ale je to tak. Chodte podľa návodu. **Nepodvádzajte, lebo vám to nevyjde...**

Hra vám zaberie 3 minúty, budete nadšení. Moje želanie sa splnilo do 10 minút, vaše snád' tiež. To sa uvidí, ale určite nepodvádzajte. Hra má veselý výsledok, nečítajte výsledok, nečítajte dopredu, ale pekne po poriadku. *Najprv si vezmite papier a ceruzu.* Keď budete hľadať mená, zoberte ľudí, ktorých poznáte a chodte podľa inštinktu. Postupujte vždy len po jednom riadku, lebo inak tu hru zničíte.

Ok, tak teda..

1. Najprv napíš pod seba rad čísel od 1 do 11.
2. Potom k číslu 1 a 2 napíš obľúbené číslo!
3. K číslam 3 a 7 napíš mená dvoch osôb opačného pohlavia! Ku každemu jedno.
4. Nepozerať sa na koniec, inak to bude chybné.
5. Napíš mená (priatelia, rodina) vedľa 4, 5 a 6. Ku každému jedno.
6. Napíš 4 názvy piesní k 8, 9, 10 a 11. Ku každému jeden.
7. A na koniec si niečo želaj.

A tu je vyriešenie hry:

a: Číslo na mieste 1 a 2 určuje, koľkým musíš túto hru odporučiť
b: Osoba na 3. mieste je osoba ktorú miluješ.
c: Osobu na mieste 7 máš rád, ale nikdy nebudješ s ňou.
d: Osobu na mieste 4 máš najradšej.
e: Osoba na mieste 5 ťa veľmi dobre pozná.
f: Číslo 6 prináša šťastie.
g: Piesnička na mieste 8 má súvislosť s osobou na mieste 3.
h: Titul na 9. mieste je pieseň pre osobu na čísle 7.
i: Pieseň na mieste 10 je ťa, ktorá najviac vypovedá o tvojom charaktere.
j: A na 11 mieste je pieseň, ktorá vyjadruje tvoju životnú púť.
k: Pošli túto hru 10 ľuďom do 1 hodiny po prečítaní.
Ak to urobíš, splní sa ti tvoje želanie. Ak nie, stane sa opak.

Bláznivé, ale funguje je to !...

(priniesol .ap.)

horný rad (zľava): Július Baraňai, Peter Jacko, Ľudovít Jonáš, Imrich Ďurica, Peter Benčík, Erik Flaška; stredný rad (zľava): Monika Homolová, Eva Mahútová, Veronika Brédová, Gabriela Gašparíková, Nikoleta Kišová, Kristína Daitšová, Erika Leváková, Lucia Ščavnická; dolný rad (zľava): Tomáš Bakala, Lukáš Do Van, Dominika Adamčeková, Mgr. Nada Koncsalová, Henrieta Borková, Rastislav Bagita, Jakub Bielik, Michal Kőpencei

Želiezovské spomienky

Zvedavé dieťa

Táto nie každodenná príhoda sa stala v 60-tych rokoch. Želiezovský Hotel Hron prežíval azda svoje najlepšie roky. Pred vojnou pozemok pod budovou dnešného obchodného domu a hotela patrila rodine obchodníka Kmošku, ktorý tu prevádzkoval úspešný potravinársky obchod. Rodina však postupne vymrela, obchod bol zničený vojnou a tento strategický priestor čakal na dobudovanie. Päť až osem rokov sa táto časom zrovnaná plocha využívala na rôzne družstevné oslavy. Pravidelne sa tu odovzdávali žatevné vence a odmeňovali ocenení poľnohospodári. Na východnej časti priestoru sa koncom 50-tych

oslava. Oslavou žilo celé mesto. Pri katolíckom kostole boli kolotoče a strelnice. V okolí rodinných domov rozvoniávali pečené kačice. Ulicami mesta sa prechádzalo mnoho detí aj ich vyobliekaných rodičov. Reštaurácia v Hoteli Hron bola v plnej prevádzke. Čapovalo sa lacné pivo a deti pili malinovsky, akoby im ich dávali zadarmo. Vtedy však nastal pre personál reštaurácie nepríjemný problém. Doslova okamžite bolo potrebné zabezpečiť vyčerpanie naplnenej žumpy hotela aspoň jednou autocysternou. Práve v najnevhodnejšiu dobu, ale v opačnom prípade by musela reštaurácia pre nefunkčnosť toaliet

30. 8. 1953 - mierové dožinky na mieste dnešného hotela

zatvoriť. To by bola značná finančná strata. Našťastie, z n á m o s t i vedúceho zaúradovali. Asi o dvadsať minút sa už dal počuť hluk čerpadla n á k l a d n é h o auta, ktoré prišlo aj v taketo sviatočné nedeľné poobedie. Prislúbili vyvieť aspoň dve fúry tohto tekutého, nelákavého obsahu. Stala sa však chyba. Auto odišlo s úmyslom čím skôr sa vrátiť, avšak azda nedbalo pozabudli prikryť poklop. Samozrejme v množstve prítomných sa našiel zvedavý, asi 8-ročný chlapec, ktorý tam šiel „vraj iba nakuknúť“. Stačil však neopatrný krok a okolití ľudia už len výkrikmi dávali najavo, že chlapec

spadol do žumpy. Nastal nevídaný rozruch. Ľudia sa zhŕkli, no každý sa akosi okúňal pomôcť. Zrazu si davom predral šokovaný otec dieťaťa a ako si dodnes pamätám, v snehobielej dederónovej košeli a s kravatou na krku skočil bez váhania do zápachajúcej žumpy... Po chvíľke napätia sme začuli plač dieťaťa. Ktosi priniesol od susedov rebrík, po ktorom vystúpil otec-záchranca so svojim synom. Ich výzor nebudem opisovať. No naokolo sa ozval dlhotrvajúci uznanlivý potlesk prekvapených postávajúcich. Otec i syn prešli do dvora reštaurácie, a ako si dodnes pamätám, dlho ich

horný rad (zľava): Štefan Hegedúš, Lukáš Gráfik, Martin Mohár, Július Zólyomi, Gabriel Suchter, Ján Goras, Peter Sádovský; stredný rad (zľava): Katarína Majerová, Dominika Dobrovická, Petra Sedláková, Zuzana Barthová, Peter Martosy, Filip Hegedúš, Alexandra Róžová, Daša Janšíková, Kristína Kissová, Monika Demčáková, Mgr. Margita Stahlová; dolný rad (zľava): Csilla Sedláková, Ľudmila Pivarčiová, Lenka Sakálošová, Karína Heráková, Monika Barthová, Martina Leváková, Erika Kondačová, Monika Krisková

horný rad (zľava): Kornél Tóth, Emil Truban, Richard Pavlovič, Patrik Líška, Vladimír Kučera; stredný rad (zľava): Mgr. Alžbeta očkaiová, Ernest Zelina, Ján Lešťan, Ján Strieška, Róbert Németh, Miroslav Melovský, Michaela Sádovská, Emília Vékonyová; dolný rad (zľava): Nikoleta Somogyiová, Adriana Porubská, Nikoleta Somogyiová, Dominika Veszelovszká, Ingrid Palečénová, Lucia Valkovičová, Magdaléna Nyíróvová, Eva Welltenová

spadol do žumpy. Nastal nevídaný rozruch. Ľudia sa zhŕkli, no každý sa akosi okúňal pomôcť. Zrazu si davom predral šokovaný otec dieťaťa a ako si dodnes pamätám, v snehobielej dederónovej košeli a s kravatou na krku skočil bez váhania do zápachajúcej žumpy... Po chvíľke napätia sme začuli plač dieťaťa. Ktosi priniesol od susedov rebrík, po ktorom vystúpil otec-záchranca so svojim synom. Ich výzor nebudem opisovať. No naokolo sa ozval dlhotrvajúci uznanlivý potlesk prekvapených postávajúcich. Otec i syn prešli do dvora reštaurácie, a ako si dodnes pamätám, dlho ich

ostrekovali vodovodnou hadicou. Veď áno. Až neskôr som pochopil, že azda by nebolo rodiča, ktorý by neurobil to isté. Na túto príhodu sa pomaly zabúda, a tak som ju znova pripomenul.

Časom sa v meste vybudovala mestská kanalizácia, ale kovový poklop na parkovisku pri

Úprava pozemku, na ktorom sa dnes nachádza hotel a obchodný dom

hoteli mi túto príhodu dodnes s úsmevom, ale aj s úctou, pripomína.....

Pavel Polka

Slovenskí atléti majú také príjmy, aké si zaslúžia

Mikuláš Konopka žije tu, medzi nami, v Želiezovciach, mnohí z nás sa s ním denne stretávajú. Je jedným zo Želiezovčanov. Predsa je však niečím výnimočný. Svojím nadaním, ale najmä húževnatosťou a odhodlaním, vďaka čomu sa na jar tohto roku stal halovým majstrom Európy vo vrhu guľou. Pri tejto príležitosti sme sa s ním porozprávali o jeho príprave na súťaže, záľu-
bách, živobytí a plánoch.

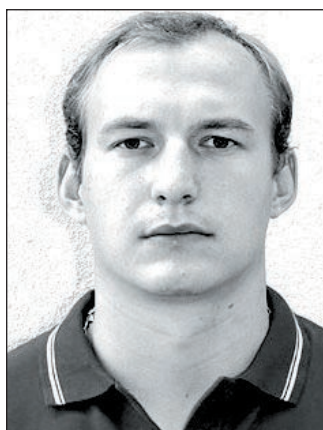
Je o tebe známe, že na veľkých šampionátoch si dosahoval mimoriadne dobré výsledky v kvalifikáciách, ale vo finále sa ti už natoľko nedarilo. Tentoraz si prelomil túto nešťastnú sériu. Ako si to dosiahol?

- Bolo to tak, spomenul by som v tejto súvislosti najmä šampionát v Madride, kde som v kvalifikácii dosiahol výsledok, ktorý by vo finále bol stačil na medailu, ale vo finále mi to nevyšlo. Nikdy predtým som nemal podobný pocit. Hoci inak som bol v pohode, ako by som zdrevenel a dosiahol som výsledok iba 19,95 m. O niekoľko mesiacov neskôr na MS v Helsinkách som tiež v kvalifikácii dosiahol 20,39 m, vo finále len 19,72 m. Tentoraz pred Birminghamom som vedel, že som v lepšej forme, ako po minulých rokoch a hoci som kvalifikáciu nepodcenil, nešiel som v nej na plný plyn. Hodil som 20,35 m, čo bol taký priemerný tréningový výkon a vo finále už boli všetky pokusy nad 21 m. Táto súťaž bola výnimočná tým, že som bol naozaj veľmi dobre pripravený, celý rok sa mi trénovalo dobre, bez zranenia. Po prvom pokuse som vedel, že mám medailu istú, potom som už bol úplne pokojný, uvoľnený.

Vo vynikajúcom výsledku sa odzrkadlila aj zmena tréningovej metódy...

- Tréningový systém som zmenil úplne celý. Začal som už v septembri zhadzovaním nadbytočných kílov. Schudol som 16 kg, na európskom šampionáte som mal 111 kg, vynikajúco som bol pripravený a bol som silnejší než predtým. Pre porovnanie: predtým som v tlaku na lavičke zvládol 200 kg, teraz skoro 230 kg, v skoku z miesta – tzv.

žabák – som dosiahol 3,40 m, čo je ohromný výkon meraný v atletike a zlepšil som si aj techniku. Podarilo sa mi vyhrať, takže tohto prístupu sa budem

držať aj v budúcnosti. Trénoval som viac, ako predtým. Do tréningového tímu sme zobrali maďarského guliara – národného rekordéra Zsolta Bíbera, ktorý priniesol do skupiny veľa novôt. Trénovali sme trikrát denne, spolu 5 hodín, oddychovali sme v sobotu a nedeľu a zmenili sme aj stravovanie.

Ako vyzerala oslava titulu?

- Oslava bola dosť bujará, už v Birminghame boli so mnou otec, brat Milo, bratranec Milan Švejna, švager Milan Haborák, s ktorými sme oslavovali v kuse 3-4 dni. Doma ma čakala rodina a kamaráti, takže oslavy sa pretiahli na ďalšie dva týždne. Potom sme sa však rýchlo pustili do tréningov. Možno som urobil aj chybu, že som príliš rýchlo začal trénovať, pretože sa mi vrátili staré zranenia.

Na akých súťažiach sa zúčastňuješ teraz?

- Zúčastnil som sa niekoľkých súťaží, ale zápästie som nemal v poriadku, a to bolo vidieť aj na výsledkoch. V Dakare som vrhol 18,50 m, ale potom som aj prestal,

zranenie mi nedovolilo pokračovať v súťaži. V nemeckom Halle som vrhol 18,85 m, v Szolnoku som dosiahol 19,90 m, ale vrhal som z dlane. Cítil som, že

keby som zapojil zápästie, výkon by som si zlepšil aspoň o meter. Na MS v Osake mám už účasť istú a času je dosť, všetko chcem podriaďiť tejto súťaži.

S akými cieľmi budeš odchádzať na majstrovstvá sveta?

- Ak by som zopakoval výkon 21,57 m, určite by som sa pobil o zlato, veď s takýmto výkonom by som väčšinu predchádzajúcich MS vyhral. Formu mám takú istú ako na ME, záleží od toho, či sa dovtedy doliečim.

Kde okrem Želiezovci trénujete?

- Chodíme na tréningy do svojho oddielu AŠK Dukla v Banskej Bystrici, ale aj do Nových Zámkov, do maďarského Szolnoku a Taty, na sústreďenia do Talianska, v zime sme boli napríklad na Tenerife pre tamojšie dobré klimatické podmienky, v lete sme však radšej doma, pri rodine.

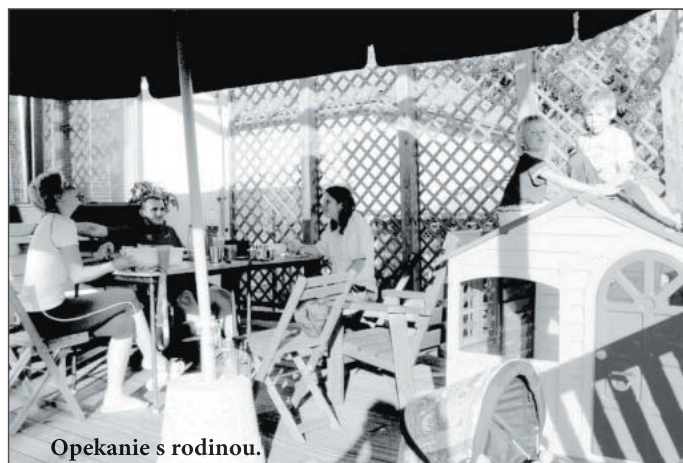
Z čoho žijú slovenskí atléti?

Po majstrovstvách Európy sa objavil problém, keď Slovenský atletický zväz ti za dobrý výkon priznal odmenu, ale mal ťaž-

ky z dotácií. Môžem povedať, že som si finančne prílepil. Každý atlét dostáva určitý balík peňazí na prípravu a ja mám tento rok vynikajúci balík. Musím to však potvrdiť výkonom, aby sa mi objem prostriedkov nezmenšil ani v budúcom roku, veď olympiáda je mimoriadne dôležitá. Veľkosť tohto balíka je závislá od výkonov, napríklad určitý objem je za umiestnenie do 4. miesta v Európe, iný objem za umiestnenie do 6. miesta na svete a podobne. Určité príjmy máme aj od svojich oddielov. Nie som typ atléta, ktorý bude nariekať, že má málo. Rozhodujúca väčšina atlétov to robí, ale myslím si, že na Slovensku majú atléti toľko peňazí, koľko si zaslúžia.

Spomínal si, že pred šampionátom si menil aj stravovanie. Zhadzovanie nadbytočných kilogramov bolo ťažké?

- Platí tu dobrá zásada: ješť môžeš, koľko chceš, len neprehlti. Počas prvých troch týždňov prípravy to bolo ťažké, snažil som sa vždy robiť niečo, aby som nemyslel na hlad. Hrával som volejbal, chodil som na ryby, na moje obľúbené miesto na jazero do Zbrojníka. Strava bola minimálna. Ráno som nič nejedol, prvú stravu som prijal popoludní o jednej, ale iba nejakú polievku

Opekanie s rodinou.

zápasí slovenská atletika s nedostatkom financií?

- Mali určité ťažkosti, ale vo všeobecnosti má zväz prostried-

ničoho málo. Spolu s ťažkým tréningom to bola tvrdá drina, trochu som sa obával aj o zdravie. Počas prvých troch týždňov

som zhodil asi 10 kg.

Môžeš nám predstaviť svoju rodinu?

- Je vynikajúce, že za sparingpartnera mám brata Mila, trénujeme spolu aj so švagrom Milanom Haborákom. Všetci traja súrodenci bývame v Želiezovciach, hoci pochádzame z Čaty, kde doteraz bývajú naši rodičia. Všetci žijeme v manželských zväzkoch, máme po jednom dieťati. Ja mám trojročnú dcéru Karinku, Milo má 5-ročného syna a sestra má 4-ročného syna. Môžem povedať, že naše manželky nám vytvárajú veľmi dobré podmienky na športovanie.

Ako vníma tvoje okolie, že má vo svojom kruhu majstra Európy?

- Myslím si, že nijako zvláštne to neberie a ani ja sám to nevnímam. Tento šampionát bol iba zastávkou na ceste za najväčším cieľom – olympijským víťazstvom. Športujeme od malička a sme súťaživé typy, vždy, keď si zahráme futbal, hokej alebo volejbal, robíme to s tým, aby sme vyhrali.

Čo ešte rád robíš vo voľnom čase?

- Spomínal som rybárčenie, to je jedno z mojich najväčších koníčkov. Vyrastal som v Čate, blízko Hrona, trávil som tam veľa času

a táto láska k rieke a k vode mi zostala dodnes. V ostatnej dobe si prerábame domy, robíme okolo domu, čo ma tiež dosť baví. Dokážem si dokonale oddýchnuť napríklad pri kosení trávy a radi robíme gulášové akcie, kde sa zide celá rodina.

Spomínal si, že tvojím snom je vyhrať olympijské hry. Rozmýšľal si nad tým, čo budeš robiť po tom, čo ukončíš profesionálnu športovú dráhu?

- Ťažká atletika je šport, ktorý je možné robiť dlhšie. Veľmi rád by som sa zúčastnil aj olympiády v roku 2016, ktorá by bola už mojou piatou. Spolu s bratom

začíname rozmýšľať nad tým, čo budeme robiť, keď skončíme s aktívnou činnosťou, čím by sme sa dokázali zabezpečiť, čo by nás bavilo... Dúfam, že keď to príde, budeme mať nielen ďalšie hobby, ale aj zamestnanie, čo nás bude baviť. Možno podnikanie v športe, ale uvidíme. Mal som dištanc na dva roky, počas ktorých som si uvedomil, že život nie je len o športe. Zrazu mi klesli príjmy a vtedy som musel zistiť, že raz sa atletika pre mňa skončí a bude treba robiť niečo iné. Chcem teda byť na to pripravený.

Ďakujem za rozhovor.

Ladislav Levický

Futbalové výsledky

A družstvo - Oblastné majstrovstvá Levice

Želiezovce - Šarovce	3:0
Plášťovce - Želiezovce	2:1
Želiezovce - Tlmače	1:4
TJ Čaka - Želiezovce	2:0
Želiezovce - Podlužany	3:0
P. Vozokany - Želiezovce	2:6

1. Čaka	30	26	3	1	103:15	81
2. Levice	30	23	6	1	105:12	75
3. Tlmače	30	17	6	7	98:36	57
4. Želiezovce	30	17	4	9	84:35	55
5. S. Tekov	30	15	6	9	63:40	51
6. Kozárovce	30	11	6	13	43:53	39
7. Plášťovce	30	12	3	15	62:79	39
8. P. Vozokany	30	11	5	14	47:63	38
9. Žemberovce	30	11	3	16	42:63	36
10. H. Kľačany	30	11	3	16	53:83	36
11. Šarovce	30	11	2	17	40:85	35
12. D. Pál	30	9	6	15	44:70	33
13. Kalinčiakovo	30	10	2	18	72:79	32
14. N. Dedina	30	9	4	17	40:83	31
15. Podlužany	30	7	8	15	39:81	29
16. Jur n. H.	30	4	5	21	24:82	17

Tenisový sviatok na obnovených dvorcoch

Na obnovených želiezovských tenisových kurtach bol 23. júna čulý ruch. Okolie kurtov si už dávno nepamätá návštevnosť, akú zažilo v tento júnový deň, keď po rozsiahlej rekonštrukcii boli kurty oficiálne otvorené pre verejnosť. Pri tejto príležitosti zorganizoval prevádzkovateľ, spoločnosť Euro Energy Slovakia, s.r.o. v spolupráci s MŠK, tenisový turnaj vo štvorhre, na ktorom sa zúčastnili aj hráči zvučných mien. Najatraktívnejším hosťom podujatia bol slovenský daviscupový reprezentant Karol Beck, ale súťaže sa zúčastnil aj jeho otec Karol Beck starší a ligista Peter Kriška, ako aj miestna tenisová elita. Vzájomné boje 18 párov sa začali ráno, skončili sa v podvečerných hodinách a milovníkom tohto kráľovského športu priniesli naozaj pekné chvíle. Postupne sa kvalita hry zlepšovala, výborné zápasy prinieslo najmä semifinále a finále. Po skončení súťaže si di-

váci mohli prísť na svoje pri sledovaní exhibičného zápasu Beck-Kriška. Nálada sa vystupňovala v úplnom závere pri vyhlásení výsledkov a odovzdávaní cien, ktorého sa chopili organizátori vydareného športového podujatia, Peter a Ervín Hegedúsovci. A napokon výsledky:

1. Karol Beck – Vladimír Turčan,
2. Karol Beck st. – Peter Kriška
3. Ladislav Horánsky - Roman Velinský

Podľa informácií organizátorov sa v blízkej budúcnosti chystá aj tenisové vyučovanie detí a počas leta aj osadenie osvetlenia prvého dvorca. Tenisové kurty sú prístupné verejnosti každý deň na základe telefonickkej alebo osobnej objednávky za 100 Sk za hodinu.

(ik)

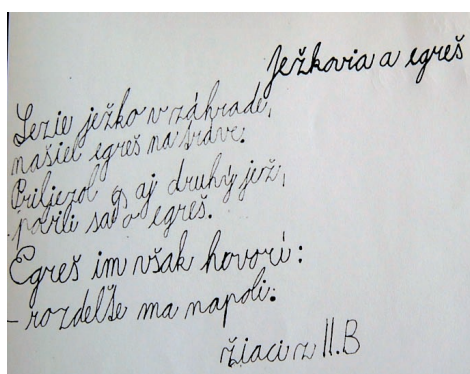
Prvá kniha o praveku Tekova

Mesto Tlmače, Mestské kultúrne stredisko a Miestny odbor Matice slovenskej v Tlmačoch v týchto dňoch odovzdali do tlače publikáciu spisovateľa, básnika a publicistu Miroslava Piusa s názvom *Kronika znovuobjaveného času* – významné archeologické objavy na brehoch riek Nitra, Žitava, Hron a Ipeľ. Ide o prvú publikáciu svojho druhu. Svojím charakterom je vlastne akousi prvou archeologickou encyklopédiou dávnej minulosti bývalej Tekovskej župy.

Autor do nej zaradil 68 pohronských, 52 požitavských, 48 ponitrianskych a 38 poipeľských obcí. V publikácii má svoje miesto každá tekovská obec, v ktorej bol vykonaný archeologický výskum a jeho výsledky boli publikované v odbornej, vedeckej alebo populárnej tlači. Takto pred našimi očami defilujú jednotlivé obce, ich minulosť v dobe kamennej, bronzovej, železnej, až po zá-nik Veľkej Moravy. Ide o staré, praveké dejiny Tekova.

Autor sa priznal, že publikácia je predovšetkým adresovaná primátorom a starostom obcí a miest, je určená na oživenie cestovného ruchu na Požitaví, Pohroní a Poiplí, ale aj pre základné a stredné školy na výuku regionálnych dejín. Kniha bude bohato ilustrovaná fotografiami spomínaných archeologických nálezov, niektoré budú publikované prvýkrát vôbec. Časť z nich bude farebná. Takto je tu po prvýkrát v slovenskej faktografickej literatúre súhrnne predstavený historický Tekov a jeho najstaršie dejiny. Táto kniha by nemala chýbať v žiadnej miestnej, okresnej alebo školskej knižnici, v kultúrnych zariadeniach, múzeách, ale ani v domácnostiach.

Podrobnejšie informácie o publikácii získate telefonicky alebo osobne v Mestskom kultúrnom stredisku v Tlmačoch. (mp)

Dielo detí z prírodovedného krúžku na ZŠ slovenskej Mladý ochranca prírody

Ešte dnes

*Ešte dnes
túžim tá zviesť
dotýkať sa tvojich
erotických miest.
Vnímať krásu v nás
nech oheň srší z nás
nech závidí nám aj sám čas.
Je mnoho ciest,
ale krásna je len tá jedna,
keď dve srdcia sa spoja.
Neodmietaj ma!
Nech už nemusím tu
prosebné stáť,
dovoľ mi celú si ťa vziať.
Vlado Bielík, Čaka*

Kronika - Krónika

Sľúbili si vernosť - Házasságot kötöttek

9. 6. Milan Mojžiš (Želiezovce) – Jana Naďová (Želiezovce), 15. 6. René Kaszmán (Želiezovce) – Mgr. Eva Šimková (Želiezovce), 16. 6. Erik Fögel (Želiezovce) – Andrea Ujváriová (Želiezovce), 7. 7. Tibor Pišók (Želiezovce) – Monika Jandášová (Želiezovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50			
Alexander Požár	02. 07.	Ladislav Péli	01. 08.
Magdaléna Holková	03. 07.	Eva Strícková	02. 08.
Edita Gaálová	04. 07.	Ružena Jurošková	06. 08.
Ľudovít Tóth	10. 07.	Zita Mezölakyová	10. 08.
Kristína Balázsová	11. 07.	Otília Majtánová	12. 08.
Dávid Tóth	15. 07.	Ľudovít Tóth	16. 08.
Júlia Verešová	16. 07.	Helena Olczárová	17. 08.
Vojtech Varga	18. 07.	Cyriel Hlaváčik	18. 08.
Mária Pücsóková	18. 07.	Jozef Bordán	18. 08.
Gizela Danišová	18. 07.	Júlia Kondacsová	22. 08.
Valéria Androvičová	19. 07.	Štefan Kecskeméty	28. 08.
Ján Banda	24. 07.	Tibor Tóth	28. 08.
Ján Lojko	29. 07.	Ladislav Dobó	30. 08.
Vojtech Tóth	29. 07.	Ludmila Harmadyová	30. 08.
		Vojtech Szabó	31. 08.
		Ladislav Rigó	31. 08.
		60	
		Gabriela Antalová	23. 08.
		60	
Július Nyustyin	01. 07.	Helena Medvedová	23. 08.
Mária Hallerová	11. 07.	Tibor Paulovics	25. 08.
Jolana Czitová	13. 07.	Jozef Šándor	25. 08.
Andor Wladár	16. 07.	Jozef Kúdela	27. 08.
Jozef Bystránsky	29. 07.	70	
Mária Laczóová	29. 07.	Ladislav Boška	01. 08.
		Helena Šotyiová	06. 08.
		Katarína Sýkorová	08. 08.
		70	
Ján Pliesovszky	04. 07.	Juliana Števiarová	19. 08.
Alžbeta Molnárová	06. 07.	Brigita Tóthová	22. 08.
Július Fitoš	08. 07.	Marta Kozáková	28. 08.
Alžbeta Baková	24. 07.	Anna Lojková	30. 08.
Jozef Trgiňa	24. 07.	Helena Belánska	30. 08.
Tibor Mokoš	28. 07.	Mária Viglášová	30. 08.
Jozef Trnečka	29. 07.	80	
		Ján Medved	05. 08.
		Štefan Pecko	08. 08.
		80	
Nádeja Koncsalová	01. 07.	Irma Proková	13. 08.
Helena Szabová	02. 07.	Zuzana Duvačová	16. 08.
Alžbeta Močiová	06. 07.	Zuzana Litauská	23. 08.
Mária Bongya	13. 07.	Mária Bošková	25. 08.
Jolana Dobrovolná	14. 07.	Vojtech Demeter	29. 08.
Marta Nemcová	24. 07.	Valéria Janigová	31. 08.
Zuzana Mišíková	28. 07.	90	
		Mária Soboňová	13. 08.

Opustili nás - Elhunytak

12. 6. Alžbeta Sonkolyová (Želiezovce, 79 r.), 13. 6. Estera Unatényiová (Želiezovce, 86 r.), Vojtech Varga (Farná, 67 r.), 14. 6. Alžbeta Kósová (Keť, 74 r.), 15. 6. Ľudovít Boška (Želiezovce, 81 r.), 17. 6. Klára Mészárossová (Želiezovce, 55 r.), Alžbeta Filyóová (Hronovce, 70 r.), 27. 6. Ladislav Sýkora (Želiezovce, 58 r.), 28. 6. Mária Majtánová (Želiezovce, 93 r.), 3. 7. Vojtech Király (Želiezovce, 81 r.), 9. 7. Tibor Molnár (Želiezovce, 69 r.), 13. 7. Ľudovít Orosházi (Pohronský Ruskov, 90 r.), Margita Vargová (Kuralány, 77 r.), 20. 7. Júlia Herdová (Nýrovce, 94 r.)

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: OÚ 1/99

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Redakčná rada: Gábor Ábel, MUDr. Imrich Beszédes, Jozef Benyák,
Mgr. Naďa Koncsalová, PaedDr. Žaneta Lišková,
PaedDr. Ferenc Nyustyin, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, 036/772 11 70, 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: OÚ 1/99

Főszerkesztő: Levický László

Szerkesztőbizottság: Ábel Gábor, MUDr. Imrich Beszédes,
Benyák József, Mgr. Naďa Koncsalová, PaedDr. Liška Zsanett,
PaedDr. Nyustyin Ferenc, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Szfn u. 2, 036/772 11 70, 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Ž a l ú z i e

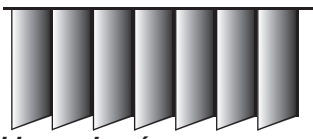
▪ Horizontálne a vertikálne látkové

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ Protihmyzové sieťky

▪ Silikónové tesnenie okien a dverí

▪ Plastové zhrňovacie dvere

(04-2)

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

Vykupujem starožitnosti rôzneho druhu

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy,
hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky
a iné zbrane.

Platím v hotovosti.

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat,
porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-
nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

(04-3)

**Súkromná bezpečnostná služba
prijme zamestnancov
na pracovisko v Želiezovciach,
len na denné zmeny.
Tel. č. 0905 491 645**

07-22

V prvých augustových dňoch budeme informovať deti
o prázdninových podujatiach, ktoré sa budú konať v prírode
a v mestských častiach pod názvom: Naše mesto – mesto po-
kladov. Deti, ktoré sa budú chcieť zúčastniť, môžu sa vopred
prihlásiť v oddelení pre mládež Mestskej knižnice.

OPRAVA

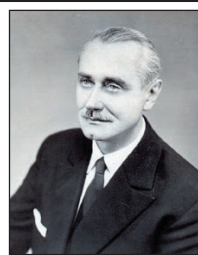
V minulom čísle ŽS sme inzeráte spoločnosti REPGO, s.r.o. uviedli ne-
presnú informáciu. Firma poskytuje lízing jazdených a nie ojazdených
automobilov. Za chybu sa ospravedľujeme. **Redakcia**

Pred necelými tromi mesiacmi sme si pripo-
menuli dožitie 90-te narodeniny pána učiteľa

Ludovíta OROSHÁZIHO

z Pohronského Ruskova.

V Želiezovciach vytvoril pamätné drevené
kopije a vyrezávaný erb mesta Želiezovce.
Všetkých nás zaskočila správa o jeho úmr-
ti 13. júla 2007. Pohreb mal tento bývalý
frontový väzeň zo sovietskych gulagov (14
rokov) a celoživotný skaut 18 júla 2007 na cintoríne v Pohronskom
Rusku.

Česť jeho pamiatke.

Augusztus 5-én lesz egy éve annak, hogy örökre itthagytott
bennünket a szerető férj, apa, nagypapa, dédapa,

Hajnovič László

Akik ismerték és szerették, szenteljenek emlékének
egy néma pillanatot.

Szerető felesége, leánya férjével, fia,
5 unokája családjakkal és 8 dédunokája

(07-30)

- Dám do prenájmu 2-izbový byt v Želiezovciach tel. 0908 521007 (07-23)
- Predám rodinný dom v Želiezovciach, časť Mikula. Tel. 0918 33 44 57 (07-24)
- Predám pozemok v záhradkárskej oblasti pri bitúnku 6 á, ovocné stromy, kopaná studňa. Tel. 0915 722 844 (07-25)
- Predám plynový kotol Termotéka 25. Cena 2500, príp. dohodou. Tel. č. 0905 275414 (07-26)
- Predám vinicu v Sikenici, 400 koreňov (200 leánka, 200 svätovavrínecké), pivnicu, zariadenie na spracovanie hrozna a uskladnenie vína. Tel. č. 0905 275414 (07-27)
- Dynamika, vzdelávanie, kariéra, mladý kolektív, spravodlivé odmeňovanie. Zaujalo vás to? Volajte 0918 547 872 (07-28)
- Máš problémy s nemčinou, alebo sa chceš zdokonaľiť? Aj preklady. Gondod van a némettel? Fordítást is vállalok. 0907 651 502 (07-29)

Nautilus-tábor

Hol: a zselízi kempingben
Mikor: 2007. szeptember 1-jén
Szárvendég: Cool Head Clan, Margot

**Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎7711000) ponúka:**

K. Tildsley: Nočná obloha

Bratislava, Slovart 2007, 224 str., 299 Sk

Unikátny vizuálny sprievodca svetom hviezd a planét.

M. Harris: Jazdectvo

Bratislava, Slovart 2007, 460 str., 699 Sk

Veľký ilustrovaný poradca: techniky, preteky, výstroj, starostli-
vosť o koňa, jazdecké kluby

Rušeň Puf – kreslenie je hračka

Bratislava, Matys 2007, 12 str., 199 Sk

Interaktívna knižka so šablónami a ceruzkami na kreslenie.
V ponuke rôzne lepoprelá a vymaľovánky na prázdniny.

**A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎7711000) ajánlata:**

K. Bjornstad: Liv Ulmann életvonalai

Pozsony, Madách–Posonium 2007, 260 oldal, 279 Sk

A világhírű norvég színésznő új interjú-önéletrajzi kötete.

Nemere István: Erdély története. A fejedelmek kora

Budapest, Anno Kiadó 2006, 117 oldal, 179 Sk

170 év krónikája: 1541–1711.

Nemere István: Legendás magyar királyok

Budapest, Anno Kiadó 2006, 111 oldal, 179 Sk

István, László, IV. Béla, Mátyás királyról derülnek ki meglepő dolgok.

helyemen, a fegyverneki tónál. A lehető legkevesebbet ettem, reggel semmit, délben, egy óra körül egy keveset, általában levest, és este 6 körül egy keveset. A nehéz edzések mellett ez nagyon kemény erőpróba volt, kicsit aggódtam is az egészségemért. Az első három hét alatt 10 kg-ot fogytam.

Bemutatnád a családot?

– Örülök, hogy Milo testvérem az edzőtársam, hárman edzünk együtt Milan Haborák sógorunkkal. Mindhárman – húgom, fivérem és én – Zselízen élünk, bár Csátáról származunk; szüleink máig is ott élnek. Mindhárman házasságban élünk, egy-egy gyerekünk van. Látnom Karink 3 éves, Milónak 5 éves fia, húgomnak 4 éves fia van.

Elmondhatom, hogy feleségeink nagyon jó feltételeket teremtenek a sportoláshoz.

Hogyan tekint környezeted arra a tényre, hogy Európa-bajnok vagy?

– Semmi különösöt nem észlelek a környezetemben. Ez az eredmény csak megálló volt a legnagyobb célom felé, ami az olimpiai aranyérem megszerzése. Kiskorunktól sportolunk, mindig is erős volt bennünk a versenyszellem, bármilyen sportot űzünk, mindig a győzelem volt a célunk.

Mivel töltöd szívesen a szabadidődet?

– Említettem a horgászatot, ez az egyik legkedvencebb időtöltésem. Csátán nőttem fel, a Garam

mellett, rengeteg időt töltöttem el ott, a folyó és a víz szeretete máig megmaradt. Az utóbbi időben családi házainkat javítgatjuk, ami szintén érdekes időtöltés. Tökéletesen megpihenek például fűnyírásnál is, és szívesen rendezünk gulyásfőzést, ahol az egész család összejön.

Elmondad, hogy legnagyobb álmod megnyerni az olimpiát. Gondolkodtál azon, mihez kezdesz, amikor befejezed az aktív pályafutást?

– A nehéztalátika olyan sportág, amelyet sokáig lehet űzni. Szívesen részt vennék még a 2016-os olimpián is, amely már az ötödik lenne. Milóval együtt most kezdünk gondolkodni azon, mihez

is kezdenénk az aktív sportolás befejeztével, mi is az, ami megélhetést biztosítana, és érdekelne is... Remélem, hogy mire el-érkezik az az idő, nemcsak új hobbink, hanem foglalkozásunk is lesz. Talán a sport terén vállalkozunk majd, meglátjuk. Két évig eltöltöttem, hogy az élet nemcsak a sportról szól, egyszerre csak ott álltam bevétel nélkül. Rá kellett jönnöm, hogy eljön az idő, amikor véget ér az atlétika, és valami mást kell csinálnom. Szeretném, ha ez a pillanat nem érne felkészületlenül.

Köszönöm a beszélgetést.

Levický László

Labdarúgás

A csapat - területi bajnokság, Léva

Želiezovce – Šarovce	3:0
Plášťovce – Želiezovce	2:1
Želiezovce – Tlmače	1:4
TJ Čaka – Želiezovce	2:0
Želiezovce – Podlužany	3:0
P. Vozokany – Želiezovce	2:6

1. Čaka	30	26	3	1	103:15	81
2. Levice	30	23	6	1	105:12	75
3. Tlmače	30	17	6	7	98:36	57
4. Želiezovce	30	17	4	9	84:35	55
5. S. Tekov	30	15	6	9	63:40	51
6. Kozárovce	30	11	6	13	43:53	39
7. Plášťovce	30	12	3	15	62:79	39
8. P. Vozokany	30	11	5	14	47:63	38
9. Žemberovce	30	11	3	16	42:63	36
10. H. Kľačany	30	11	3	16	53:83	36
11. Šarovce	30	11	2	17	40:85	35
12. D. Pál	30	9	6	15	44:70	33
13. Kalinčiakovo	30	10	2	18	72:79	32
14. N. Dedina	30	9	4	17	40:83	31
15. Podlužany	30	7	8	15	39:81	29
16. Jur n. H.	30	4	5	21	24:82	17

Teniszünnepe a felújított pályán

A felújított zselízi tenispályán június 23-án szokatlanul nagy látogatottságot könyvelhettek el, amilyenre már régen nem volt példa. Ezen a forró júniusi napon átfogó felújítás után nyitották meg hivatalosan a tenispályákat a nyilvánosság előtt. Ez alkalomból az üzemeltető, az Euro Energy Slovakia Kft. a városi sportklubbal karöltve páros tenisztornát szervezett, amelyen olyan neves résztvevők is indultak, mint a nemzeti Davis Kupaválogatott tagja, Karol Beck, édesapja és edzője, id. Karol Beck, valamint a legfelsőbb hazai bajnokságban szereplő Peter Kriška

és persze a helyi teniszélet legjobbjai. A rajtolt 18 páros küzdelmei helyenként szemet gyönyörködtető játékok hoztak, a reggeltől estig tartó sportrendezvény bizonyosan kielégítette a kb. másfélszáz néző elvárásait. A csoportküzdelmek utáni egyenes kiesési rendszer mérkőzései egyre jobb és szebb játékokat kínáltak, főleg az elődöntők és a döntő kötötte le a jelenlevők figyelmét. A hivatalos versenynap befejezését követően még egy Beck–Kriška bemutatót

is megtekinthettek mindazok, akik kívárták a teniszmaraton végét. A hangulat a díjkiosztáson ért tetőfokára. A győzteseknek járó érmeket és serleget a főszervezők, Hege-dűs Ervin és Péter adták át.

Az eredmények:

1. Karol Beck–Vladimír Turčan,
2. id. Karol Beck–Peter Kriška
3. Ladislav Horánsky–Roman Velinský

A szervezők elmondták, hogy a közeljövőben beindul a teniszoktatás gyermekek számára, és várhatóan a nyár folyamán az első pálya mellé a világítást is felszerelik. A tenispályákat bárki használhatja előzetes telefonos vagy személyes megrendelés alapján, egy óra játék ára 100 korona.

(ik)

A szlovák atléták annyit keresnek, amennyit kiérdemelnek

Mikulás Konopka itt él közöttünk, Zselízen, sokan naponta találkozunk vele. Immár ő is zselízi lakos, egy a sok közül. Valamivel mégis kitűnik a tömegből. Adottságával, de főleg kitartásával és elszántságával, amelynek köszönhetően idén tavasszal a birminghami fedett pályás kontinensviadalom súlylökésben Európa-bajnoki címet szerzett. Sikerének apropóján beszélgettünk vele a felkészülésről, kedvteléseiről és terveiről.

Arról voltál híres az utóbbi időben, hogy a nagy versenyeken remek eredményeket értél el a selejtezőkben, de a döntőkben nem tudtad hozni a formád. Ezúttal megtörtént ez a sorozatot. Minek köszönhetően?

– Ez így van. Ezzel kapcsolatosan megemlíteném a két évvel ezelőtti madridi Európa-bajnokságot, ahol a selejtezőben jól szerepeltem, az eredményem dobogós helyre is elég lett volna, ám a döntő nem sikerült. Még soha nem éreztem magam hasonlóan, mint ott. Minta fából lettem volna, a döntőben csupán 19,95 métert sikerült elérnem. Néhány hónappal később a helsinki világversenyen a selejtezőben 20,39 m-t értem el, a döntőben csupán 19,72-t. Birmingham előtt éreztem, hogy jó formában vagyok, felkészültebb voltam, mint az előző években. Bár nem becsültem alá a selejtezőt, mégis csak félgőzzel vettem. 20,35 métert sikerült elérnem, ami megfelelt a edzéseken mért átlagnak, majd a döntőben mindhárom próbálkozásom 21 méter felettire sikerült. Ez a viadal abból a szempontból is egyedülálló volt, hogy előtte egész évben sérülések nélkül készülhettem, és nagyon jól felkészültem. Az első próbálkozás után világos volt, hogy érmes vagyok, emiatt nyugalomban és kiegyensúlyozottan versenyezhettem tovább. **A kiemelkedő eredményben szerepet játszott az edzésment módosítása is...**

– Az edzéseket gyökerestül megváltoztattuk. A felkészülést már szeptemberben elkezdtem, először is megszabadultam a súlyfeleslegtől. 16 kilót fogytam, a kontinensviadalom 111 kg-os súlyal, jól felkészültem és a korábbiánál nagyobb testi erővel indultam. Összehasonlításként: míg azelőtt fekve 200 kg-ot nyomtam, a fogyás

után 230-at, helyből ugrásban pedig 3,40 métert értem el, ami fontos erőnléti mutató az atlétikában, és nagyon jó eredmény. Emellett javítottam a lökéstechnikán is. A felkészülés során együtt edzettem a magyar Bíber Zsolttal, aki sok új elemet hozott az edzésekre. Többet edzettem a korábbiánál. Napi három alkalommal edzettünk, összesen 5 órát, csak hétfőn pihentünk, és módosítottunk az étrendünkön is. Mindennek köszönhetően sikerült nyernem, és ezt a módszert a jövőben is követem.

Milyen volt a győzelem utáni ünneplés?

– Elég élénken ünnepeltünk. Már Birminghamban velem volt apám, Milo fivérem, Milan Švejna unokatestvérem és Milan Haborák sógorom, akikkel együtt 3-4 napon át ünnepeltünk. Ottthon várt a család és a barátok, velük további két hétig tartott az ünneplés. Ezt követően azonban gyorsan elkezdtünk edzeni, ami nem biztos, hogy jót tett, mert edzés közben feljújtak régi sérüléseim.

Milyen versenyeken veszel részt mostanában?

– Több versenyen is részt vettem, de a csuklóm nem volt rendben, és ez meglátszott az eredményeimben is. Dakarban indultam egy versenyen, először 18,50-es

eredményt értem el, végül a sérülésem miatt félbehagytam a versenyt. Halléban 18,85 méteres eredményt értem el, Szolnokon 19,90 méterre löttem a

súlyt, de csuklómozgás nélkül, tenyérből. Ha bekapcsoltam volna a csuklóm, szerintem egy méterrel jobb eredményt érek el. Az osakai világversenyen való részvételem már biztos, és van még időm, így mindent ennek a versenynek rendelek alá.

Milyen célokkal indulsz a világbajnokságra?

– Amennyiben sikerülne megismételnem a 21,57-es próbálkozásomat, minden bizonnyal aranyesélyes lennék, hiszen ilyen eredménnyel az utóbbi évek világbajnokságainak többségét megnyertem volna. A birminghami formám megmaradt, minden attól függ, sikerül-e meggyógyulnom.

Zselízen is van egy edzőpályátok, de hol edzettek azon kívül?

– Egyesületünkbe, a besztercebányai Duklába is járunk edzeni, ezen kívül Érsekújvárra, Szolnokra, Tatára, valamint olaszországi edzőtáborokba. Télen Tenerifén voltunk, amire a klíma szimulálása miatt volt szükség, nyáron

ítélt oda neked a bajnoki cím megszerzéséért, ám gondjai akadtak a kifizetéssel... Valóban pénzügyi problémákkal küzd a szlovákiai atlétika?

– Voltak bizonyos nehézségeik a kifizetéssel, de általában a szövetség nem küszködik pénzügyi problémákkal, állami dotációból gazdálkodik. Elmondhatom, hogy az utóbbi időben javult a pénzügyi helyzetem. A versenyzők bizonyos összeget kapnak egy évre a felkészülésre és versenyzésre, és nekem idén szép összeg jutott. Ezt azonban meg kell erősítenem az eredményekkel is, hogy jövőre se csökkenjen a számomra kijelölt összeg, hiszen olimpia lesz, és ez rendkívül fontos esemény. Az összeg nagysága az elért eredményeket tükrözi, bizonyos összeg jár például EB-s 4. helyezésig, bizonyos összeg a 6. helyezésig VB-n és így tovább. Emellett bizonyos bevételt az egyesületeinktől is kapunk. Nem vagyok az a típus, aki minduntalan kesereg, hogy kevés pénze van. Nagyon sok atléta ezt teszi, de szerintem a szlovák atléták körülbelül annyit keresnek, amennyit kiérdemelnek.

Említetted, hogy az EB előtt megváltoztattad az étrendedet is. Könnyen ment a fogyás?

– Ezzel kapcsolatban ismerek egy aranyigazságot: enni lehet

azonban inkább otthon edzünk, közel a családhoz.

Ha már itt tartunk...miből élnek a szlovák atléták? Az Európa-bajnokság után hallani lehetett arról, hogy a Szlovák Atlétikai Szövetség jutalmat

bármennyit, csak nem szabad lenyelni. De komolyan... a fogyás első három hete rendkívül nehéz volt, próbáltam másra figyelni, valamivel lekötöni magam, hogy ne gondoljak az éhségre. Röplabdáztam, horgásztam kedvenc

Zselízi visszaemlékezések

A kíváncsi gyermek

Ez a nem mindennapi történet a 20. század 60-as éveiben történt. A zselízi Hron Szálloda akkortájt élte legszebb napjait... De előbb egy kis történelmi visszatekintés: A háború előtt

temberi nap. A katolikus templom mellett álltak a körhinták és a lövöldék, a családi házakból pedig sült kacsra illata áradt. Az emberek kiöltözve sétálgattak. A hotel nemrég megnyitott

Kmoska üzlete, ma az áruház áll a helyén

a Kmoska kereskedőcsaládé volt az a terület, melyen ma a hotel és az áruház áll, s itt élelmiszert árultak, amíg ki nem halt a család, ill. amíg a háború tönkre nem tette. Ez a stratégiai szempontból is jelentős terület a háborút követően sokáig kihasználatlan maradt, ill. beépítésre várt. Úgy 5-8 éven keresztül szövetkezeti ünnepségek színtere volt, ahol aratási koszorúkat adtak át és kitüntették a mezőgazdasági dolgozókat. Az 50-es években kezdték beépíteni a keleti részt – ide került az áruház, melyet 1961-ben adtak át 2 millió koronás beruházással. 2-3 évvel később épült fel a szálloda épülete, mely városiasabb jelleget kölcsönzött Zselíznek.

De térjünk vissza ahhoz a kis eseményhez, melynek én is szemtanúja voltam a 60-as évek elején. Éppen búcsú volt Zselízen, gyönyörű napsütéses szep-

vendéglőjében teltház volt. Olcsón csapolták a sört, a gyerekek pedig úgy itták a „málnát”, mint ha ingyen adták volna. Aztán adódott egy kis kellemetlenség. Azonnal cselekedni kellett szippantókocsi-szerzés ügyben, hogy épp a legjobbkor színültig telt emésztőgödört kiszivattyúzzák. Ellenkező esetben be kellett volna zárni a vendéglőt a toalettek működésképtelensége miatt. A szerencsének és az üzemeltető ügyességének köszönhetően 20 percen belül meg is érkezett a ciszternakocsi, mely két „térést” tervezett be a nem éppen csábító bűzös tartalom elszállításához. Azonban egy kis hiba is csúszott a számításba: nem takarták le a nyílást, mert egy „fuvar” még hátra volt. A jelenlevő kíváncsiszkodók között akadt egy 8 éves forma kisgyerek, aki odament a lyukhoz, csak hogy „bekukkantson”, de ahogy ez az ott állók feljajdulásából is kiderült, sikerült

beleesnie a gödörbe. Általános zavar keletkezett, az emberek összefutottak, de senki sem igyekezett segíteni. Ekkor vágta át magát a tömegben a fiú ijedt édesapja, és – ma is emlékszem, hófehér dederon ingben és nyakendőben – habozás nélkül begrogt a bűdös gödörbe. Feszült pillanatok következtek, amit a gyermek sírása szakított félbe. Valaki 5 perc múlva hozott a szomszédból egy létrát, amelyen feljött a megmentő apa fiával. A kinézetükről inkább nem szólok, annyi biztos, hogy mikor felértek, elismerő tapsvihar fogadta

őket. Mindketten bementek a vendéglő kerthelyiségébe, ahol még hosszú percekig locsolócsóval fecskendezve mosták őket...

Csak később értettem meg, hogy hasonló helyzetben minden szülő ezt tette volna. Azért említettem meg azt az esetet, mert lassan kezdett feledésbe menni. Azóta kiépült a csatornahálózat, de a volt szálloda melletti parkolón máig meglévő csatornafedlap ma is eszembe juttatja ezt a megmosolyogtató, ámde tanulságos történetet.

Pavel Polka

A Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola IX. A osztálya:

1. (guggoló) sor: Kovács István, Kántor Gábor, Očkai Attila, Virág Adrián, Hegegy Martin, Kovács Roman, Petrovics Zsolt, Németh Zdenko;
2. sor: Lojek Eszter, Nagy Nikolett, Fűri Henrietta, Szalai Szandra, Prokoš Nikolett, Peluk Zsuzsanna, Gacs Anita;
3. sor: Méri Erzsébet, Maczák Zoltán, Gál László, Mgr. Kristóf Krisztina osztályfőnök, Virág Roderik, Lakatos József, Bernáth Dávid.

A Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola IX. M osztálya:

1. sor: Markovics Erika osztályfőnök, Hackl Olívia, Tóth Noémi, Rausch Dominika, Valkovics Gabriella, Balya Emese, Molnár Judit, Fodor Nikolett, Vékony Zsanett;
- 2-3. sor: Kecskés Gábor, Veres Ottó, Petrovics József, Pető Szabolcs, Szabó Gyula, Fűri Gyula, Szabó Ákos, Turán Lajos, Bukó Ádám, Bahorec Imre, Simon Zoltán, Baka Dávid, Behan Mihály.

A Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola tanulóinak versenyeredményei a 2006/2007-es tanévben

A Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola tanulói évről-évre számos tanulmányi versenyen bizonyítják tehetségüket. Az alábbi sorokban rövid összefoglalót közlünk a legfontosabb versenyekről.

Magyar nyelv és irodalom (Felkészítő tanárok: Bajkay Magdolna, Gunyics János, Kovács Mária, Meliska Andrea, Mokos Éva, Nagy Csilla)

Tompai Mihály Országos Vers- és Prózamondó Verseny: Szabó Ákos (IX. M) – országos 2. hely, Valkovics Gabriella (IX. M) – megyei 1. hely, Récsei Evelin (III. A) – járási 1. hely, Récsei Emőke (3. A) – járási 2. hely, Récsei Noémi (VII. M) – járási 3. hely, Magda Dávid (III. A) – körzeti 1. hely, Torma Gábor (IV. A) – körzeti 3. hely, Bukó Éva (V. oszt.) – körzeti 3. hely.

Ister-Granum Szavalóverseny, Esztergom: Torma Gábor (IV. A) – különdíjas

Palócország-Meseország mesemondó verseny: Nagy Sarolta (VI. M) – az országos döntő résztvevője.

Ister-Granum Mesemondó Verseny: Szabó Ákos (IX. M) – a nemzetközi döntő különdíjasa.

Szlovák nyelv és irodalom (Felkészítő tanárok: Benyovszky Margit, Szántó Éva)

„Poznaj slovenskú reč”: Duchoň Dominik (VIII. A) – járási ezüstsáv.

„Dobré slovo”: Bukó Éva (V. oszt.) – megyei 2. hely, Balla Ádám (VII. M) – megyei 3. hely, Vékony Zsanett (IX. M) – járási 1. hely, Molnár Sarolta (V. oszt.) – járási 3. hely.

Matematika (Felkészítő tanárok: Belák Klára, Erdélyi Nagy Tünde, Horváth Géza, Horváth Gézáné, Meliska Andrea, Mokos Éva, Tar Myrtil)

Matematikai olimpia (járási eredmények): Kiss Bálint (VII. M) – 2. hely, Bukó Éva (V. oszt.) – 5. hely, Jurkovszky Valéria (VII. M) – 6. hely, Turán Lajos (IX. M) – 10. hely, Szabó Ákos (IX. M) – 13. hely, Baka Dávid (IX. M) – 29. hely, Fűri Péter (V. oszt.) – 30. hely. (Valamennyien sikeresek)

Pitagorasz-verseny: Kiss Bálint (VII. M) – járási 2. hely, Javorka Noémi (VII. M) – járási 9. hely.

A Katedra-matematikaverseny országos levelező fordulójában az élvonalban végeztek: Bukó Éva (V.), Fűri Péter (V.), Goda Nikolett (VI. M), Ruska Róbert (VI. M), Jurkovszky Valéria (VII. M), Kiss Bálint (VII. M), Javorka Noémi (VII. M), Tóth Ádám (VIII. A), Duchoň Dominik (VIII. A), Kurali Szilvia (VIII. A), Szabó Ákos (IX. M), Turán Lajos (IX. M), Vékony Zsanett (IX. M).

A Katedra-matematikaverseny országos döntőjében sikeresen szerepeltek: Kiss Bálint

(VII. M) – 2. hely, II. díj, Tóth Ádám (VIII. A) – 7. hely, III. díj, Fűri Péter (V. oszt.) – 15. hely, Goda Nikolett (VI. M) – 19. hely, Turán Lajos (IX. M) – 21. hely, Szabó Ákos (IX. M) – 25. hely.

Zrínyi Ilona Matematikaverseny (megyei eredmények): Majtán Lajos Ákos (IV. B) – 5. hely, Kiss Bálint (VII. M) – 9. hely, Mészáros Zsuzsanna (III. B) – 30. hely, Jurkovszky Valéria (VII. M) – 31. hely, Czajtányi Róbert (VII. M) – 31. hely, Magda Dávid (III. A) – 38. hely, Laiszner Mónika (VII. M) – 43. hely, Javorka Noémi (VII. M) – 46. hely, Szabó Dániel (V. oszt.) – 46. hely.

A Zrínyi Ilona Matematikaverseny csapatversenyében a VII. M osztály tanulói (Kiss Bálint, Jurkovszky Valéria, Laiszner Mónika) megyei 5. helyet, a VI. M osztály versenyzői (Czajtányi Róbert, Németh Róbert) megyei 8. helyet szereztek.

Kenguru Matematikaverseny – országos eredmények. (Megjegyzés: Iskolánk a nemzetközi matematikaverseny Magyarországról irányított fordulóján vett részt. Ezért a hivatalos eredménylistán a kilencedikes tanulókat együtt értékelték a nyolcosztályos gimnazisták quintáisaival és a négyosztályos gimnazisták elsőseivel, tehát azokkal, akik tavaly voltak kilencedikesek. A mi „nem hivatalos” eredménylistánkon a kilencedikesek neve mellett azt a sorszámot tüntettük fel, amelyet akkor kaptak volna, ha csak az alapiskolák kilencedikesével versenyeztek volna.)

Kiss Bálint (VII. M) – 8. hely, Sárai Bálint Zsombor (III. A) – 8. hely, Fűri Gyula (IX. M) – 14. hely, Molnár Judit (IX. M) – 16. hely, Czajtányi Róbert (VI. M) – 18. hely, Tóth Ádám (VIII. A) – 19. hely, Bukó Ádám (IX. M) – 19. hely, Szabó Ákos (IX. M) – 21. hely, Kassai Renáta (VIII. B) – 22. hely, Baka Dávid (IX. M) – 22. hely, Majtán Lajos Ákos (IV. B) – 25. hely, Turán Lajos (IX. M) – 25. hely, Laiszner Mónika (VII. M) – 27. hely, Goda Nikolett (VI. M) – 30. hely, Javorka Noémi (VII. M) – 33. hely, Baka Viktor (IV. B) – 37. hely, Ruska Róbert (VI. M) – 40. hely, Molnár Zoltán (VII. A) – 40. hely. Országos 40–60. helyen végeztek még: Stugel Patrik, Németh Róbert, Nagy Krisztina, Fűri Péter, Jurkovszky Valéria, Bukó Éva, Géczy Mónika és Vincze Gabriella.

Fizika (Felkészítő tanárok: Máté Anikó és Pólya Károly)

Fizikai olimpia (járási eredmények): Szabó Ákos (IX. M) – 2. hely, Tóth Ádám (VIII. A) – 2. hely, Kurali Szilvia (VIII. A) – 17. hely, Turán Lajos (IX. M) – 25. hely.

Archimédész-verseny: Laiszner Mónika (VI. M) – 13. hely, Jurkovszky Valéria (VII. M)

– 29. hely

Kémia (Felkészítő tanár: Máté Anikó)

Kémiai olimpia: Tóth Noémi (IX. M) – járási 20. hely.

Történelem (Felkészítő tanár: Köteles Péter) Katedra történelemverseny, országos döntő: A sikeresen szerepelt csapat tagjai: Gubík Réka, Orsulik Anita, Holop Zoltán (valamennyien a VIII. A osztály tanulói)

Zenei nevelés (Felkészítő tanár: Horváth Géza)

Csengő Énekszó – országos gyermekkórusverseny: aranykoszorús minősítés.

„Az ének ünnepe adventben” (járási énekverseny): kamarakórus (arany fokozat), Balla Ádám (VII. M) – 3. hely.

Képzőművészeti nevelés (Felkészítő tanárok: Baka Zsuzsanna, Erdélyi Nagy Tünde, Félix Mária, Mokos Éva)

Rákóczi Ferenc képzőművészeti pályázat (körzeti eredmények): Peluk Zsuzsanna (IX. A) – 1. hely, Maczák Zoltán (IX. A) – 1. hely, Németh Zdenko (IX. A) – 2. hely, Gacs Anita (IX. A) – 2. hely, Prokoš Nikolett (IX. A) – 2. hely, Balya Emese (IX. M) – 3. hely, Molnár Emőke (VII. M) – 3. hely.

A Féja Géza Közösségi Ház Ister-Granum Eurorégiós Rajzversenyének díjazottjai: Laiszner Mónika (VII. M), Récsei Noémi (VII. M), Farkas József (VI. A).

A „Természet gyermekszemmel” rajzpályázat járási díjazottjai: Belák Fruzsina (V.), Szalai Zsófia (I. B), Sárai Bálint Zsombor (III. A), Récsei Evelin (III. A), Riedl Regina (III. A).

Múzeum gyermekszemmel: Baka Viktor (IV. B) – járási 3. hely.

„A természet és az ember” – a Nyitrai Pedagógiai Kar pályázata: Torma István (VI. M) – országos 1. hely.

Pueri Fabri – 15. Regionális Nemzetközi Gyermekrajzverseny: Belák Fruzsina (V. oszt.) – 3. hely, Molnár Mária (VIII. A) – 3. hely.

„Talent, umenie, kumšt” – Hodruša Hámre: Bernáth Dávid (IX. A) – országos díjazott, Németh Zdenko (IX. A) – országos díjazott.

Testnevelés és sport (Felkészítő tanár: Kádasi László)

Jednota Kupa (labdarúgás): járási 2. hely.

„Velký fotbal – malé majstrovstvá sveta”: járási 2. hely.

Kispályás labdarúgás: idősebb tanulók – járási 2. hely, fiatalabb tanulók: járási 2. hely.

Polgármesteri Kupa: 1. hely

Kárpát-medencei Magyar Diákok Bajnoksága: országos 3. hely. (A csapat a nemzetközi fordulóra is bejutott.)

Összeállította: RNDr. Horváth Géza

Megújulóban a hagyomány

A Csemadok Országos Népművészeti Fesztivál zselízi hagyományának felújítása a tavalyi rendezvényt követően idén újabb mérföldkövéhez érkezett. 2006-ban 12 évnyi szünet után rendezték meg a fesztivál jubileumi, 40. évfolyamát, és a várakozásoknak megfelelően idén nem maradt el a

egyik a Névény család Barsváradon kialakított tájházának néprajzi anyagát, a másik Göröl Jenő fotói által Kodály Zoltán felvidéki működésének színhelyeit mutatta be. Ezt követően Virágba szőtt álmok címmel lakodalmas szokásokat mutatott be a „nagyközönségnek” a Zoborvidéki Geszte, Kolon, Zsére és

Gímes, az Ipoly menti Kelenye, valamint a Bódva menti Bódva-vendégi folklorcsoport.

Vasárnap ismét a „rég” helyszínen, a Schubert parkban, a kastély előtti területen folyt a kultúrőr, amelyen felszólalt Hrubík Béla, a Csemadok országos elnöke is. A program keretében fellépett a pozsonyi Lipa, a szlovéniai Muravidék, a kisbéri Bakony, a pozsonyi Szóttas, a füleki Palóc Táncműhely, a lévai Garam Menti Néptáncgyűttes, a székesfehérvári Alba Regia. A nézők részleteket láthattak a Virágba

szőtt álmok c. műsorból is. rendezvény 41. évfolyama, amelyet június 23-án és 24-én tartottak. A szervezők szerint nagy fontossággal bírt, hogy a megújulás nem merült ki egyetlen rendezvényben, és idén is folytatódott. A szervezői szerepet a Csemadok Országos Választmánya a zselízi alapszervezet közreműködésével látta el.

A fesztivál keretében két kiállítás nyílt a zselízi kultúrotthonban: az

szőtt álmok c. műsorból is. rendezvény 41. évfolyama, amelyet június 23-án és 24-én tartottak. A szervezők szerint nagy fontossággal bírt, hogy a megújulás nem merült ki egyetlen rendezvényben, és idén is folytatódott. A szervezői szerepet a Csemadok Országos Választmánya a zselízi alapszervezet közreműködésével látta el.

Vidékünk írói

LACZKÓÉ ERDÉLYI MARJIT. Hontfüzesgyarmat, 1945. április 29. Zselízen érettségizett, felsőfokú tanulmányait Nyitrán, a pedagógiai karon, majd Pozsonyban a Komenský Egyetem Bölcsészkarán végezte. 1987-ig a Lévai Pedagógiai Szakközépiskolában, ill. a járás több alapiskolájában és gimnáziumában tanított. Később a nyitrai Konstantin Egyetem adjunktusa, majd docense, 1998-tól a besztercebányai Bél Mátyás Tudományegyetem docense lett. A lévai Reviczky Társulás alelnöke, tagja az SZMÍT-nek. Szak- és kutatói területe az irodalomelmélet, drámaelméleti összehasonlító kutatások, irodalom-módszertani elemzések. Művei: A groteszk vizsgálata – Nap Kiadó, 1994, Hontfüzesgyarmat személynevei – FHV Vysokaj pedagog. školy v Nitre, 1995, Örkény drámák elemzése – Nap Kiadó, 1996, Iskolai gond(ola)tok – Lilium Aurum, 2000, Profil, vagy dilemma – Vámbéry Antológia, 2001.

MÉSZÁROS OTTÓ (Párkány, 1963. május 27.-). költő, performer. A kassai gép-
ipari szakközépiskolában érettségizett 1982-ben. Az érsekújvári Stúdió ERTÉ egyik alapítója. Versei folyóiratokban jelentek meg. Kiállításokon, fesztiválokon vesz részt performance-szal.

(ág)

Máskor sem kong az ürességtől, június utolsó napján azonban a szokásosnál is mozgalmassabb volt a Lekér felé vezető út melletti benzinkút. A tulajdonos, a TaM Trans Spedition vállalat, illetve személy szerint Tóth Marian helybéli vállalkozó egyfajta nyílt napot tartott, amelynek keretében szórakozási lehetőséget kínált a látogatóknak. A legkisebbek kedvére játszottak a számukra ezen a napon megnyílt játszótéren, a nagyobb gyerekek különféle ügyességi versenyeken vehettek részt, a felnőttek számára pedig délután és este adódott szórakozási lehetőség. Az egész napos rendezvény sok látogatót vonzott, ám a részvételt bizonyosan kedvezően befolyásolta egy olyan tényező is, amellyel manapság nemigen találkozni, mégpedig hogy az étel és az ital ingyen volt. A járműtulajdonosoknak különféle akciókat és kedvezményeket kínáltak e napon. A jól sikerült rendezvénnyel a tulajdonos azt bizonyította, hogy meg tudja szolgáltani az embereket, és ért az üzlethez is. Erről egyébként a benzinkút felújításának módja és felszerelése is árulkodik. (ck)

Programokban gazdag nap volt június 2-a, amikor egyéb rendezvények mellett a gesztenyefasoron a graffitisek országos találkozóját tartották. A szervezett falfestést az artattack.sk internetes portál rendezte meg. Az érdeklődők a sportpályákat a gesztenyefasortól elhatároló betonfalra festették alkotásaikat – és meg kell mondani, helyenként szemet gyönyörködtető eredménnyel. Ennek eredményeként a helybéliek végre a graffiti esztétikus és legális változatával is találkozhattak. Érdeklődéssel szemléljük majd, hogy az önkormányzat engedély formájában megnyilvánuló békejobbát elfogadják-e a helyi rajzoló, és esetül tiszteletben tartják-e a köz- illetve magántulajdont.

(vi)

Június 2-án a Bowling-bár területén egész napos rendezvényt tartottak, amelynek keretében gyermeknap foglalkozások és strandröplabda-torna várta az érdeklődőket. A gyerekek különféle versenyeken vehettek részt, és kipróbálhatták a testfeszítést is. A röplabda-tornán a Grosz Gábor, Mihók Róbert, Mihók Mónika és Anna Matiaškova összetételű csapat diadalmaskodott. A résztvevők elégedettségéhez a teraszon táltalt gulyás és az esti grillezés is hozzájárult.

(vi)

... ismét kitett magáért!

A Zselízi Comenius Magyar Tan-nyelvű Gimnázium ismét kitett magáért. Méltón ünnepelte meg június 1-jét, vagyis a gyereknapot.

Még nekünk, felsőbb osztályos gimnazistáknak sem volt okunk panaszra. Egy csodálatos délelőttöt rendezett számunkra az iskola vezetősége és a mellette működő szülői szövetség – ilyen rendezvényre mind ez ideig nem volt példa az iskola történetében. Ezen a családi sportnapon nemcsak mi gimnazisták, hanem szüleink és tanáraink is jól érezték magukat. Köszönhetően a kitűnő rendezésnek, sportnak, a sok finomságnak és a jó időnek (amit már előre megrendeltünk :-). A rendezvény színhelye a helyi sportpálya volt. A délelőtti programokat – kispályás focibajnokság (ahol a diákok mérköztek meg egymással), atlétika és ügyességi versenyek – egy 400 m-es futás előzte meg, amelyn minden jelenlévőnek részt kellett vennie. A sport mellett kézműves foglalkozásokon is részt vehettek a diákok, ahol belekóstolhattak a gyöngyfüzés, rongybabakészítés technikájába, illetve kukoricacsuhéból kitűzőket is készíthettek (Haris Marianna és jómagam közreműködésével). Ez idő alatt a diákok kürtöskalácsot majszolhattak – a Németh-szülők nagylelkűségének köszönhetően, miközben egy „kutyás bemutatót” is megtekinthettünk. Majd ismét a focié lett a főszerep, ahol a diák-tanár és szülő-tanár csapatok mérköztek meg egymással. S végül a szervezők gulyáskülönlegességekkel kedveskedtek a diákoknak.

Magam és a diákok nevében ezúton szeretném megköszönni ezt a fantasztikus napot a világon legjobban szeretett szüleinknek és tisztelt tanárainknak. Mindenekfelett szeretném megköszönni a szülői szövetség vezetőjének, Csenger Tibor mérnök úrnak, a mi hön szeretett igazgatónőnknek, Cserba

...örömteljes legyen a nyár

Nyári vakáció

*Elérkezett a tanév vége
a sok-sok diák kedvére.*

*Belefáradtunk a sok tanulásba,
rászolgáltunk a jó bizonyítványra.*

*Az utolsó csengőszót vártuk,
a szabadságot óhajtjuk, imádjuk.*

*A nyári vakáció nagyon jó,
szeretnénk, hogy legyen hosszán tartó.*

*Fürödhetünk, sétálhatunk kedvünkre,
élményeinket bezárhatjuk a szívünkbe.*

*Jó a pihenés a munka után,
de egyszer csak hiányzik az iskola már!*

(Szakács Zita tanuló verse)

Az iskolákban felkerült a táblára a vakációt jelző V betű, jelezve, hogy kezdetét vette a két hónapos nyári szünidő. Igen, nemrég országszerte bezárultak az iskolák kapui, ismét elmúlt egy tanév. A tanévzáró napon a gyermekek ezrei az izgatottság rózsáival az arcukon, aggodalommal várták azt a pillanatot, hogy átvessék osztályfőnökük kezéből az egész évi munkájukat értékelő bizonyítványt. Sokak számára ez örömet, másoknak pedig bánatot okozott. Az előbbieket azok, akik tanulmányi előmenetelükért elismerést, jutalmat kaptak, és nyugodtan tölthetik megérdemelt nyári pihenőjüket. A tanulók egy része sajnos nem felelt meg a tantervi

követelményeknek és a szülői elvárásoknak. Számukra a szünidő napjai nem lesznek felhőtlenek.

Most mindenkire a megérdemelt pihenés, a várva várt szünidő vár, amelyben gyermekeink szabadabbak, kötetlenebbek lesznek, és sok-sok élményben lesz részük. A szórakozás, a pihenés lesz legtöbbjük napi teendője. A nyári szünidő a pihenés, az önfeladott szórakozás mellett veszélyeket is rejt magában. A vakáció idején megnő a gyermekbalesetek száma, amelyek többsége elkerülhető lenne. A gyermekek főleg a nyári vakáció első napjaiban vannak igazán kitéve a veszélynek. Az utakra kiáramló, a vakációnak önfeladott örülő iskolások mintegy varázssütésre megfedkeznek az óvatosságról. Statisztikai adatok bizonyítják, hogy mennyire megnő a közúti gyermekbalesetek száma nyáron. Ugyancsak sok az áldozat minden évben a felnőttek felügyelete nélkül vízbe merészkedő kiskorúak között. Éppen ezért jobban oda kell figyelniük mindannyiunknak gyermekeinkre. Kísérje őket az édesanyák simogató keze, az édesapák intó és biztató szava, vigyázzunk rájuk, hogy az új tanév kezdetén viszontláthassuk őket teljes épességben és egészségben!

Július és augusztus a felszabadult nyaralás időszaka. Mindenki várja a szokásos köztételtől mentes kikapcsolódást, a pihenést. Azt a fajta másságot, ami kívül rekeszti az otthoni megszokottat. Ilyenkor többet enged meg magának az ember, s talán éppen ezért több a veszélyforrás is.

Talán az év egyetlen szakaszában sem kaptunk annyi figyelmeztető, jó tanácsot, mint akkor, mikor nyaralni indultunk. „A nyaralásnak, a fürdőzésnek szigorú parancsolatai vannak – szokta mondani nagyanyám és édesanyám –, amiket be kell tartani, hogy valóban örömteljes legyen a nyár.”

Nyustyin Ferenc

Katalinnak, kitűnő tornatanárunknak, Duchon Gábornak és minden egyes szülőnek, tanárnak és diáknak, akik június első napján azon fáradoztak, hogy gimnáziumunk tanulóinak arcára mosolyt és egy kis szeretet csalhassanak.

*„Minden kis viaszgyertya megtanít arra,
Hogy egy kis fényért, melegért érdemes tövig égni.*

*Mert a kis dolgok fénye az,
Ami bevilágítja az életünket!”*

(Molnár Ferenc)

Duba Noémi (2. A)

Tanévzáró a művészeti alapiskolában

A Franz Schubert Művészeti Alapiskolában ismét eseményekkel teli volt az idei tanévzáró. Június elején egy kis küldöttség látogatott el a Zlaté Hory-i partneriskolába, ahol a hazaiak és a zselíziek mellett jelen voltak a lengyel Glucholazy iskolásai is.

A tanulók és kísérőtanáraik közös koncerten, kiállításon vettek részt, és kirándultak a hegyekbe, ahol az aranyos mestersegével is megismerkedhettek. Július Klimó, a művészeti alapiskola igazgatója lapunknak elmondta, hogy felvették a kapcsolatot a lengyel iskolával is, és a jövőben nem tartja kizártnak az iskolák közti szorosabb együttműködést sem.

A művészeti alapiskola június 7-én rendezte meg a végzősöket koncertjét és kiállítását. A képzőművészeti tagozat abszolvensei: Ondrej

Bódiš, Magda Éva, Dagmar Pondelová, Ladislav Molnár, Peter Benko.

A zenei tagozat végzősei: Július Baraňai, Dobrovolni Livia, Slavomír Hrivnák, Kollár Bernadett, Luky Zsanett, Magda Katalin, Nap Marek,

Dagmar Pondelová, Saróka Liliána, Szabó

Tamás, Tímár Tímea, Fűri Gyula.

Az idén Dorota Salonnásová nyerte meg a Zselízi Városi Könyvtár díját az Ex Libris nemzetközi versenyben, melyet minden évben Galgócon rendeznek meg.

Június derekán az iskola képzőművészeti tagozatának 18 tanulója képzőművészeti táborban vett részt az ipolyszakállosi Méhecske Panzióban, ahol a 9–15 éves korosztály különböző rajzolósi technikákat sajátíthatott el. (ec)

Ünnepelt a zselízi vegyeskar

Negyed századdal ezelőtt Horváth Géza vezetésével alakult a Franz Schubert Vegyeskar. Június 10-én nagyszabású kórus-hangversennyel ünnepelte fennállásának kerek évfordulóját, amely bekerült a XXXI. Bárdos Lajos Zenei Hetek rendezvény-sorozatába is.

Maga a jubileumi rendezvény június 9-én kezdődött, amikor a helyi kultúrotthonban az ének-kar történetét bemutató fotó- és dokumentumkiállítás nyílt. A rendezvényt Mocsy Katalin alpolgármester nyitotta meg, aki köszöntőjében méltatta az énekkar tagjainak munkáját: – Amikor a felmérések szerint a népesség 5 százaléka vesz részt valamilyen szervezett szabadidős tevékenységben, minden értékre-remtő közösségre oda kell figyelni. Örülünk hát, hogy vannak emberek, akik mindarra a sok szépre és jóra tanítják környezetüket, ami-

nek ezen a hétvégén mi is tanulni lehetünk. Mindnyájan tudjuk, hogy az ének szép dolog, de megtanulni sok-sok munkával jár, ahhoz hasonlóan, mint amikor az ember

Az összkar két Bárdos művet szólaltatott meg

az anyanyelvét tanulja. Már egy évesen is tud enni kérni, de a költészet nyelvén megértéséhez csak évek múlva jut el. Ma 25 év munkája vesz körül bennünket.

Sok-sok munka, fáradság, de sok eredmény is.

Vasárnap, június 10-én latin nyelvű szentmisét tartottak a helyi római-katolikus templom-

rádöbbsenhetett, hogy milyen közel is áll egymáshoz a vallás és a művészet, és amint a történelem során számtalanszor, úgy a zselízi szentmisén is bebizonyosodott, hogy e két dolog egymást táplálja.

Az esti hangverseny bevezetőjében Miskolczi Ottó: Bárdosköszöntő c. saját versét szavalta el. Az ünneplő hazai kórus mellett bemutatkozott a budapesti Bárdos Lajos Kamarakórus, a koloni Zóbor Hangja Vegyeskar, a csábi Szeder Fábán Dalegylet, valamint a helyi művészeti alapiskola növendékei: Balla Ádám, Jurkovszky Valéria, Juhász Bence Zsombor, Róza Annamária és Alexandra. Az est záróakkordjaként a közönség az összkar fellépését hallgathatta meg. Két Bárdos-mű csendült fel Horváth Géza és Tóth Árpád vezényletével.

(ek)

Beszélgetés Horváth Gézával, a Franz Schubert Vegyeskar karnagyával

A jubileumi hangverseny a Bárdos Lajos Zenei Hetek részeként valósult meg. Bemutatná ezt a rendezvénysorozatot?

– A Bárdos Lajos Zenei Hetek a magyar kórus-mozgalom legfontosabb, nem verseny jellegű rendezvénysorozata. 1977-ben, tehát még Bárdos Lajos életében, Bárdos Lajos személyes jelenlétével indult. Azóta minden évben az április végétől június végéig terjedő időszakban kórus-hangversenyek során ismerkedhet a műkedvelő közönség a kórusművészet legszebb gyöngyszemeivel. A hangversenyek természetesen nem egyetlen helyszínhez kötődnek. Az a műsorfüzet, amely csupán az ideai hangversenyek felsorolását tartalmazza, 38 oldalas. A legjelentősebb rendezvények Budapesthez kapcsolódnak, de idén a lengyelországi Wrocław, Leszno, Lubin, az erdélyi Gyergyóremete és Csíksomlyó, a vajdasági Temerin és Ada, a szlovákiai Nagymegyér és Zselíz mellett a magyarországi Budaörs, Bátaszék, Bonyhád, Tolnamőzs és Tura is fogadta a fesztiválkórusokat. A rendezvénysorozat főrendezője a Bárdos Lajos Zenei Hetek Kórus- és Ifjúságnevelési Alapítvány és a budapesti Bárdos Lajos Kamarakórus; a hatalmas szervező munka javarészt Miskolczi Ottó színművész, főmenedzser és Kempelen Tünde karnagy végzi.

Milyen lehetőséget lát arra, hogy városunkban is – amely immár komoly énekkari hagyományokkal rendelkezik – megeremlőtől egy állandó kórusfesztivál hagyománya?

– Jövőre lesz ötven éve, hogy Szíjjártó Jenő zeneszerző állhatatos erőfeszítései nyomán megrendezték az első szlovákiai magyar énekkari fesztivált – Zselízen. 1961-ben volt a második országos fesztivál (ugyancsak Zselízen), aztán néhány év hallgatás következett, majd a főszervezők úgy döntöttek,

hogy a kórusfesztivált leválasztják a népművészeti fesztiválról. Így jött létre néhány év múlva a galántai Kodály Napok és az érsekújvári Csengő Énekszó kórusverseny. Zselízt pedig fokozatosan elfelejtették. Az országos énekkari fesztivált már nem tudjuk visszahozni – ehhez szálláslehetőségeink sincsenek. Két dolgot azonban tehetünk. Egyrészt: 2008-ban megemlékezhetünk az ötven évvel ezelőtti nagy eseményről, másrészt: új hagyományt teremtünk, ami azt jelenti, hogy ezentúl rendszeresen bekapcsolódunk a Bárdos Lajos Zenei Hetek kórusainak fogadásába. A fesztivál műsorfüzetében már most feltüntették, hogy „a fesztiválsorozatban partnereink: Tolna megye, Pelsőc, Nagymegyér, Zselíz, Gyergyóremete, Vajdaság”. Nem kellene hagyni „elúszni” ezt az újabb lehetőséget!

Negyed évszázad nem kis idő egy énekkar esetében. Visszatekintve erre az időszakra mi tölti el a legnagyobb büszkeséggel, mi az, amit a tapasztalatok alapján másként alakítana?

– A legnagyobb büszkeséget az jelenti, amire városunk is büszke lehet: számos esetben szerepeltünk világvárosok vagy legalábbis Zselíznél sokszorosan népesebb városok kórusaival, és sohasem vallottunk szégyent. Szentpétervári, pozsonyi, bécsi, nem is egy budapesti, fővárosi, pekingi kórus végzett egy-egy versenyen mögöttünk, olykor néhány ponttal előttünk. Sapszon Ferenc, a Magyar Rádió Énekkarának egykori karnagya és a Tanítóképző egykori vendégkarnagya amikor csak teheti, ellátogat a hangversenyreinkre Budapesten, Budapest környékén és nem ritkán Zselízen is. Ez sem akármilyen megtiszteltetés! Maig büszkék vagyunk a legjobban sikerült fellépéseinkre a miskolci kamarakórus-fesztiválon (1993-ban), az egyik makói fellépésünkre (1996-ban) vagy a tavalyi budapesti szereplésünkre

a Magyarok Házában és a Városmajori Jézus Szíve-templomban. Hogy mit csinálnék másképp? Talán nagyképűségnek hangzik, de úgy érzem, kisvárosi körülmények között ezt a fajta kórusépítő-kórusfejlesztő munkát nem lehetett volna másképp végezni. A kórus összetétele szüntelenül változik; ehhez a karnagynak is alkalmazkodnia kell. Ami huszonöt évvel ezelőtt eredményes volt, az ma már teljesen hatástalan lehet.

Mi a kórus legnagyobb erőssége más énekkarokkal szemben?

– A repertoárunk szélessége. Sok közös hangversenyen tapasztaljuk, hogy kiváló, nagynevű énekkarok előadásán szemmel láthatóan unatkozik a közönség. Mi ritkán énekelünk olyan művet, amelyet nem szeretünk. Ezt a hallgatóság is észreveszi.

Érzése szerint hogyan alakul a komolyzene megbecsülése az utóbbi években, évtizedekben?

– Úgy érzem, a posztoszocialista régiókban egyre inkább kettészakad a társadalom. Egyre távolabb kerülnek egymástól a művészi értékek ismerői és kedvelői azoktól, akik nap mint nap csak zenei szemetet hallgatnak. Tudni kell, hogy ez a jelenség nem diplomafüggő és nem pénzfüggő. A „jó irányba fordítást” már kicsi gyermekkorban el kell kezdeni. Az a gyerek, aki időben „jó viszonyba” kerül a művészetek világával (mondjuk egy néptáncsoportban, egy gyermekkórusban, egy színjátszócsoporthoz, egy bábkörben vagy akár egy igazán színvonalasan dolgozó mazzorettcsoporthoz), annak már van esélye arra, hogy felnőtté válva értékelni tudja majd az évszázados európai (és nem európai) értékeket.

Levicky László

„Nem hiszem, hogy idén több kígyó lenne...”

Több éve hallani arról, hogy Nagysalló és Zselíz között nagy méretű pókokat észleltek. Zselízen a kígyók elszaporodását vették észre. Míg a múltban ritkaságszámba ment a velük való találkozás, az utóbbi években egyre gyakoribb az ilyen eset.

Néhányan a klímaváltozást, mások az atomerőmű közelségét okolják, amikor egy-két faj egyed-száma megváltozik a környéken. Ismét mások úgy érvelnek, hogy mivel nem hatásos a rovarirtás, több a szúnyog, ezáltal a béka is, a több eledel pedig a kígyók szaporodását eredményezi...

Dr. Róbert Strakával, a helyi szlovák tannyelvű gimnázium biológiatanárával beszélgettünk a valós helyzetről és okairól.

– Bármilyen permetszeres rovarirtás specifikus jellegű, egyébként nem is lehetne használni. Ha tehát szúnyogok elleni szerről van szó, az csak a szúnyogok ellen hat – a békákra vagy más élőlényekre nem. Tehát nincs semmi köze a békák és kígyók számához.

– Nem is arról van szó, hogy ártana nekik. Mivel nem irtják a szúnyogokat, elszaporodnak, ami befolyásolja a békák és kígyók szaporodását is...

– Nem hiszem, hogy lényegesebben elszaporodtak volna a kígyók, de lehetséges. Bár ennek oka inkább az lehet, hogy az utóbbi tíz évben csökkent a mezőgazdaságban használt permetszerek és a műtrágya mennyisége a magas árak miatt. Ezáltal csökkent a talajvíz szennyezettsége, ami főleg a kétélűekre volt pozitív hatással.

Milyen kígyófajok fordulnak elő környékünkön?

– Csupán három fajta. A vízisiklót a feje mögötti sárga foltokról ismerjük meg. Szereti a nedves környezetet, megtalálható víz mellett, de az istállók környékén is. Kockás siklóból van a legtöbb, csak a víz mellett található, ezt a fajt látjuk a Garam környékén. Veszélytelen, az emberi lépések okozta vibrációk is elriasztják. Másként viselkedik a rézsikló, amely támadóbb természetű. Első pillantásra a viperához hasonlít, gyakran össze is tévesztik. A szárazabb helyeket kedveli, a szőlők közelében, főleg a földön hagyott vesszők között találkozhatunk vele.

Veszélyes?

– Nem, nincsenek fogai, nem mérges. Csak kellemetlen a vele való találkozás, nem menekül, inkább támad. Az ember ilyenkor botot ragad és ütni kezdi. Ez a leggyakrabban pusztított faj, annak ellenére, hogy a siklók védettek.

Tehát megölésükért büntetés jár?

– Igen, de ehhez tanúra és vádlóra van szükség. Egy vízisikló erkölcsi értéke a minisztériumi rendelet szerint 3000 korona, mérettől függően. A rézsikló erkölcsi értéke értéke 8000, a kockás siklóé 10 000 korona, az erdei siklóé például 12 000 korona. Ez a fajta környékünkön nem található meg, legközelebb a Párkány melletti Kovácspataki-dombokon vagy a Selmeci-hegységben. Lehet, hogy az Ipoly-hátság szőlőhegyeink is megtalálható, de eddig senki sem jelezte jelenlétét. Más környezetet kedvel.

Mekkorák a környéken élő fajok?

– A vízisikló kb. egy méter hosszú. A Garam mellett gyakran látni 70 cm-es vagy hosszabb egyedeket. Méretük gyakran megijeszti az embereket. Fürdés közben kellemetlen a velük való találkozás, de ártalmatlanok, senkit nem bántanak. ... a rézsikló kivételével...

– Igen, de az inkább a szőlőhegyeken található, a Garamnál és a völgyekben nem. A környéken találkozhatunk vele Nagyölveden, Kisölveden, Garamkissallón vagy Nagypeszeken.

Egy olvasónk arról tájékoztatott, hogy a szabadtéri színpad melletti büféstandokban a száraz levelek alatt talált sok kígyót...

– Azok nem kígyók voltak. Kaszált széna alatt található a törekeny gyík, amely nagyon hasonlít a kígyóra, de mégsem az. Némely példány szép kék foltokkal, mások pirosas-barnás színezettel rendelkeznek. A kölykök ezüstös színűek, mintha alumíniumporral lennének színezve. Gyakorta találkozhatunk velük, például kivágott fakéreg alatt vagy gombaszedés során.

Ezzel talán ki is merítettük a témát. Mi a helyzet a nagy pókokkal?

– 2003 szeptemberében Zselízen befogtak egy szongáriai cselőpókot, amely a türk-tatár sztyeppékről a Balkánon keresztül jutott Európába, már elég messzire, leg-

északabbra valahol Nyitrán, esetleg Pöstyénben lehetne megtalálni. Ez a legnagyobb közép-európai pókfaj, de nem őshonos. Lábai szürkés-feketes keresztsíkózást fedezhetünk fel. Nálunk ott találhatók meg, ahol a vegetáció hasonlít a sztyeppi környezethez. A mezőkön fordulnak elő fűszertaprika vagy paradicsom közelében. Szükségük van a vegetáció közötti helyekre, előfordulhatnak a kissé befűvesedett földutakon. Ilyen helyeken találkozhatunk kb. 15-20 cm mélységű lyukakat a földben, amelyben egy-egy példány él. Leggyakrabban augusztus végétől október közepéig találkozhatunk velük. A nőstény egy-két telet vészel át az említett lyukakban.

Tehát nincs szó semmiféle mutánsokról...

– Nagysallón terjedt el a szóbeszéd, hogy a mohi erőmű miatt mutánsok alakultak, de ez esztelenség. Sok van belőlük, a Kiss-földeken tízsével foghatnánk be őket. Él itt még két faj, amelyek nagyon értékesek – nem épp Zselízen, de például Párkány környékén. Hasonlóan néznek ki, mint az előbb említett faj, csak a hasán található párosodó „célpontok” szerint különböztethetők meg. Az egyik a régi farkaspók, amely világoskék színű, hosszú lábú. A másik a rövidebb, de vastagabb lábú, természetes, sötétebb színű, egzotikus kinézetű pokoli cselőpók.

Milyen méretűek ezek a pókfajok?

– Elég méretesek, általában 5 cm hosszúak is lehetnek lábaikkal együtt. Nem csoda, hogy az emberek megrémülnek tőlük, ráadásul pl. a szongáriai cselőpók elég agresszív is. Veszély esetén támad, harapófogai képesek átharapni a bőrt is. Mérgező, harapása kellemetlen lehet. Nálunk már jeleztek ilyen támadást.

Mit kell tennie a pók által megharapott embernek?

– Orvoshoz kell fordulnia, akitől sokk-ellenes szérumot és adrenalint kap. A nyálmirigy tartalmazza a mérgező anyagokat, tehát minél nagyobb a pók, annál több a mérgező anyag. Nem szabad elhanyagolni az esetleges harapást, bár komolyabb

veszély csak a hártáásszárnyú rovarok csípése utánához hasonló allergiás roham esetén lépne fel. Biztos érdekes lenne leírni a mérgezés hatását...

Elmondta, hogy főleg a mezőkön találhatók, de ismerünk olyan eseteket, amikor lakásokban találkoztak velük...

– Összel a hímek valóban a lakásokba is bejuthatnak, ahol elpusztulnak. Egy szongáriai cselőpókot egy 5. emeleti nappaliban is találtam. Nem kellemes egy nagy pókkal találkozni otthon, de fel kell rá készülnünk, hiszen elszaporodtak. Mindhárom említett faj a veszélyeztetettek közé tartozik, egy példány erkölcsi értéke 5000 korona.

Más fajok is előfordulnak a környéken?

– Igen, a darázspók. Trópusi faj, Dél-Ázsiából került Európába. A nádban sző hálót, tehát a víz mellett kell keresni.

Gyakran hallunk behozott élőlényekről, amelyeket a felelőtlen tenyésztők engednek szabadon...

– Vannak, akik megunják a magukkal hozott állat tenyésztését, és kiengedik a természetbe. Példa lehet erre a kaszpi teknős, amelyet a nagysallói benzinkút mögötti agyagveremnél lehet megtalálni. Délnyugat-Szlovákiában több olyan terület van, ahol Dél-Európából behozott fajok élnek. Ez a viselkedés komoly következményekkel járhat.

A tenyésztők egy része pszichopata hajlamokkal rendelkezhet, akit kielégít az, hogy általános

veszélyt okozhat. Nemrég például az egyik pozsonyi lakásban találtak rengeteg kígyót...

– ...és amikor elszabadulnak, a csővezetéseken keresztül átjuthatnak a szomszédos lakásokba, ahol kellemetlen meglepetést okozhatnak például a toaletten. Néhány faj tartását törvénnyel kellene meggátolni. Köszönöm a beszélgetést.

Števo Hečko

Ahogy a lakosok látják...

Ez év februárjában és márciusában a Tett Consult Slovakia Kft. közvélemény-kutatást végzett a város fejlesztési koncepciójának készítése keretében. A kérdezettek csoportja 221 személyből állt, a feltett kérdések a város további fejlesztéséhez kapcsolódtak és lehetőséget nyújtottak a város jelenlegi helyzetének minősítésére is.

Kutatásunk során tapasztaltuk, hogy a zselízieket a közelmúlt történései befolyásolták, a város jelenlegi helyzetét nem látják túl rózsásan. A közvélemény-kutatáshoz pozitívan álltak hozzá, annak reményében, hogy a véleményük és hozzászólásaik befolyásolják majd a város további fejlődésének irányát.

Elsőrendű fejlesztésként a mun-

kalehetőségek biztosítását találták a legfontosabbnak, mely nélkül elképzelhetetlen a lakosság helyzetének javítása. Többször szóba került a kórház újraindítása és a helyi utak javítása. A közlekedés szervezetségében felmerült a Béke utcai új közlekedés-szervezés, kaotikus volta miatt. A főtérről kapcsolatban főleg az alacsony szintű kihasználhatóságot és a külalakját említették. Sok esetben a játszóterek építése és más szabadidő-programokra al-kalmas helyek kiépítése került első helyre olyan magyarázattal, hogy ha a fiatalok kellőképpen foglalkoztatnák, kevesebb energiájuk jutna egyéb káros szenvedélyek üzésére. A közreműködést ezúton is mindenkinek köszönjük.

Jankó Györgyi

Visszatérés az embertelen időkbe

Június 9-én, szombaton Nagypusztán tartották a **Szlovákiai Politikai Foglyok Konföderációjának (SZPFK) II. találkozóját**, amelyen részt vettek a cseh- és morvaországi partnerszervezet képviselői is **Nada Kavalírová** vezetésével, aki a múlt század 50-es éveiben itt, az akkori női börtönben raboskodott. A résztvevők először Nyíren egy szentmisén vettek részt, amelyet Anton Srholec, a totalitárius rendszer egyik meghurcoltja tartott, aki 12 évet töltött kommunista börtönökben és munkatáborokban. Ezt követően az SZPFK elnöke, **Karol Noskovič** köszöntötte az egybegyűlteket. A volt politikai foglyokat **Pavel Polka**, Zselíz város alpolgármestere és **Vojtech Gálik**, a házigazda büntetés-végrehajtó intézet igazgatója üdvözölte.

A résztvevők között több neves személyiség is volt, akik annak idején az embertelen hatalom áldozatává váltak, például az SZPFK titkára, **Gustáv Bubník** jégkorongozó.

A felszólalások után a jelenlevők virágcsokrokat helyeztek az intézet falán található emléktáblához, majd az ünnepi ebéd után a visszaemlékezéseké volt a főszerep, amelyeknek fájó éleit a jóságos idő már némileg leköszörülte. Íme, a rács mögötti idők néhány emlékfoszlánya:

Az ima ereje

Az 50-es években a nagypusztai börtönnek a nyíri templom közelében is voltak ingatlanjai (az egyik máig fennmaradt), ám a templomba az elítélt nők nem juthattak be. Időnként meghallgatták a templomból kiszűrődő magyar egyházi énekeket.

Az adventi időszakban történt. A nőket traktorral vitték ki a földekre. A sofőr észrevette, hogy többen vágyakozva tekintenek a templom felé. Egyszer – talán véletlenül, talán nem – éppen akkor romlott el a traktor, amikor mise volt. Az egyik nő beszaladt a tőlük alig 20 méterre levő templomba. Azok, akik kint álltak, mert már nem fértek be a templomba, szinte akaratlanul is utat nyitottak neki. Ő letérdelt, és imádkozni kezdett. Néhány pillanat múlva felállt, és belépett a templomba. Az egyik ember a másik után állt félre útjából, így eljutott az oltárhoz vezető út feléig. Megtorpant, letérdelt, és imára kulcsolta kezét. Ezekből a pillanatokból merített a későbbiekben erőt.

Talizmán

A nagypusztai börtön udvarán az egyik frissen érkezett elítélt egy követ talált. Az darab ónixot talált, amely mintha egy bohóc arcát ábrázolta volna.

– Ez biztosan valamilyen jel! – gondolta.

A Zselízi Városi Hivatal környezetvédelmi és rekreációs osztálya értesíti a lakosságot és a város területén működő jogi és természetes személyeket, hogy a Zselíz környezetvédelméről szóló, 6/2004 számú általános érvényű rendelet 47. paragrafusa értelmében telkeiket kötelesek rendezett és gyomtalanított állapotban tartani.

A lakóházak és más ingatlanok tulajdonosai, ill. kezelői kötelesek ezektől az ingatlanoktól 5 méteres távolságon belül kezelni a zöldterületeket.

E szabályok megsértésének esetén a büntetést a kihágásokról szóló 372/1990 számú törvény 46. paragrafusa, valamint a közigazgatási eljárásról szóló 71/1967 számú törvény szabályozza.

Mi a minibusz?

A városi tömegközlekedés mindenhol gazdasági gondokkal küzd. Ezért érthetően megszüntetik a gazdaságtalan vonalakat, a járművek elöregedtek. Akinek nincs autója, kéreppárral vagy gyalog közlekedik, ez azonban nem mindenkinek felel meg. Néhány hazai városban ezért bevezették az ún. minibuszokat. Ezek kilenc férőhelyes személyszállító járművek, egyfajta rendszertelen járatok. Jelésre bárhol megállnak, és 10 koronás egységáráért elszállítják az érdeklődőt célja felé. Ilyen ingajáratokat Zólyomban, Besztercebányán és Selmecbányán is bevezettek. A szolgáltatást nemcsak idősebbek vagy mozgásérültek használják ki. Tíz koronaért az adott körzeten belül bárhova eljuttatnak például a turisták, vagy kisebb csoportok, de akár a munkába vagy munkából igyekvők, akik értelmes árban egyezhetnek meg a fuvarozóval. Talán Zselízen is akad valaki, aki megtudná valósítani ezt a szolgáltatást.

(ap)

– Ha bohóc, akkor bohóc leszek. Ezután ez a kő lett a talizmánja. Májig meggyőződése, hogy ez segítette a totalitárius börtönben eltöltött nehéz időkben. A ma nyolcvanadik évén túl levő volt prágai doktornő ma, amikor a nagypusztai börtönben eltöltött embertelen időszak már csak régi, kísértő emlék maradt, őrzi a követ.

Prima noviny,
25. sz., 2007. június 18.

Készül a Nautilus harmadik albuma

Néhány év kihagyás után tavaly karácsony előtt adódott alkalom arra, hogy a zselízi Nautilus együttes ismét itthon, városunkban szerepeljen. Ugyanakkor az utóbbi néhány évben egy sor sikeres fellépést könyvelhetett el a zenekar. A környéken, illetve a környező országokban rengeteget szerepelnek. Jelenleg Pici – Jóna Roman, Kóvi – Kovács Péter, Gabóca – Luky Gábor, Peo – Bartal Péter összeállításban szerepelnek, és menetelnek. Első lemezük, a Las Vegas 2004-ben jelent meg, és közönségsikert aratott. „A másodikra, amelynek Itt vagyok... a címe, két évet kellett várni. Két évnyi kemény munka van benne, tavaly érett meg az anyag, ekkor adtuk ki. Míg az első stílusa inkább hard-core a második lemez bulizósabb rock. Már készül a harmadik, amely stílusban a két előző keveréke lesz. Szövegeink az életről szólnak, főleg arról a részeről, ami: szex, pia és rock&roll” – mondja Pici, a frontember. Az utóbbi időben egy lengyelországi fesztiválon szerepeltek (10 000 ember előtt!), Csehországban a legnagyobb fesztivál vendégei voltak, többek közt az Arakain társaságában játszottak,

és gyakori vendégek Magyarországon, ahol motoros találkozók, fesztiválok, klubokban szerepelnek. A zselízi zenekar nagyon jó viszonyt ápol a Stressz és a Cool Head Clan, valamint a hazai Rómeó Vérzik együttesel.

Amint Pici elmondta, a karácsony előtti bulira nagy

viszonyok között – ekkora látogatottság komolynak számít. A koncerten Gubík Stella énekesnő és Radnai Viktor basszusgitáros is szerepelt a zenekarral néhány szám erejéig. Azt remélik, hogy ezzel az első karácsonyi rock-koncerttel sikerül hagyományt teremteniük.

Végül mindazoknak,

reményekkel készültek, és a jól sikerült koncert mindenkit meggyőzött arról, hogy a Nautilusnak helyben is vannak rajongói. A decemberi rendezvényen a párkányi SuckUs, a kisújlai Connector és a helyi Ayers Rock társaságában álltak színpadra. Közös fellépésük kb. 300 érdeklődőt vonzott – tizenévesektől az ötödik ikszen túliakig. A kissé figyelmesebb szemlélő megállapíthatja, hogy – helyi

akik ismerik és szeretik a Nautilust, illetve hallottak már róluk (a zselízi fiatalok közül már többen találkozhattak a „zselízi vagy – aha, Nautilus, őket ismerem” asszociációval), figyelmükbe ajánljuk a zenekar honlapját: www.nautilus.szm.sk. Illetve azoknak is, akik nem ismerik őket. Néhány szám letölthető, érdemes meghallgatni! És talán ellátogatni a legközelebbi koncertre...

(ick)

Jövőre megjelenhet a helyi zsidóság történelmét feldolgozó publikáció

Néhány éve beszámoltunk egy érdekes kiadványról, amely a nagysallói zsidóság történetét dolgozza fel. Akkoriban született egy kezdeményezés, amelynek célja feldolgozni a zselízi zsidó családok történelmét is. Pavel Polka vállalta fel akkoriban a kezdeményező szerepét, és látott hozzá mindenféle hozzáférhető dokumentum összegyűjtéséhez. „Kiskoromtól arra tanítottak, hogy a zsidóktól sokat lehet tanulni, emellett az általam ismert zsidó emberek elsősorban zselíziek voltak, és csak ezen túlmenően valamilyen felekezet vagy nemzetiség tagjai. Ez a belém nevelt tisztelet volt az egyik oka, hogy kutatni kezdtem a zselízi zsidók helytörténeti vonatkozásait. A másik ok az volt, hogy mindig is olyanokkal szimpatizáltam, akiknek valamilyen módon ártottak. Már akkor kijelentettem, hogy az utolsó pillanatban kezdtek el a gyűjtést. Szerencsére még sikerült megszólítanom néhány olyan polgártársamat, akik sokat tudtak mesélni a régi időről, és akik azóta már nincsenek köztünk. Izraelbe is kiutaztam, hogy beszélhessek volt zselízi lakosokkal. Helena Zubčkovával, a nagysallói kiadvány szerzőjével együttműködve alkottuk meg a zselízi anyagot, én a helyi vonatkozásokat, ő az általános összefüggéseket dolgozta fel. Elmondhatom, nagy értéket sikerült összegyűjtenem, régi dokumentumokat, fényképeket, amelyek egyszerre voltak meghökkentőek és meghatóak. Több régi fényképen például zsidó gyermekeket látni egyházi iskolákban református és katolikus gyerekekkel játszani...”

Hasonló, megkülönböztetéseket áthidaló összefogás volt tapasztalható a nagysallói kiadvány megszületésében is, amelyet egy keresztény ifjúsági szervezet (YMCA), Nagysalló önkormányzata és egy zsidó szervezet közösen adott ki. Ezt szeretnék volna a szerzők elérni Zselízen is. Sajnos, a könyv kiadása még várat magára, bár Pavel Polka szerint az előkészületek immár jó úton haladnak. Az anyaghoz hozzászólt a Szlovák Tudományos Akadémia, a járási archívum, amelyek képviselői pozitívan értékelték a tartalmát. „*Most az a legfőbb cél, hogy kiadásra kerüljön a könyv, ha csak korlátozott példányszámban is. Annak idején – 2004-ben – 70-80 ezer koronás kiadási költséggel számoltunk. Az lenne a szerencsés, ha a szlovák mellett magyarul is kiadható lenne, gazdag képanyaggal.*”

Horváth Géza, a kulturális részleg vezetője szerint a kiadók minden év végén elkészítik a következő éves tervet, ezért nem reális, hogy ebben az évben megjelenjen. A megfelelő előkészítő munka azonban biztosíthatja, hogy jövőre sikerüljön. Ami a megjelenés gazdasági vonatát illeti, Grosz Gábor magánvállalkozó pénzügyi segítséget is felajánlott a könyv kiadására, a szerzők remélhetőleg a várostól is segítséget kapnak.

(ck)

Zselízi diák nyert a középiskolások versenyében

Júniusban az érsekújvári gimnáziumban értékelték ki a Középiskolai Szakmai Tevékenység elnevezésű országos verseny XXIX. évfolyamát, amelyet az Oktatási Minisztérium, az Országos Szakmai Továbbképző Intézet és a Középiskolai Szakmai Tevékenység Központi Bizottsága szervezett meg.

17 szaktárgyban a kerületi versenyek díjnyertes és második helyezést elért dolgozatainak szerzői mérkőztek meg egymással. Örömmel közöljük, hogy Gabriel Solya, a zselízi szlovák tannyelvű gimnázium III. a osztályos diákja biológiában első helyet szerzett. Munkáját RNDr. Róbert Straka vezetésével dolgozta ki.

Fontos megemlíteni, hogy Gabriel Solya már alapiskolásként is előkelő helyezéseket ért el országos irodalmi és természettudományi versenyeken. Reméljük, hogy versenysikerei kapcsán többször hallunk még róla a jövőben is.

PaedDr. Jozef Výchoch

Ellenőrt választunk...

A zselízi főellenőr választása, az első (sikertelen) fordulóhoz képest mérsékeltén változtatott feltételekkel (ZsH-07/4) több pontban is felkelti az érdeklődést (ZsH-07/06). A 10%-os munkakötelezettség aggodalmakat kelt:

- a) az ellenőrzés minősége és mennyisége egy tizedre csökken;
- b) a személyi költségek megtakarítása kontraproduktív lehet;
- c) a városi szubjektumok csupán önkormányzati végeznek majd.

100% teljesítmény 10% bérért? A fennmaradó feladatokat önmaguk látják el (szükségből erény?), amivel elegáns alibivel kerülnek el az ellenőrzést. A törvény adva van, és egészében érvényes. Törvényi erejét nem lehet egy tizedre csökkenteni.

A jelentkező szakképesítési feltétele 15 év ellenőri gyakorlat. Ezt feleadják el! Egy ilyen tapasztalatokkal rendelkező munkatárs kedvezőbb feltételek mellett kamatoztatja képességeit és szaktudását. (Talán ez a kiíró elképzelése is?)

Felfigyeltem a nyelvi követelményekre.

1. Megparancsolt feltétel a magyar nyelv aktív ismerete. A kiíró „bekeményített”, és a magyar nyelvet az előnyös kategóriából a kötelezőbe emelte. Mindenféle említést mellőzve a szlovák nyelvről. Hová szorították ki a szuverén szlovák nyelv és törvényalkotás államnyelvét? Hivatalos és tárgyalási nyelv bármelyik lehet az államnyelv mellett – szükség és megegyezés szerint. A más nyelven való kommunikációt, beleértve a dokumentumok és kijelentések szövegét, valamint a tolmácsolást törvény szabályozza.

2. Elvárta az angol nyelv (kozmetikai szépítés) aktív ismerete is. Nem elegendő mint gazdagító nyelvi adottság. A főellenőr munkakörét tekintve vitatható, és túlmegy a szükséges kereteken.

A törvény szerint szükségük van főellenőrré, akit önként fizetnek. Első pillantásra szkizoid helyzet! A főellenőr a munkáltatójának az eszköze, felügyeli a törvényesség betartását, jelzi a törvény megsértését, kezdeményezi a jóváhagyást, visszamenőleg ellenőrzi. Együttműködve a város jogászával. Módszertani tanácsadóként és megelőzően tevékenykedik.

Miért gondolják, hogy a 10%-os munkakör elegendő a városi képviselő-testület méltóságának megvédésére?

Valószínűleg tudatosan nem értékeli eléggé a főellenőr fontosságát. Megnehezítették az új főellenőr megválasztását.

Zselizburg képviselőinek csoportja jelzett valamit. Nem akar főellenőrt. Nem is fog nekik hiányozni legalább ez év november 29-éig.

Túl vagyunk a választásokon. A polgárra és a választóra már nincs szükség. A polgárok csoportos kérvényét figyelmen kívül hagyják, szakbírálat nem lesz. A Vepost már maguk osztják el. Ellenőrzés nélkül is.

Az aktuális kiírás a főellenőr megválasztására alkotmányellenes, amennyiben garantálják az (önök által is hangoztatott) esélyegyenlőséget. Megsértették az államnyelvről szóló törvényt is.

Valaki teszti egy kisebbség általános liberális identitását. Biztosak benne, hogy épp ezt akarják, és azt, akit olyan őszintén, felelősségteljesen és igyekező keresnek?

Saját maguk ellen dolgoznak. És a polgárok ellen. Ennek nem lesz jó vége.

Mgr. Juraj Režo

Mentés egyenes adásban

Felborult autóbusz, több tíz sebesült, tűzoltók, rendőrök, mentősök összehangolt bevetésben, mindenhol füst és vér, újságíró és bábáskodó. Így lehetne egy mondatban jellemezni a július 4-ei délelőtti helyzetet a lévai Hősök terén. Szerencsére a sérültek és a bábáskodók egyike sem volt sokkos állapotban, az autóbusz nem égett le, ellenben a mentés résztvevői a legnagyobb komolysággal kezelték a helyzetet, mintha nem is gyakorlatról, hanem éles bevetésről lett volna szó. A baleset és a mentés csak egy bemutató része volt.

A gyakorlatot a lévai gyorsmentőt működtető Urgent társaság kezdeményezte. A szervezők bemutatták, hogy lehet összehangolni több, mentésben résztvevő szervezet munkáját. A gyakorlaton részt vettek a tűzoltók, a rendőrség, a helyi városi rendőrség, a lévai, zselízi, ipoly-sági, ipolyszakállosi,

újváryai, verebélyi, aranyosmaróti és podhájskai gyorsmentősök, valamint a járási vöröskereszt és a Szlovákia speciális kutyás mentőalakulat, akik közös bevetésben mutatták be a nyilvánosságnak, hogy működik a mentés. A téren felállt a diszpécser-szolgálat is, minden beszélgetést kihangsúlyoztak, így az érdeklődők hallhatták a segélykérő vonalon folyó beszélgetést és az irányító utasításokat is. Az autóbusz „utasait”, akiket ügyes kezű maszk-mesterek „tettek sebesültekké”, a vöröskereszt tagjai játszották.

Ondrej Veis, a zselízi gyorsmentőt üzemeltető Wespa igazgatója elmagyarázta a mentés kezdeti folyamatát: „A diszpécserközpont, ahol a segélykérést fogadták, kikiűldi a baleset színhelyéhez legközelebb található gyorsmentőt, amely egy percen belül indul az esethez egy, szükség esetén több mentőkocsival. Nagyobb baleseteknél a helyszínre érkező orvos dönt arról, hogy kér-e még erősítést, amennyiben szükség van rá, a diszpécser a legközelebbi mentőkocsit küldi a helyszínre. Megérkezéskor a tűzoltók egyike lesz az egész bevetés helyszíni koordinátora. Miután biztosították a terepet, a koordinátori szerepet átveszi az egyik mentős orvos, általában az, aki a leg hamarabb ér a helyszínre.”

A városközpontban megrendezett mentőakció fő célja az volt, hogy a nyilvánosság megismerkedjen a mentés menetével. Ezt a célt sikerült teljesíteni, hiszen az egész akciót bábáskodók népes csoportja követte érdeklődő figyelemmel. Amint egyikük megjegyezte, a legjobb az egészben mégis az volt, hogy a baleset csak megjátszott, és nem valódi volt. (ck)

Értesítés

A Zselízi Városi Hivatal értesíti a lakosságot, hogy az osztályozott hulladékot júliusban és augusztusban a következő napokon fogja gyűjteni:

Szódóról és Mikoláról július 23-án és augusztus 20-án. A következő utcákból: Kert, Hurban, Mező, Fr. Král, Orgona, Gorkij, Rövid, Csendes, Úttörő, Kossuth, Kherndl, Sacher, Patakparti, Fűzfá, Iskola, Štúr, Jesenský, SNP (a zselízi rész), Vášár és a Temető utcából július 24-én és augusztus 21-én. A Nálepka, Rózsa, Béke, Vasút, Hviezdoslav, Ady, Dózsa, Fučík, Schubert, Szoroska, Piac, Petőfi, Hársfa, Nefelejcs, Nyírfa, Akácfa, Tulipán, Nárcisz, Új, Posta, Sládkovič, Jilemnický, Garam, Jókai és az Ötvös utcákból július 25-én és augusztus 22-én. **Az üzletekből** július 26-án és augusztus 23-án. A gyűjtést **mindig reggel 8 órakor kezdjük**, ezért kérjük önöket, hogy időben tegyék ki zsákjaikat a házuk elé. Továbbá, kérjük még, hogy a zsákokat ne kössék be.

Elismerésben részesült a zselízi posta

A zselízi posta látogatói észrevehették a posta falán díszelgő emléklapok: Zseliz 1 – a legeredményesebb nagyposta a Postabank termékeinek forgalmazásában 2006-ban. Megkérdeztük Katarína Gregušová mérnök postamestert, mivel érdemelte ki a zselízi munkahely ezt az elismerést: „A Szlovák Posta és a Postabank együttműködési szerződést kötött a banki szolgáltatások közvetítéséről. A posták értékelése alkalmazottaink aktivitásának és a termékek eladásának függvénye. A helyi posta alkalmazottainak felelősségteljes hozzáállásával sikerült elnyerniük az elismerést, ezért őszinte köszönetet mondok nekik.” (sh)

A fakitermelés nem károsítja, hanem alakítja az élő környezetet

Mi történik a Garamparton? Miért vágják ki a fákat? Lassan már nem marad egy darabka erdőterület sem a városnak! Az élő környezet tudatos rombolása történik vagy illegális fakitermelés? Ki adott engedélyt az irtásra és miért? - ilyen és ehhez hasonló kérdésekkel keresnek fel olvasóink, ezért kilátogattunk az említett területre.

A Garam bal partján valóban nagy kiterjedésű erdőterületek tűntek el, s ezáltal nagyon megváltozott a városkép. A letarolt területre viszont új facseteket ültettek, ahogy azt a mellékelt fotó is mutatja. Az erdők tulajdonosa az állam, kezelője a Szlovák Erdőgazdálkodás állami vállalat. Lévai területi igazgatójának, Dušan Krajniaknak tettük fel kérdéseinket.

– A fának, mint minden más élő szervezetnek, megvannak a saját életszakaszai. A fánál 3 ilyen fázis különíthető el: növekedés, kulmináció, elhalás. Ha az utolsó életszakasz bekövetkezte előtt nem történne meg az irtás, akkor az „elmúlás” előbb vagy utóbb „természetes úton” magától is bekövetkezne, ez viszont veszélyeztetné az embereket. A garamenti nemesített nyárfákat elsősorban azzal a szándékkal telepítették, hogy hasznos faanyagot nyerjenek belőle. Olyan ez, mint a kukoricatermesztés: ha elültetik, le is kell majd aratni, hogyha hasznat akarunk húzni belőle. Ugyanez történik a nyárfával is: egy idő után ki kell vágni, hogy a faállományt felfrissítsék, azaz megkezdődhessen az újraerdősítés.

Elsősorban tehát fakitermelésről van itt szó...

– Ön most mire ír? Feltételezem, hogy papírra. És hol szokott írni? Gondolom, hogy az asztalnál ülve, s aztán faágban hajítja álomra a fejét... A fa egy nagyon sokrétűen hasznosítható és alkalmazható alapanyag, mondhatjuk, hogy az embert az egész életútján végigkíséri a bölcsőtől a koporsóig. Bármerre is tekintünk, fával szinte mindenütt találkozhatunk, szükségünk is van rá, ezért meg kell találni a módját a fa termesztésének és kitermelésének egyaránt.

A falombozata a levegőből el-

vonja a szén-dioxidot, az üvegházhatásért felelős gázt. Ezért a fát nem hagyjuk elkorhadni az erdőben, hanem valamit gyártunk belőle, így növeljük a szén szilárd formában való kötöttségét, csökkentjük az üvegházhatást. Ilyen tekintetben környezetvédelmi vonatkozása is van.

Úgy gondolom, hogy a természetnek jóval többet ártanánk azzal, ha a fát mint alapanyagot kiszorítanánk a mindennapijainkból, és minden használati tárgyunkat műanyagból gyártatnánk. A fa természetes, élő anyag, az emberre gyakorolt hatása sokkal kellemesebb, mint a fémeké vagy a műanyagoké.

Mondhatjuk azt, hogy a fakitermelés sokkal nagyobb előnyt élvez a fateleplettel szemben?

– Az erdők megújítása mindig a fa kivágásával kezdődik, tehát értékes faanyaghoz jutunk. Az erdőgazdaság két fő nyomvonalon halad: az egyik az élő környezet kialakítása, a másik maga a fa előállítás. Nehéz megmondani, melyik a fontosabb feladat. Van, akinek a fával való munka jelent a megélhetést, míg mások az ökológiai szempontokat, a természetvédelmet tartják fontosabbnak. Az erdőnek ez a két produktuma nehezen választható el egymástól a fontosság szempontjából. Egyébként miért van rossz érzésünk, ha erdőirtásról hallunk? A búzatermesztésben is van valami rossz? Vagy a tv- és autógyártásban? Mindent azért gyártanak, hogy majd el tudják adni. Mi a faeladásból fedezni tudjuk az erdőmunkálatokat, és ezáltal biztosítjuk az erdő ökológiai funkcióit. Ezért persze nekünk senki sem fizet, ez egy ingyenes szolgáltatás a köz érdekében.

A fakitermelés tehát környezetbarát megoldás, nem árt az élő környezetnek, épp ellenkezőleg, alakítja azt.

Vannak emberek, pl. horgászok, gombászok, de lényegében az összes jóérzésű zselízi, akiket érzékenyen érintett, hogy a szemük láttára tűntek el a természetnek azok a szöglei, ahová nagyon szívesen jártak ki. Ők biztosan azt

kérdeznék, hogy miért kellett ilyen nagy területeket egyszerre letarolni, nem lehetett volna éppenséggel máshol fát vágni?

– A problémát csak így lehet orvosolni, mert itt már egy nagyon kiöregedett faállományt álltunk szemben, melyet már 20 évvel ezelőtt ki kellett volna vágni. A korhadás jelei már felfedezhetőek voltak, tehát itt volt az ideje az erdő megújításának. Ha nem végeznénk irtást, pár éven belül úgyis bekövetkezne az elmúlás fázisa, és az erdőállomány annyira benőne, hogy hozzáférhetlenné válna. Ilyen módon egy, maximum két-három szezonra válik hozzáférhetlenné, amíg eltávolítjuk a faágakat, a többi elkorhad, és helyükre új csemétét ültetünk. Ha a törzseket hagyánánk korhadni, sokkal hosszabb időre válna hozzáférhetlenné a terület. Ezáltal ér-

tékes nyersanyagot veszítenénk, mely nemcsak az erdészeknek jelentene munkalehetőséget, de a fűrésztelep munkásainak, a papír- és bútorgyárak dolgozóinak is.

Az újonnan telepített faállomány szintén nyárfából áll majd?

– Igen, mert a nyárfa jól tűri a Garam-partnak azt az adottságát, hogy itt elég magas a talajvízszint. Más fákra ez nem mondható el. Persze, ahol a talajvíz alacsonyabb, ott a faállomány összetételét is meg kell változtatnunk, ilyen esetekben a tölgy, kőris, stb. telepítése jön szóba. Javarást viszont, ha a talajvíz ingadozása normál tartományon belül marad, akkor a kiirtott nyárfák helyébe újból nyárfaállomány kerül.

Köszönöm a beszélgetést.

Števo Hečko

Szlovák Erdőgazdaság, Léva...

Zselíz környékén is gazdálkodnak. Felügyeletük alá tartoznak a Garam mindkét partján található erdők is.

Késő téli és kora tavaszi időszak. Két motorfűrész, egy LKT traktor és egy erdőgazdász. Napi ezer köbméter fakitermelés. A törzseket eljuttatják az úthoz, felrakják, elviszik...

Milyen állapotban hagyták maguk után „saját” erdei útjaikat? Ezek tényleg csak az övéik?

Kocsival, kerékpárral, de sok helyen gyalog is áthatolhatatlanok az utak.

Egyre több a tiltás és korlátozás, ami az erdőbe való belépést illeti. Az erdőgazdálkodási érdekek kereszteződnek a természetvédelmiekkel. Átláthatatlan.

A természet és a vidék alakítása, felújítása, védelme. Rengeteg ok a különféle érdekek palástolására. Gyakran kétes üzletek és nyereségek is.

Hol marad a gyalogos és a kerékpárturizmus? Az erdő rekreációs, rekondációs és egészségmegőrző szerepe?

Frontális támadás a nyilvánosság erdőbe való belépése ellen.

Minden felett ott lebeg a gazdasági nyereség és a haszon. A többi érték eltűnik. Állami, úrbéri, magán, katonai, ilyen, olyan erdők... Korlátozások és tiltások, egyre több a sorompó.

Véget ért az össznépi tulajdon. Ezért is csörgettük kulcsosomóinkat 17 évvel ezelőtt a tereken. A vitatott tátrai fakitermelés zselízi párhuzama...

A horgászok nehezebben jutnak a gesztenyefasoron át a holtághoz: Hozzájárulunk a halasításhoz (nemcsak az orvhalászoknak), hanem a védett gémekek és kormoránoknak is, akik a klímaváltozás miatt a Garam mentén is otthonra találtak. Rengeteg halat elfogyasztanak. Lassan lábujjhegyen kell járnunk, hogy ne zavarjuk őket. Mert „védtettek”. Tévedés.

A fiatalok a holtág közelében figyelemreméltó kerékpárpályát építettek. Nagyszerű ötlet. Ők is védtettek.

Csak idő kérdése, hogy ott is megjelenjen két motorfűrész, egy LKT traktor és egy erdőgazdász, aki azt mondja: „Ez a miénk.” A hideg futkos a hátamon. Önöknek nem?

Mgr. Juraj Režo

Valóban hűvös volt

Hétfőn meleg volt, de kedden lehűlt a levegő. Az ünnepélyes tanévértékelőn hűvös volt. Még inkább lehűlt a levegő a kulturális program alatt, hűvös szél kezdett fújni. A tanulók és a tanárok is elszaladtak a szvettükért...

Talán a kilencedikesek csoportja is fázott, nem volt velük meleg ruha, elmentek hát haza felöltözni. Útközben megálltak az élelmiszerüzletben, vettek egy kis vodkát – melegítőnek. „Megmelegedve” visszatértek az iskolába. Aztán mindezt megismételték.

Talán nem egészen így volt. A kilencedikesek azonban nem akartak nyilatkozni, annak ellenére, hogy kilétüket nem fedték volna fel. Már magyarázkodtak eleget tanáraiknak és szüleiknek. Elég volt.

A gond az volt, hogy a csoportban lányok is voltak, akik rosszul lettek a vodkától. Ha ez nincs, minden másként alakul, nincs probléma, sem következmény, sem magyarázkodás.

Marta Zabadalová igazgatónő, aki az iskola mögötti területen vezette a műsort, megtudta, hogy az egyik kislány rosszul van a vécén. Miután beszélt vele, arra utasította, hogy maradjon ott, és hagyott mellette valakit. A lánynak azonban nem volt kedve ott maradni...

A program idő előtti befejezése miatt mindenki visszatért az épületbe. A lány az előcsarnokban üldögélt, még mindig rosszul volt, emiatt behívatták az édesanyját is. Mikor kiderült, hogy az alkoholtól van rosszul, édesanyja ájult el. Kihívták a mentőket, akik mindkettőjüket elvitték. A zavar azonban nem hagyott alább.

Amikor Vojtech Tomašovič igazgatóhelyettes felment a második emeletre, mindenki lecsendesedett. A lányvécén valami nincs rendben. Bement. Két kislány volt bent, az

egyik bezárakozott, és csak a tanár határozott fellépésének hatására nyitott ajtót. Ő is rosszul volt.

Miután fény derült az italozók kilétére, a tanárok felhívták a szülőket, hogy megkérdezzék: hazaengedhetik a lányokat, vagy eljönnek értük. Néhányan eljöttek. Az egyik szülő nem akarta elhinni, hogy lánya szeszes italt fogyasztott, elvitte a rendőrségre, ahol „megszondáztatták” a leányt – tényleg ivott, ha csupán keveset is.

„Már azzal megsértették a szabályzatot, hogy engedély nélkül elhagyták az iskola területét... Visszajöttek, de sokan látták őket. Világos volt, hogy foglalkoznunk kell az ügygel... Minden évben gondot okoz a tanévzáró a kilencedikesekkel, hiszen ők már túl vannak a felvételi vizsgán, gondolják, hogy már bármit megtehetnek, és az iskolával szemben már nincsenek kötelességeik. Nehéz őket féken tartani. Már örültem, hogy túl vagyunk a kirándulásokon és a rendezvényeken, és nem történt semmi baj, ilyen gondokat nem vártam. Mindenki látta őket, és tudott mindenről. Ha nem büntetjük meg őket, mi történik legközelebb?” – kérdi az igazgatónő, helyettese pedig hozzáteszi: „Rosszabb is történhetne, ha most nem kapnak büntetést, az jelzésértékű lehet a következő kilencedikeseknek. Azok szülei azt kérdezhetnék, miért büntetjük az ő gyerekeiket, ha tavaly hasonló kihágásért nemadtunk büntetést? Hogy néznénk a szemükbe akkor?”

A büntetésekről a pedagógiai tanács szavazással döntött. Három lány hármaszt, három fiú kettést kapott magaviseletből, egy megúsza igazgatói megrovással.

A büntetések felháborították a szülőket. Néhányan túl szigorúnak tartották, mások szerint az ügyet nem vizsgálták ki objektíven, arról is be-

széltek, hogy nemcsak heten voltak... Tomašovič igazgatóhelyettes szerint: „Szomorú, hogy a szülők között olyanok is vannak, akik évekig nem mutatkoztak az iskolában, és ha nincs ez az ügy, nem is jönnek be.”

Marta Zabadalová igazgatónő: „Azzal fogadtam őket, hogy 9 évig nem jártak ide annyiszor, mint most. Az ünnepélyről nem is tudtak, nem is érdekelte őket. Miután a kilencedikesek túl vannak a felvételin, már csak azon vagyunk, hogy bírják ki gondok nélkül a tanévet, hogy ne menjünk egymás idegeire, de gyakran észlelünk iskolakerülést, ilyenkor a magatartás-jeggyel büntetünk. Olyankor már nem érzik jól itt magukat, már felvételt nyertek a középiskolába... De a mostanihoz hasonló eset még nem történt. Persze, máshol is megtörténik, megelőzni nem mindig lehet, pl. iskolai kirándulásokon megköstölják az alkoholt is. Ha nem derül ki, akkor rendben van... Talán ha a vécén maradtak volna, ahogy utasítottam őket, senki sem tudott volna meg semmit, behívtuk volna a szülőket, és velük mentek volna haza, de kimentek a folyosóra, és az egész iskola megtudta.”

Persze, érthető. A megelőzésről volt szó, és az iskola hírneve is veszélyben volt.

Oktalanság lenne rámutatni valakire, mint egyértelmű bűnösre. A tanulónak így is,

úgy is viselniük kell tettük következményeit. Az egész ügyben már túl sok volt a vádaskodás.

A zselíziek nagyrészt olyan szellemben reagáltak, hogy mindenki volt fiatal, erről nem szabad megfeledkezni. Semmi komoly nem történt, csak feleslegesen fel-fújtak egy ügyet. A legolvasottabb szlovák napilap tudósítója szerint a tanulók „az ünnepélyen itták le magukat”, és ez „szinte hihetetlen botrány” (talán nem tapasztalt eleget életében). S közben csak egy kellemetlenség volt. Igaz, következményekkel.

Csak remélhetjük, hogy a lerontott magaviselet-jegyek nem okoznak majd nehézséget a gyerekeknek, és hogy a tanárok hatásosabb nevelői eszközöket is találnak a büntetésekkel, valamint hogy a szülők felfogják, hogy a nevelés alapja otthon teremthető meg, és az iskolával együtt kell működni.

Ha egy fiatalember nem akar absztinens maradni, ki kell próbálnia az alkoholt, hogy megismerje határait. Fokozatosan, nehogy valahol mérgezésre kerüljön sor. És nem a nyilvánosságon. Ellenkező esetben saját maga és társai is ráfizethetnek.

Ebben az esetben, ha csupán fiúk mentek volna, minden rendben lett volna. De ők magukkal vitték a lányokat is. A hibákért fizetni kell. A lányok hibáztak. Hármast kaptak...

Števo Hečko

A Fučík utca elnevezés megmarad

A Fučík utca esetleges névváltoztatása ügyében a lakosoknak ankétlapok által nyílt módjuk a véleménynyilvánításra, amelyeket a városháza folyosóján elhelyezett urnába dobhattak be. 104 lakos élt ezzel a lehetőséggel, és közölte véleményét. Szinte egyhangúlag a névváltoztatás ellen szavaztak, 102 lakos kívánta meghagyni a jelenlegi elnevezést, és csupán ketten voksoltak a változtatás mellett. Úgy látszik, ez ügyben a praktikus szemlélet előnyt élvezett az ideológia előtt, így hát városunkban a jövőben is lesz Fučík utca. (ik)

Létrejön a Tiszta Alsó-Garammentéért Társulás

Sáró község, illetve a Sárói Szolgáltatások községi vállalat egy projektumon dolgozik, amelynek célja bővíteni a szelektív hulladékgyűjtés infrastruktúráját, megszólítani a régió községeit a közeljövőben létrehozandó Tiszta Alsó-Garammentéért Társulásba való csatlakozásuk érdekében. E társulás feladatai közé tartozna a szelektív gyűjtés a társult községek területén. „A szelektív hulladék mennyiségével arányosan növekedhet annak anyagi vonzata, és ezáltal a reciklációs alaptól a községeknek visszajuttatott összeg is. A társulás előnye, hogy tagjai nagyobb eséllyel juthatnak hozzá a szelektív hulladék felhasználásához szükséges infrastruktúrához, és jobb tárgyalási pozícióba kerülnek a hulladéktárolók üzemeltetőivel folytatott tárgyalásokon. A legnagyobb előny azonban a háztartási hulladék mennyiségének csökkenése a nagyobb arányú osztályozás nyomán” – fejtette ki Judita Trníková sárói polgármesterasszony a javaslatban, amivel megerősítette az arany-szabályt: minél több a kiszélelt hulladék, annál kevesebbet helyez el a község a tárolóban, tehát annál kisebb a tárolási díj. A városi képviselő-testület júniusi ülésén a sárói vállalat által kínált alternatívát részesítette

előnyben a Társulás az osztályozott gyűjtés érdekében elnevezésű kezdeménnyel szemben, amelyet a zselízi Mikona Plus Kft. kínált fel. (vi)

Üléseztek a régió polgármesterei

Zselíz (PA) – Az Alsó-Garammenti Regionális Társulást településeinek képviselői július 18-án találkoztak a zselízi városháza üléstermében, ahol a szelektív hulladékgyűjtés koordinált fejlesztésének lehetőségeit vitatták meg. A polgármesterek megegyeztek, hogy megalapítják a községek érdekszövetségét, amelynek célja a szelektív gyűjtés rendszerének projekt- és infrastrukturális előkészítése. Ezt követően tárgyalnak majd a üzemeltetés iránt érdeklődő jelentkezőkkel. A találkozón részt vett Simon Zsolt parlamenti képviselő is, aki petíciót kezdeményezett az anyakönyvi hivatalok megőrzéséért. A társult falvak polgármesterei támogatták kezdeményezését.

(bővebben lapunk 3. oldalán)

Egy platánfa halála

Azt mondják, a fák állva halnak meg. A fák élőlények, amelyek emlékezettel rendelkeznek. Évgyűrüik feljegyzik az eltelt időt, az időt, amit az anyaföldtől szívtak fel. Néha rendkívül kegyetlenek vagyunk hozzájuk. Olyankor teljesen lelketlenül átvágjuk ereiket és ütőereiket egyszerűen csak azért, mert valakinek az útjában álltak. A fák azonban másként is meghalnak. Amikor a természeti elemek, amelyek rajtunk, kicsinységünkön is uralkodnak, rendkívüli erejükkel derékba törnek a sok-sok évig növekvő értékes fákat. Ez történt a zselízi parkban is 2007. június 21-én. Egy értékes platánfa nem bírta ellenállni az erős szélnek, kénytelen volt földig hajtani koronáját előtte. Az eredmény: a platán törzse kettétört. (ap)

Idő előtt ért véget az iskolai rendezvény

Június 26-án ünnepélyes tanévértékelőt rendeztek a helyi szlovák tannyelvű alapiskolában, amelyen a szülőkkel és a nyilvánossággal ismertették a tanévben elért eredményeket. Az iskola mögötti terület szolgált nézőtérül a díjak és elismerések ünnepélyes átadásához, a közeli termekben a gyermekek munkái és az elmúlt időszak tevékenységét illusztráló kiállítás kapott helyet.

„A célunk az volt, hogy bemutassuk a tanév során kifejtett munkánk eredményét egy olyan rendezvényen, amelyen a szülők és gyerekek is részt vesznek. Ez volt a lényeg. Úgy rendeztük, hogy a rendezvényen helyet kapjon a zene, a tánc, az ének, a vers és a próza is, de az eredmények ismertetése és a díjazás is” – mondta Marta Zabadalová iskolaigazgató, aki nagyra értékeli az elért eredményeket, főleg a nemzetközi szintű sikereket.

A program menetébe sajnos beleszólt az időjárás. A hirtelen lehülés miatt lerövidült, és az egész rendezvény idő előt ért véget. (sh)

Gyermeknap volt Szódón

A szódói kutyakiképzőpálya június elején már hagyományosan egy napig a gyermekeké. Idén hatodszor volt ez így. Mindjárt reggel a rendőrség, a tűzoltóság és a mentők tartottak bemutatót a gyerekeknek, akik ki is próbálhatták járműveiket. Ezután 12 versenyszámban négy kategóriában mérhették össze erejüket, és volt mit tenniük, hogy mindegyiket elérjék. A versenyek után frissítő járt, majd a díjátadási ünnepség következett. Nemcsak a győztesek kaptak díjakat, senki nem távozott üres kézzel. Mind a 120 szódói, mikolai, zselízi és sárói gyermek emléklapot kapott.

Elégedettek voltak a szülők is, akinek

volt kedve, célba lövésben versenyezhetett, vagy részt vehetett az estig tartó futballtornán. Volt sült kolbász, tánczene, és mindenhol sok vidám gyermek. Még a nagyszülők is kijöttek megnézni őket, így a rendezvény kellemes találkozóhely is volt. Köszönet jár ezért a főszervezőnek, a Szódó Polgári Társulásnak, amelyet szponzorok és a város támo-

gatott. Este esni kezdett, de senki nem bánta. Voltak, akik tető alá menekültek, mások hazaszaladtak. Kellemes és megnyugtató volt azonban visszagondolni arra, hogy egy szép napot zárt le, 120 gyermek szép napját. Köszönjük

mindazoknak, akik velünk együtt töltötték el. Szódó Polgári Társulás

Az MKP fiatalítás és bizalomépítés útján kíván megújulni

Az utóbbi időben gyakran került az érdeklődés középpontjába a Magyar Koalíció Pártja helyi szervezete, amely februárban tartott tisztújító közgyűlést. Haris Máriával, az alapszervezet újonnan megválasztott elnökével beszélgettünk.

Mióta tevékenykedik a helyi politikai életben?

– 1989-től vagyok jelen a helyi politikában, kezdetben a Független Magyar Kezdeményezés, majd a Magyar Polgári Párt, az összeolvadás óta a Magyar Koalíció Pártja alapszervezetében tevékenykedem. Miután múlt évben dr. Wurster Andor lemondott a helyi szervezet elnöki posztjáról, februárig Félix Béla látta el a megbízott elnöki tisztséget, amikor is engem választottak az alapszervezet elnökévé.

Lát abban valamilyen szimbolikát, hogy a zselízi MKP-nak egykori MPP-s – tehát a liberálisabb szárnyat képviselő – elnöke van?

– Nem látok benne ilyesmit. Igaz ugyan, hogy a fúzió után az MPP-s vonal háttérbe szorult, többen – főleg fiatalabbak – viszsa is vonultak a politizálástól, de a jelenlegi helyzetet még így sem nevezném ilyen téren szimbolikusnak.

Milyennek látja az MKP alapszervezetének jelenlegi helyzetét?

– Sok a feladatunk a városban. Szeretnénk felpozícionálni a politikai életet. Remek kapcsolatrendszer alakult ki a párt és a Csemadok alapszervezete, valamint a Rákóczi Baráti Társaság között, s ebben talán az is szerepet játszott, hogy mindhárom szervezetben vezetőségi csere ment végbe az utóbbi hónapokban. Hivatalos megegyezés is született az együttműködésről. Helyi szinten is próbáljuk rendbe rakni a dolgokat. Ezzel kapcsolatban nagyon hasznosnak tartom a polgármesterrel tartott beszélgetésemet, amely során rengeteg félreértést tisztáztunk, talán az én hibám, hogy erre nem került sor korábban. Jó az együttműködésünk a képviselőinkkel is, rendszeresen talál-

kozunk, megbeszéljük a gondokat, problémákat.

Mi a véleménye, van a városban nemzetiségi kérdés?

– Szerintem nincs, bár vannak, akik azon dolgoznak, hogy ez a probléma jelen legyen. Talán a választások előtt lehetett érezni egy kis feszültséget, de személyes tapasztalataim szerint nem érzek a mindennapokban ilyen gondokat. A városi lapban megjelent, MKP-t érintő cikkeket is a választások előtti időszak feszültségének lecsapódásaként érzékelem. Próbáljuk demonstrálni az egymás iránti tiszteletet, nem pedig erősíteni a nemzetiségi ellentéteket. Remélem, hogy négy év alatt sikerül megerősíteni a párt hitelét ilyen téren, nemcsak a magyar, hanem a szlovák ajkú lakosok körében is.

Olyan véleményeket hallani a városban, hogy az MKP-ban ugyan megújult a vezetőség, de a háttérből még mindig a régi vezetők – mintegy ideológusokként – irányítják a pártot. Hogy látja ezt belülről?

– Nem értek egyet ezzel az állítással, a vezetőség részben megújult, fiatal tagokkal is bővült, és mindenképpen új eszméket vall. Szerintem már most látni elmozdulást és kézzel fogható

dolgokat. Talán kevés idő telt el, az emberek nem látnak annyira bele. Szeretnénk a tagsági üléseinkre kívülállókat – nem tagokat – is elhívni, hogy jobban átlássák a programunkat, és ezzel növelni a párt általános elfogadottságát. Az MKP-nak is bizonyítani kell, építeni a hitelét, de ez nem megy az egyik hónapról a másikra.

Milyen jövőképben gondolkodik az alapszervezetről, illetve milyennek kellene lennie a párt alapszervezetének ahhoz, hogy valamikor a jövőben nyugodt szívvel átadhassa a stafétabotot egy másik elnöknek?

– Szeretnénk szorosabbra fűzni a kapcsolatainkat a helyi vállalkozókkal, és nem titkolt célunk, hogy sikeresen szerepeljünk a legközelebbi polgármesteri választásokon. Másik tervünk, hogy segítsünk megalapítani a Magyar Asszonyok Ligájának helyi szervezetét. Legfontosabb célkitűzésünk azonban a tagság bővítése, főleg fiatalítás. Segíteni szeretnénk a fiataloknak kulturális, szervezési téren, hogy amennyiben valamit tenni szeretnének a köz érdekében, érezzék, hogy egész szervezet áll mögöttük.

Köszönöm a beszélgetést.

Levicky László

Összevonják a magyar alapiskolát és gimnáziumot

Egyre gyakrabban vetődtek fel az utóbbi időben a helyi Comenius Magyar Tannyelvű Gimnázium jövőjével kapcsolatos kérdések. A bizonytalanságra a diákok csökkenő száma ad okot. Néhány éve beindult a gimnáziumban a nyolcosztályos képzés is, ám mára olyan helyzet alakult ki, hogy a kevés jelentkező miatt maga a gimnázium léte is kérdésessé vált. Cserba Katalin igazgató: „Egyre kevesebb a gyerek, és több a középiskola a környéken. 2003-tól fejkvóta alapú finanszírozás van, ami a kis iskolákat a szakadék szélére sodorja, és ez országos szinten is jellemző, magyar és szlovák iskolákra egyaránt. Mivel nálunk is egyre kevesebb a gyerek, az a veszély áll fenn, hogy az iskola esetleg megszűnik. Igaz, idén 6 diákkal több jelentkezett hozzánk (18), de a fejkvóta szerint ez sem elég.”

Az alapiskolával való összevonásról a gimnáziumi iskolatanács májusi ülésén foglalkoztak. Az iskolatanács bízta meg az igazgatót, hogy tegyen lépéseket az ügyben. „A megyei hivatalban felmerült a szlovák és a magyar gimnázium összevonásának ötlete, az alapiskolává való egyesítéssel ezt szeretnénk megelőzni. A járásban mi vagyunk az elsők, de információim szerint nem az utolsók. Tárgyaltunk az alapiskola igazgatóságával is, ők nincsenek ellene. Ahhoz, hogy megvalósuljon az összevonás, először is a két iskolatanács beleegyezése szükséges, ami immár megtörtént. Az újonnan létrejövő iskola a városhoz tartozna, a városi képviselő-testület pozitív döntése is szükséges lesz. Ezt követően a megyei közgyűlés mint fenntartó, majd a minisztérium mint kormányzati szerv jóváhagyását is kérnünk kell. Az ilyen irányú kérévényeket az oktatási minisztériumba június 30-ig kell beadni. Ezt a határidőt idén már nem tudjuk elérni, tehát a következő tanévben még minden változatlan marad,” tájékoztatott az igazgató. Pólya Károly, a helyi magyar tannyelvű alapiskola igazgatója nem kívánt véleményt mondani az ügyről. Az alapiskola hivatalos állásfoglalásában annyi áll, hogy az intézmény nem ellenzi az összevonást, amennyiben az összevont iskola fenntartója a város marad, és alkalmazottjainak nem származik hátránya a fúzióból.

A városi képviselő-testület júniusi ülésén tárgyalta meg a kérdést, és a gimnázium megmaradása érdekében támogatta az összevonást.

(ck)

Örök záradak

Barcs (AP) – Sok érdekességgel találkozunk a zselízi küldöttség tagjai nemrég barcsi látogatásuk során. Barcs polgármestere meghívta a németországi, az osztrák, a szlovák és a román testvérváros képviselőit. Beszélgetések, munkaértekezletek, látogatások, emlékművek megtekintése mellett ellátogattak a pécsi Szerelmesek falához. Egy szakrális épületben egy kis fémkerítést helyeztek el. Nem tudni, kinek jutott eszébe először lakatot tenni rá. Az első ugyanígy követte a többi, mígnem hagyománnyá vált, hogy a szerelmesek örökké tartó szerelmük jeléül egy lakatot zárnak rá, melynek kulcsát eldobják. A helyi attrakcióként ismert helyen több száz lakat jelzi a párok meggyőződését, hogy szerelmük örökké tart. Statisztika nem készült arról, milyen arányban válik valóra a hiedelem, de a szerelem erejében való hit jelképét talán nálunk is kifejezhetnénk valahogy. Mit gondolnak, akadna Zselízen egy olyan kerítés, amelyre hasonló lakatokat helyezhetnénk? Talán a Schubert-parkban, vagy esetleg máshol? Várjuk ötleteiket!

Kismamaközpontot nyitottak az Áfonyák

Június 20-án jelentős átlagéletkor-csökkenés következett be a zselízi nyugdíjas-klubban, ugyanis kismamák és babáik várták, hogy ünnepélyesen megnyíljon az **Áfonya**

elnevezésű baba-mama központ. Az eseményen jelen voltak a központot létrehozó azonos nevű polgári társulás alapító tagjai, valamint a helyi önkormányzat képviselői a polgármester kíséretében. Bevezető beszéddel **Marcela Ličková**, a polgári társulás elnöke és a központ kezdeményezője köszöntötte a jelenlévőket, s egyben bemutatta **Paulína Horanskát és Alica Gundovát**, akik a társulás társszervezői, és alapítói voltak.

„Központunk fő küldetése az, hogy az anyaság, valamint a szülővé válás eszményét

népszerűsítse, kisgyermekünk számára pedig olyan szép és biztonságos környezetet teremtsen, ahol adott a lehetőség a mozgásra, játékra. Ezen kívül fontosnak tartjuk, hogy a szülőknek is legyen alkalmuk egymással beszélgetni, pihenni, feltöltődni. Főleg az anyasági szabadságon lévő anyukákat várjuk, de természetesen az ovis vagy a kisiskolás gyermekek is látogathatják a centrumot szüleik kíséretében. Megalakulásunk óta játszószobát alakítottunk ki a kibérelt klubhelyiségben; a ház mögötti kertben pedig egy játszótér szerelnénk létrehozni.“

A gyermekek és szüleik nevében az elnöknő megköszönte az alábbi szponzorok támogatását: Zselíz város, Atasoft, AX Stavas, In Elis, Stavmat HP, Šport plus – Sokol, Tinax – Tibor Naď, Imrich Beszédes. Az üdvözlő befejeztével Pavel Polka alpolgármester és Pavel Bakonyi polgármester is köszöntötte a hallgatóságot, aki szalagátvágással ünnepélyesen megnyitotta a játszószobát.

Marcela Ličková azt is elmondta még, hogy elsőrendű feladatuk most egy játszótér kialakítása a nyugdíjasklub épülete mögötti területen. További vállalkozóktól is kaptak már ígéretet az előkészítő munkálatokhoz, de **minden anyagi segítséget szívesen fogad-**

nak a társulás alábbi bankszámlaszámára: 2282109555/0200. A helyi vállalkozók és a nyilvánosság közreműködése mellett különböző alapítványok és szervezetek anyagi támogatását is megpályázzák. Az elnöknő hozzátette: „Nem célunk, hogy mindenáron növekedjen társulásunk tagjainak létszáma, taggá csak a legaktívabbak válhatnak. Ennek ellenére minden érdeklődőt szívesen várunk, természetesen önkéntes belépődíjjal, de lesz majd havi- vagy szezonális bérletfizetési lehetőség is. Ez a bevétel fedezi majd a játékvásá-

lásra, a szükséges eszközök és anyagok vásárlására fordítandó kiadásokat. Kedd kivételével minden nap nyitva tartunk 14:00 órától 19:00 óráig, csütörtökön 18:00-ig, pénteken 16:00 óráig várjuk a mamákat és a babákat.“

Levicky László

Tudjuk, hogy kezdődött el?

Szódóról az utóbbi időben nagyon sokat cikkeztek, például a kastély múltjáról, az óvodáról, különböző jól sikerült rendezvényekről. Ez utóbbi egy olyan – aktív szódóiakból álló – polgári társulásnak köszönhető, amelynek már sikerült bebizonyítania, hogy saját erőből is talpra tud állni egy ilyen kis faluközösség, mint a miénk. Akcióink egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek nemcsak a helyiek, de a szomszédos falvakból származó emberek körében is. Példaként említhetném a közelmúltból azt az eseményt, amely az első szódói írásos emlék megjelenésének 850. évfordulóját ünnepelte.

A legtöbb hála és köszönet azokat illeti, akik már a kezdeteknél is ott voltak. Hogy is indult mindez? Hosszú hallgatás és csend után végre akadtak a faluban olyan kezdeményezők, akik vállalták, hogy mindezen változtatni fognak, és neki is kezdtek egy sportnappal egybekötött gyermeknap megszervezésének. Ha jól emlékszem, nem volt könnyű a dolguk, mert számtalan akadályba ütköztek, de nem adták fel, és erőfeszítésüket siker koronázta, a helybéliek nagy örömeire. (Persze azért mindig akadnak olyanok, akiknek így sem lehetett a kedvében járni.) Egy év múlva megismételték, és újabb sikert könyvelhettek el. Azóta már egy jól bevált rendezvényről beszélhetünk. S végül hadd említsem meg azokat, akik ott voltak a kezdeteknél: ifj. Štefan Lacko és Ladislav Vékony, valamint feleségeik, ezenkívül J. Fecske, T. Borka, A. Číková, H. Kurucová, S. Gellenová, M. Číková és még sokan mások, akik a polgári társulást létrehozták. Minden szódói nevében köszönet a munkájukért!

Ingrid Sepešiová

Júliusban befejeződik a játszótér-felújítás

Júniusban elkezdődött a **Hvi-zdoslav utcai játszótér rendbe-tétele**, melyre az Orange Kontóból

30-ezer koronás támogatást nyert a Szlovák Nyugdíjasok Egyesületének városi alapszervezete. Ottjártunkkor Mária Bakonyiovát, a szervezet vezetőjét, és Mária Kišurkovát, a felújítási projekt kidolgozóját munka közben találtuk a helyszínen – épp a játszótér kerítését tisztították, festették. Az elnöknő röviden beszámolt a munkafolyamatról: „Eltávolítottuk az alkalmatlanná vált játszótéri berendezést, az öreg homokozót, a már félig meddig tönkrement fákat és bokrokat, kitisztítottuk a kerítés körüli begyepesedett területet, megtisztítottuk a kerítést, amit épp most

festünk át. A kerítés javítását Szimondel úr vállalta el, a munkálatok befejező lépéseként pedig helyére ke-

rül az új homokozó és a játszótér új berendezése. Mindezt július végéig tervezzük véghezvinni. Öröndetes, hogy néhány városunk polgárai közül is hozzájárulnak ehhez a kezdeményezéshez – anyagilag és önkéntes munkával is támogatnak minket. Június 21-éig 139 önkéntes 829 órát dolgozott le.“ (ik)

A város és a sportklub viszonya – az átláthatóság a megoldás

Az utóbbi időben a közvéleményt is foglalkoztatja a város és a városi sportklub közti viszony kérdése, ami nemcsak hogy megoldásra vár, de tisztázatlan is, hiszen néhány fontos dokumentum, amely a két fél közti viszonyokat szabályozta, eltűnt. A helyzet már évek óta megoldásra vár.

A klub a 90-es évek derekán polgári társulásként alakul. „2003-ban módosult a civil szervezet jogállását szabályozó törvény, amely megkövetelte a szervezetek ismételt bejegyzését. Ez a lépés a helyi sportklub esetében nem történt meg. Miért is városi a városi sportklub? A törvény szerint a városok csak költségvetési szervezeteket, dotációs szervezeteket, illetve saját részesedésű üzleti szervezeteket alapíthatnak” – mondta el Pavel Bakonyi polgármester azon a tanácskozáson, amelyen a képviselő-testület tagjai találkoztak a sportklub vezetésével, hogy megbeszéljék a teendőket a viszonyok tisztázásának folyamatában. Ferda Róbert, a sportklub elnöke kijelentette, hogy a szervezet bejegyzése most van folyamatban.

Az egyik tisztázatlan kérdés a vagyongazdálkodás. A stadion rendezetlen tulajdonú földterületen fekszik, amely a város használatában van. A telken álló

épületek városi tulajdonúak, használatra való átengedésükről a sportklub számára valamikor a 90-es években született egy önkormányzati határozat, ám semmilyen szerződés nem született, illetve ha volt is, titokzatosan eltűnt. A város minden évben bizonyos összeget folyósít a klubnak az energiakiadásokra és a sportolók utaztatására, valamint 1,5 munkaviszonyban két alkalmazottat is foglalkoztat a feladatok ellátására. Az ilyen formában nyújtott hozzájárulás azonban nem felel meg az előírt követelményeknek. A város csupán előre meghatározott keretek között nyújthat egy civil szervezetnek támogatást, és csak bizonyos célokra. Jelenleg téríti például a buszközlekedést – egy olyan szervezetnek, amelyhez jogilag semmi köze. Abban minden jelenlévő megegyezett, hogy a támogatás ellen nincs kifogása, csupán a formáját kell megreformálni. „Jogi és könyvviteli szempontból tarthatatlan, hogy a város egy idegen szervezet kiadásait finanszírozza mindenféle szerződés nélkül vagy anélkül, hogy alapítója lenne. A klubbal csak annyi a közös nevezője, hogy annak nevében szerepel a városi jelző” – jelentette ki Peter Martosy képviselő. A két fél képviselői megegyeztek abban, hogy a jogi és pénzügyi viszonyokat

minél előbb szükséges feltárni, rendezni és átláthatóvá tenni, a klubnak betekintést kell engednie könyvvitelébe, és rendbe kell hoznia a szükséges dokumentációját, tehát elintézni az ismételt bejegyzést és vagyongazdálkodási szerződést kötni a várossal.

„Meggyőződésem, hogy amint rendbe hozzák és átláthatóvá teszik a klub ügyeit, nagyságrendekkel nőhet a helyi vállalkozók részéről juttatott szponzori támogatás összege. Hiszen az eddigi szóbeszédet és gyanúsítgatást éppen a kuszaság és az átláthatatlanság eredményezte. Az átláthatóság a megoldás” – jelentette ki a polgármester a találkozó befejezése előtt. A jelenlevők megegyeztek abban is, hogy a viszonyok tisztázatlansága nagymértékben járult hozzá ahhoz, hogy jelentéktelen volt a helyi szponzori erő, valamint hogy az átláthatatlan helyzetet annak idején készakarva teremteték meg, mert voltak, akiknek ez így felelt meg. A megbeszélésen egyezség született a további teendőkről: a szervezet regisztrációjának megújítása után a város és a klub szerződést köt, amely szabályozza majd a vagyongazdálkodást és a városi támogatás módját.

Levický László

Három kérdés Pavel Polkához, városunk alpolgármesteréhez

Biztonsági helyzet és Schubertiádák

Folynak az előkészületek a térfigyelő kamerarendszer üzembe helyezésére. Milyen stádiumban van a rendszer megvásárlása, és milyen lesz a hatékonysága?

– Négy ajánlat érkezett különböző árszinten. A képviselő-testületi ülésen Gubik Emese koordinátor tájékoztattott erről. Az ajánlatokat néhány héten belül kiértékelik, a rendszert ezután rövid időn belül megvásároljuk. Egyelőre két kamera áll majd rendelkezésre (a rendszer bővíthető), később továbbiakat szerzünk be. A központi kamerát a Szent Jakab tér előtti közvilágítási oszlopon helyezzük el. Ez remek elhelyezkedés, hiszen innen 360 fokban belátja a főteret, a mozi előtti részt, a Petőfi utcát, az Sznf utca egy részét, valamint a Béke utcát a Lidl-ig és az iskoláig. A kamera optikai kábelrel lesz

bekötve a városházára, ahol egy másik kamera a forgalmat figyeli majd. A kamerák 24 órán át működnek, a rögzített képek archiválhatók. A képek rögzítését a városi rendőrség épületében végzik majd. Több hétre visszamenőleg is vissza lehet játszani a adatokat, ha szükség van rá. A rendszertől a biztonsági helyzet javulását, az éjjeli szemeltes és garázdaság visszaszorulását várjuk. Hosszabb ideje szó van fek-

vőrendőrök elhelyezéséről a szlovák alapiskola előtt...

– A testületi ülésen is felhoztam, hogy szükség lenne rájuk, és 40 kilométeres óránkénti sebességre korlátozó táblákra is. Lehet, hogy a szünidő alatt sikerül felszerelni ezeket a forgalomlassító eszközöket. Ezzel összefügg a parkolási lehetőségek kérdése a „Kínai-negyedben”. Fel kellene számolni a kátyúkat is a város területén, az utakon és a járdákon. Megfogant az ajánlatom, miszerint ültessünk fákat a Béke utcai bérházak mögötti patakpartra, ahol idővel pihenőzóna keletkezhetne. Ezzel javíthatnánk a patakmeder állapotát is, mert jelenleg túlbujázott benne a vegetáció a kevés árnyékos hely következtében.

A Franz Schubert-parkban már hosszú ideje áll egy épület, amely nem szolgál sem-

milyen célt...

– A képviselők elfogadták a volt tekepálya mellett álló régi, lepusztult épület szanálására tett javaslatot. Ott raktározták a monarchia idejéből származó kastélyról leszerelt ablakrácsokat, amelyeket tavaly valaki elloptott.

Valóban sok a tennivaló, csupán a pénzügyi helyzet korlátoz minket. Nem is említettem a szívügyemet, a városi múzeum kialakítását a Schubert-emlékházban, illetve a Schubertiádák hagyományának felújítását a múzeum termeiben, amelyekre minden évben fiatal konzervatóriumi végzősöket hívnánk meg, akik számára – legalábbis remélem – megtiszteltetés lenne olyan termekben zenélni, ahol valaha a nagy zeneszerző élt és alkotott.

Köszönjük

Anton Pižurný

Új otthon a régi kórház épületében

1. old. →

Igazgató úr, mennyire sikerült megvalósítaniuk a kórházépület megvásárlásakor felvázolt céljaikat?

– Ha nem is ment minden az elképzeléseink szerint, elmondhatom, hogy elégedettek vagyunk. Megkaptuk a szociális szolgáltatásokhoz szükséges engedélyeket, amelyek elengedhetetlenek voltak az épületvásárláskor felvázolt terveink megvalósításához. Az E blokk felújítása során teljesen átrendeztük a belső tereket, a szobákat saját szociális helyiségekkel láttuk el, felújítottuk és felszereltük a közös szociális helyiséget és a többi termet is. Kijavítottuk a villany-, víz- és lefolyóvezetéseket, és természetesen kifestettük az egész részleget. Ezúton is szeretném megköszönni mindazok fáradozását, akik részt vettek a felújításban: elsősorban a zselízi cégeknek, amelyeknek köszönhetően egy igényes feltételnek is megfelelő objektum jött létre. Szerintünk, de más idelátogatók szerint is kellemes benyomást keltenek a helyiségek, felszerelésük, meleg színeik és összehatásuk elfeledtetni, hogy valaha kórház volt itt.

Milyen célokat szolgál majd a felújított pavilon?

– Új Otthon elnevezésű szervezetünk nyugdíjasotthont és szociális otthont működtet itt 45–48 férőhellyel. Mindnyájan tudjuk, hogy hiány van a hasonló intézményekből, ennek következtében megnő a várakozási idő, ami gyakran több év is lehet. Célunk azonban nemcsak az ágy-szám növelése, hanem elsősorban az, hogy klienseink életminőségén javítsunk állandóan fejlődő szolgáltatásainkkal.

Miben lesznek az önkéntesek által nyújtott szolgáltatások mások, egyediek?

– Elsősorban azt szeretnénk kihasználni, hogy az épület egy nagy kiterjedésű – bár az utóbbi időben eléggé elhanyagolt – parkban áll. Szeretnénk a partok átalakítani, egy kis botanikus kertet kialakítani benne pihenőhelyekkel lakosaink, a látogatók és a nyilvánosság számára. Ezzel is

egy aktívabb életformát, pezsgőbb társadalmi életet, új kapcsolatteremtési és ismerkedési lehetőségeket kínálunk seniorjainknak. E célokat szolgálja majd a „kis vízi világ” is, amit a közeljövőben szeretnénk megépíteni, valamint a rehabilitációs részleg is, amelyekhez a nyilvánosságnak is hozzáférése lesz. Célunk, hogy klienseink minél inkább otthon érezzék magukat nálunk. Ezért lehetőséget kínálunk a szoba, annak berendezése és felszerelése kiválasztására. Természetesen magukkal hozhatják kedvenc tárgyaikat is, amelyek otthonukra emlékeztetik őket. Érdeklőség, hogy a látogatók nem csupán néhány órát tölthetnek hozzátartozójukkal, hanem több napot is, például hétvégeket, hiszen szálláslehetőséget is kínálunk. Ezek a kapcsolatok vitathatatlanul jól hatnak a bentlakók lelkiállására. Még egy fontos dologra hívnám fel a figyelmet. A hosszú távú bentlakás csupán egy a szociális otthon által kínált lehetőségek közül. Alkalom nyílik egy vagy néhány hetes itt tartózkodásra is. Ezt a lehetőséget bizonyára szívesen fogadják azok, akik hozzátartozóik számára rövid ideig tartó gondoskodást szeretnének biztosítani távollétük – üdülés, szolgálati utak stb. – alatt. Minden szükséges szolgáltatást és gondoskodást vállalni tudunk, elsősorban jól képzett és nagy odafigyeléssel kiválasztott alkalmazottainknak köszönhetően, akik megfelelő tapasztalatokkal rendelkeznek az idősgondozás terén.

Milyen feltételekhez kötik a nyugdíjas-, ill. szociális otthonba való felvételt, és mennyibe kerül egy hónapi bentlakás?

– A feltételeket a törvény írja elő, de leegyszerűsítve elmondható, hogy a nyugdíjasotthonba való felvételnek az öregségi nyugdíjra való jogosultság a feltétele. A szociális otthonba való felvétel szempontjából meghatározó az érdeklődő egészségi állapota, amelyről orvos mond véleményt előre meghatározott diagnózisok alapján. Ami a finanszírozást illeti: már visszahallottam, hogy

állítólag túl drága az itt-tartózkodás, nem tudja bárki megfizetni. Elmondhatom, hogy az ár a szolgáltatások köre – lakás, étkezés, gondozás – szerint változik. Ez azt jelenti, hogy az árat a nyújtott szolgáltatások szerint szabjuk meg: milyen nagy szobát akar a kliens, milyen felszereléssel, saját szociális helyiséggel vagy nem, milyen ágyat, naponta hány és milyen ételt, de aszerint is, hogy az illető milyen önálló a tisztálkodásnál, étkezésnél, öltözködéskor, sétánál stb. Tehát minél nagyobb körű szolgáltatást vesz igénybe, annál többet fizet. A nyugdíjasotthonban való tartózkodás havi költsége 9 ezer, a szociális otthon-

ban 13 ezer koronánál kezdődik, ami elsőre soknak tűnhet. Mégis információink szerint a mi árunk a megyében és környékén található, hasonló típusú intézmények közt a legalacsonyabbak. Alacsonyabb költségek mellett csupán tökéletlen szolgáltatások nyújthatók, amelyekkel sem mi, sem klienseink nem lennének elégedettek. Ha nem akarjuk, hogy klienseink elégedetlenek legyenek a szociális és egészségügyi szolgáltatásainkkal, ráadásul éhezzenek is, akkor megfelelő árszintet kell felállítanunk. Nem mindenki előtt világos, hogy a szociális szolgáltatásokra a megyei önkormányzat támogatást nyújt. A törvény szerint a nyugdíjasotthonok esetében ez 110 000 korona/év/fő, a szociális otthonok esetében ez az összeg 155 000 korona. A 2008-as évre mi is kérvényeztük a támogatást, sajnos erre az évre már nem kaphattuk meg, hiszen

a megyei költségvetést már tavaly elfogadták. Nem feltételezzük, hogy az Új Otthon kivétel lenne a támogatás megítélésénél, tehát a megyei hozzájárulás csak idő kérdése. A hozzájárulást figyelembe véve a lakosok önrésze a tartózkodás térítésében havi 4–8 ezer koronára csökken. Nem éri meg? A 45 férőhely nem sok, gyorsan megtelik, már most érkeznek a jelentkezések. Januárig, a megyei hozzájárulás folyósításáig várni kockázatos, lehet, hogy már nem lesz hely. Számomra érdekesség, hogy az Új Otthonban való elhelyezkedés iránt Nyitráról, Tapolcsányból, Érsekújvárból, Vágallyéről érdeklődnek, ugyan-

akkor a Lévai járásból még nem volt jelentkező.

Hogyan léphetnek kapcsolatba intézményükkel az érdeklődők?

– Személyesen az épületben a Komenský utca 36. alatt (előre be kell jelentkezni a 0907 899 870-es telefonszámon), illetve a www.nd.medfin.sk weboldalon, ahol további információkat találhatnak, esetleges kérdéseiket pedig az nd@medfin.sk e-mail címre küldhetik. Minden érdeklődőt szívesen várunk, mindenféle kötelezettség nélkül bárki eljöhet megnézni az épületet, kérdéseket feltenni. Ez esetben is érvényes: jobb egyszer látni, mint százszor hallani. Ezért is tervezzük júliusban egy nyílt napot, amelynek keretében várunk minden érdeklődőt. Bővebb tájékoztatást honlapunkon találhatnak.

Levický László

Három kérdés Pavel Bakonyihoz, városunk polgármesteréhez

Az eltűnt keresése

Polgármester úr, Zselíz egy átlagos dél-szlovákiai alvóvárosnak tűnik, amelynek – legalábbis úgy látszik – megfelel a passzív rezisztencia. Bizonyosan vagy azonban belső potenciálja, amely a szívvel is kitapintható, és nemcsak a lelki szemekkel látható. Prózaian mondva: milyen fejlesztési lehetőségeket lát a város és a környező régió előtt? Vagy használhatnám a nem egészen megbecsült vízió kifejezést is. És a prioritások?

– Szerintem a lakosoknak ez nem felel meg. Meglátásaim szerint az emberek várják, hogy tegyünk valamit. Ez a potenciál elég erőteljes. Jőmagam két területen érzékelem: az első az érzelmi sík, amelynek gyökerei a gyerekkoromba vezethetők vissza. A másik a szakmai sík, ez a szakmámból ered. Elveszett az a titokzatos, mesebeli világ, amelyben gyermekszemmel minden nagyobb, fontosabb, és olyan, amilyennek lennie kell. Az épületek, az utcák, a zugok, az üzletek, a Garam, a park. És az ismeretlen, furcsa emberek, akik sokfélék, szépek, csúnyák, jók és rosszak.

A vízióm ennek az eltűnt világnak a keresése. Ebben nyújt segítséget a szakmám, amelynek segítségével megpróbálom felvázolni a lépéseket és eszközöket, hogy felújítható legyen ez a régi hangulat. Ez bizonyosan nem az ipar lesz... Inkább a város természeti és történelmi adottságaira építenék. A kellemes, nyugalmas környezet, az emberek vendégszeretete

záloga az itt eltöltött idő kultúrájának. Az idegenforgalom és a kapcsolódó szolgáltatások fejlesztése... A Garam melletti attraktív természeti környezet, a kastély, amely ékszerként áll a parkban, zenei hagyományok, az értékes templom, az Esterházy-kripta... kulturális és sportközpont... vonzó oktatásügy...

Polgármester úr, ön építész-mérnök és urbanista. Ha kelet felé tekintünk a városi hivatalból, bár szép, de nem elég vonzó

kép tárul elénk – a Szent Jakab tér. Megfelel ez a látvány egy, a harmadik évezredben Közép-Európában (immár határok nélkül) élő embernek?

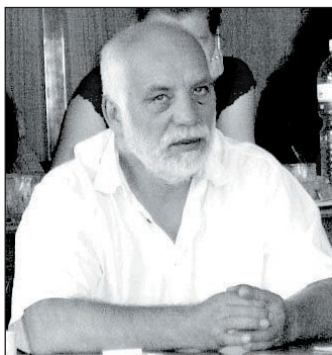
– Egyáltalán nem, már körvonalazódnak az átépítésre vonatkozó elképzelések, a javaslatokkal rövid időn belül megismerkedhet a nyilvánosság is. A képviselő-testület

pedig szavaz majd a kiválasztott alternatíváról. Mi az, ami az utóbbi időben a legnagyobb örömet, illetve a legnagyobb bosszúságot okozta?

– Komolyabb bosszúságot talán semmi. Viszont nagy örööm tölt a barcsi utazásban, ahol a külföldi partnerekkel való beszélgetéseim biztosítottak arról, hogy Zselízen jó úton haladunk.

Köszönöm a beszélgetést.

Anton Pižurný

Simon Zsolt petíciója az anyakönyvi hivatalokért

Országos petíciót kezdeményez Simon Zsolt (MKP) parlamenti képviselő az anyakönyvi hivatalok megőrzéséért. A kormány szándéka szerint január elsejétől, az eddigi 974 anyakönyvi hivatal helyett csupán 197 maradna. A gyakorlatban ez az jelenti, hogy a hivatali ügyintézés nagyságrenddel bonyolultabbá, időigényesebbé és drágábbá válna, mint eddig volt. A legtöbb kis településről ugyanis több tucat kilométerre lenne a legközelebbi hivatal.

Simon Zsolt elmondta, tud olyan településről a Rimaszombati járásban, amelynek lakosai 100 koronát lennének kénytelenek fizetni, hogy elutazzanak a legközelebbi anyakönyvi hivatalba.

„Eddig körülbelül 160 polgármester jelzett vissza, hogy részt akar venni a petícióban” – tudtuk meg a képviselőtől. Simon Zsolt hozzátette: legutóbb a zselízi mikrorégió 22 polgármestere csatlakozott kezdeményezéséhez.

Kérdésünkre, hogy milyen eredményt vár az aláírásgyűjtéstől, Simon Zsolt elmondta: várható, hogy több tízezer aláírás gyűlik majd össze, és ezzel foglalkoznia kell majd a magát szolidaritásért és baloldalként meghatározó kormánynak. „Ha erre nem lesz hajlandó, azzal a választópolgárok szeme közé nevet” – jelentette ki Simon Zsolt.

A belügyminisztérium egy korábbi sajtónyilatkozatában belátta, hogy egyes polgároknak nagyobb gondot okoz majd az ügyintézés, viszont a hivatalos közlemény szerint ezt ellensúlyozza majd a hivatalok által nyújtott szolgáltatások színvonala. Sajtóértesülések szerint a minisztérium állítólag egyetlen fillért sem takarít majd meg az intézkedéssel. (parameter.sk) A petíció szövegét a szlovák nyelvű oldalon olvashatják.

Tisztelt Olvasó!

Ön most lapunk nyári duplaszámát tartja a kezében, mely 8-éves fennállásunk óta most a legterjedelmesebb. Bizonyára észrevette, hogy a megszokott rovatokon kívül alig marad hely az aktuális cikkek számára. Helyszűke miatt ezért némelyeket kénytelenek vagyunk csak később megjelentetni. Az Önök reakcióiból viszont (legyen az pozitív vagy negatív) arra következtetünk, hogy érdeklődésük szüntelenül növekszik.

Sokan örömmel fogadták, hogy lapunkból többet megtudhatnak az önkormányzat tevékenységéről, az üléseken résztvevők hozzászólásairól, mások épp azt kifogásolták, hogy nem lehet leredukálni az eseményeket csak az önkormányzatban történetekre, hiszen Zselízen ettől sokoldalúbb, színesebb a történetek tárháza.

Egy biztos: ha tovább szeretnénk fejleszteni a lapot, bővíteni kell, nagyobb oldal-számmra lesz szükség. Van azonban még egy bökkenő. Eddig 6 koronáért vehették meg az újságot. (Persze az előállítása ennél jóval többbe kerül, de a különbözetet a város fizette, és itt még csak a nyomdai költségről beszélünk). Szeptembertől drágább lesz a Zselízi Hírmondó. Nem örülünk ennek, de sajnos ez elkerülhetetlen.

Fő célunk az, hogy szüntelenül emeljük lapunk színvonalát és gyarapítsuk a példányszámot, fokozatosan növeljük a terjedelmét, és mindezt úgy, hogy legkevésbé terheljük a város költségvetését. Hogy lehetetlen? Bizunk benne, hogy mindez megvalósítható, és reméljük, hogy az emelkedő ár ellenére sem veszítjük el olvasóink rokonszenvét.

Továbbra is igyekszünk minél aktuálisabban tájékoztatni Önt, bemutatni különböző nézeteket (amelyekkel – természetesen – nem szükséges mindenkinek egyetértenie), röviden segíteni Önt abban, hogy az újság segítségével minél objektív képet alakíthasson ki a városunkban történt eseményekről.

Igyekszünk majd növelni a bevételeket a reklámlehetőségek minél hatékonyabb kihasználásával, annak ellenére, hogy a zselízi reklámpiac elenyésző. Az eladást szeretnénk bővíteni a környező falvakra is, és a városban is bővítjük a terjesztői hálózatot.... Mindez azonban több munkát igényel...

Továbbra is szükségünk van reakcióira, javaslataira, hozzászólásaira. Ezeket továbbíthatja egyenesen a szerkesztőségbe, illetve elküldheti a 93701@post.sk e-mailre, és rövidesen egy postaládát is felszerelünk erre a célra a városháza közelében.

Addig is töltsék el kellemesen a nyarat!

A szerkesztőség

Egy mondatban

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @

Az idei városi napok szeptember 15-16-án gazdag műsorkínálattal várják az érdeklődőket @ Néhány nappal a tanév vége előtt néhány alapiskola valószínűleg érzelmileg nem bírta elviselni az iskolától való búcsúzást, kis „erősítés” után tértek vissza az iskolába, ami miatt dolguk volt a mentősöknek is, az ügyről beszámolt a rádió, a Markíza és a Nový čas is (bővebben az 9. oldalon) @ A képviselő-testület 7. ülésén a képviselők jóváhagyták a magyar tannyelvű alapiskola és a gimnázium összevonását @ A képviselő-testület júniusi ülésén elhangzott: a gondozószolgálati épület oldalán található reklámfelületet a Propag Studio reklámcég bérlti, évente 26 000 koronát fizet érte a városnak. @ Omega koncertet szerveznek városunkban (talán az egyik utolsót), gondot okoz a pénzhíány. @ Városunk 250 lakosa írta alá a Vepos ügyeinek rendezésére és városi tulajdonban hagyására irányuló kérvényt @ A júniusi képviselő-testületi ülés egy órával később kezdődött a tervezettnél, mert időben nem volt jelen a szükséges számú (minimum 7) képviselő @ Turza Gábor lemondott tagságáról a gazdasági részleg tanácsában @ A lakosok véleménynyilvánítása alapján nem változik meg a Fučík utca elnevezése @ A város a Baglyos Házban szeretné kialakítani a városi múzeumot, az egyik kihasználatlan helyiséget szemelte ki erre a célra @ Városunk fiatal labdarúgói Olaszországban szerepeltek @ A képviselő-testület döntése alapján a Nausika Kft. megvásárolhatja a rendelőintézet melletti kis telket (az oldalsó bejáratok melletti járdát 450 korona/m²-es áron), az épület előtti parkoló területét a város nem adja el @ A helyi művészeti alapiskola egyik tanára, aki országos szinten ért el komoly sikereket tanítványaival, anyagi és a munkakörülmények körüli gondjai miatt elhagyja a zenetanári pályát, az autópárházban helyezkedik el @ A zselízi patak környékét, amelynek rendben tartása a Szlovák Vízgazdálkodási Vállalat lévai üzemének feladata, a cég a város többszöri felhívása ellenére sem rendezte @ Hősségrekord dőlt meg július 20-án Zselízen, a helyi meteorológiai állomáson, amikor a hőmérő higanyszála a 39,9 fokra érteken állapodott meg. Ezzel megdőlt az 1950-ben, Komáromban mért 39,8 fokra rekord.

(szerkesztőség)

Vepos: érvénytelen határozat

A városi képviselő-testület június 28-án tartotta 7. rendes ülését. A bevezető rutinfeladatokat követően a testület a határozatok teljesítéséről szóló beszámolóval foglalkozott. Ennek keretében szóba kerültek a városi sportklub rendezetlen viszonyai, amelyek helyreállítása folyamatban volt. A képviselők szóba hozták a Béke utca szlovák iskola előtti és a társasházak előtti részének gondjait is, amelyet szerintük komplexen kellene megoldani – mind a parkolást, mind a szegélyek és csatorna-fedlapok, mind pedig a forgalomcsillapítás kérdését.

A testület támogatta a helyi magyar alapiskola és a magyar tannyelvű gimnázium összevontását, mint a gimnázium megtartásának lehetőségét a diákok számának csökkenése nyomán alakuló helyzetben. Az önkormányzat feltétele az volt, hogy az összevont iskola maradjon a város fenntartása alatt. A testület tudomásul

vette a Vepos jövőbeli működésének két lehetséges forgatókönyvét, a vállalat új szerkezeti felépítését és a lakosok egy csoportjának a Vepos helyzetének stabilizálására, valamint a cég városi tulajdonban hagyására irányuló kérvényét. Jóváhagyta a városi támogatásokról döntő bizottság ajánlását az idei támogatások odaítéléséről, a városi státútum egyik mellékletének módosítását az utcanevekről. Jóváhagyta a városi jutalmazási rend és a közös hivatal alapításáról szóló

Az idei városi napok
szeptember 15-én és 16-án
lesznek

ló szerződés toldalékát. A városi iskolatanácsba beválasztotta Vojtech Tomašovičot. A képviselők döntöttek a városi tulajdon eladására irányuló kérvényekről, jóváhagyták a város belépését a Tisztább Alsó-Garammentéért érdekszövetségbe, tudomásul

vették az United Industrial Group vállalat kérvényét a helyi autókemping hosszú távú bérbevételeire, ám az érdeklődőtől vállalkozói tervet is kértek. Jóváhagyták a polgármester, a helyi alapiskola-igazgatók, valamint a testület mellett működő részlegtanácsok és bizottságok tagjainak féléves jutalmát. Tudomásul vették, hogy Turza Gábor lemondott a gazdasági részleg tanácsagságáról. A testület döntött arról, hogy az idei városi napok szeptember 15-én és 16-án legyenek. A

városi szolgáltatások magánkézzbe kerülésének módjáról született határozat nem felelt meg a törvényes előírásoknak, ezért a polgármester megvétózta. A júniusi ülésen lehetőség adódott a képviselők előtt, hogy megerősítsék döntésüket, ez azonban nem történt meg, az ismételt szavazásban a testület tagjai nem kívánták megerősíteni korábbi határozatukat. *(ik)*

(ck)

Az egy milliós keretből 300 200 koronát osztottak szét

Kihasználatlan támogatások?

Május végén ült össze az a Zselízi Önkormányzat által létrehozott bizottság, amely az ez évi városi támogatásokról döntött a nemrég elfogadott általános érvényű rendelet alapján. Mocsy Katalin, Pavel Polka, RNDr. Horváth Géza, Mgr. Vojtech Tomašovič, Ing. Ladislav Vékony, PaedDr. Turza Irén és Ing. Niszler Andrea 10 kérelemből kettőt kiegészítés céljából visszajuttatott a feladóhoz, (a Városi Sportklub és a MTNY Alapiskola Happy Girls mazsorettcsoport kérelmét). Támogatást nyertek az alábbi kérelmek:

A Želiezovské hlasy – Zselízi Hangok polgári társulás a Franz Schubert Vegyeskar fennállásának 25. évfordulója alkalmából megrendezett énekkari fesztiválra 93 500 Sk-t, a **Csemadok alapszervezete** a 41. folklórfesztivál megrendezésére 50 000 Sk-t, a **Tiszta Forrás Alapítvány** a „Csallóközi Lakodalom” koreográfiájához 25 000 Sk-t, az Ipolymenti Tánckor koreográfiához 21 000 Sk-t, a cataniai nemzetközi folklór-

fesztiválon való részvételre 54 000 Sk-t, a makói népművészeti táborban való részvételre 10 700 Sk-t kapott. Anyagi támogatásban részesült a **Blue Art Polgári Társulás** is, amely 29 000 Sk-t kapott a **Keep it Cool** fesztivál megszervezéséhez, valamint 15 000 Sk-t hagytak jóvá a **Szódó Polgári Társulás** javára a „Szódó Napja” megszervezéséhez, ill. 2000 Sk-t a Mikulás-est lebonyolításához.

Tekintettel arra, hogy a kérelmek benyújtásához rendelkezésre álló idő nagyon rövid volt, az idei támogatási költségvetés kimerítetlen maradt. Ezért a városi önkormányzat júniusi ülésén úgy döntött, hogy egy második fordulóban újabb lehetőséget ad a kérelmek beadására. Ehhez az általános érvényű rendelet módosítására lesz szükség, melyre az önkormányzat augusztusi ülésén kerül majd sor, így a második forduló kiírása valószínűleg szeptemberben várható.

Zselízi Hírmondó

VIII. évfolyam, 2007. július-augusztus

Városi újság

ára: 12,- korona

A tartalomból

Megnyílt az Áfonya baba-mama központ

6. old.

Nálunk is megtalálható Közép-Európa legnagyobb pókfaja

14. old.

Karol Beck az újonnan megnyitott zselízi tenispályán játszott

9. old.

A miniszter dicsérte a nagypusztai bútort

Ivan Sklenkával, az Új Otthon közhasznú társaság igazgatójával beszélgetünk

Új otthon a régi kórház épületében

A Medfin Lízing 27 millió koronáért vásárolta meg a várostól a volt zselízi kórház épületét. Az épület egyik blokkjában az év elejétől folytak a felújítási munkálatok, a kórház többi részét a tervek szerint fokozatosan újítyák majd fel. Tavasszal befejeződött a felújítás első szakasza, és július elején megnyílt az E blokk, amelyben a vállalat nyugdíjas- és szociális otthont üzemeltet. A Medfin létrehozta az Új Otthon elnevezésű közhasznú társaságot, amely az ebben a blokkban helyet kapó intézményeket üzemelteti. A szervezet igazgatóját, Ivan Sklenkát kérdeztük a részletekről.

→4. old.

„Az elítéltek számára a munka a leghatásosabb reszocializációs módszer” – jelentette ki Štefan Harabin igazságügyi miniszter a nagypusztai büntetés-végrehajtó intézetben tett látogatása során. A miniszter Mária Kreslová, a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának társaságában látogatott a zselízi intézetbe június 10-én, hogy az újságírók előtt felvázolja a büntetés-végrehajtás prioritásait és tervezett reformjának pilléreit. Amint megtudtuk, az országban az elítéltek 72,5%-a dolgozik, csupán tavaly 6%-kal nőtt ez az arány, amelynek köszönhetően Szlovákia az első helyen áll a visegrádi négyek között. Jelenleg 6347 elítélt és 2048 előzetes letartóztatásba levő személy van az országban, az 580 férőhelyes zselízi intézetben számuk 520 és 550 körül mozog. Egy elítélt évente 380 ezer koronával terheli a költségvetést. E terheket munkájával enyhítheti, s mellette saját maga is kereshet egy kis pénzt. Vojtech Gálik, a zselízi intézet igazgatója elmondta, hogy tavaly az intézet a kiegészítő gazdasági tevékenység keretében 39,7 millió koronás bevételre tett szert. Ez a bevétel törvény szerint visszakérül az állami költségvetésbe.

Jó hírnevet szerzett magának az intézet bútorgyártó egysége, de az elítéltek irodaszékgyártással és mezőgazdasági termeléssel is foglalkoznak, s a közeljövőben nyílik egy új gyártóegység, ahol cipőtalpakat készítenek majd. „A zselízi intézetből származó bútortalakkal szereltünk fel 20 felújított irodát az igazságügyi minisztériumban, és a büntetés-végrehajtási főigazgatóság épületébe is Zselízen gyártott bútort került. A járási bíróságok elnökeit is arra utasítottam, hogy felújításkor itt rendeljenek bútort” – jelentette ki a miniszter, aki rendkívül elégedett volt a termékek minőségével. A bútorgyártó egység tavaly 6,5 millió koronáért értékesítette termékeit, csupán idén júniusban 600 ezer korona értékben adott el bútort. (ck)